

This file has been cleaned of potential threats.

If you confirm that the file is coming from a trusted source, you can send the following SHA-256 hash value to your admin for the original file.

37332a55551268e8c72c8787b9800905e1789f1e06e7a236007a79dee4ebf174

To view the reconstructed contents, please SCROLL DOWN to next page.

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

Development of Internal Educational Quality Assurance Management Model
of Private Schools in Samut Songkhram Province

Christian University of Thailand

พิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยคริสเตียน

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วันที่ 12 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2568

นายพิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์
ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชราภรณ์ ดวงขึ้น
ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ อันทวิสิน
ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์
Ed.D. (Educational Administration)

หัวหน้าหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ อันทวิสิน
ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)
คณบดีคณะสาขาศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ ดวงชื่น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อันทวีสิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น รวมทั้งให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งช่วย พัฒนาการทำงานของผู้วิจัยให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์ ประธาน คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะ แก่ผู้วิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนาถ บุญมีพิพิธ นางณัฐริมา กิจเจริญ ดร.สิริลักษณ์ เฟื่องกาญจน์ นายปัญญา บุรณะนนท์ศิริ และนางสาวอารีวรรณ สุขจินดา ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์สำหรับการทำวิทยานิพนธ์นี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณะครู โรงเรียนเอกชนจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 8 แห่ง โดยเฉพาะผู้อำนวยการ ตลอดจนคณะครู โรงเรียนกงหล่ำเจียนหมิน ที่ให้ความร่วมมือ ปฏิบัติการทดลองและช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้านี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเป็นอย่างดี ตลอดมา ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิต รวมทั้งกัลยาณมิตรทุกท่าน เพื่อนนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา เจ้าหน้าที่ คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ซึ่งทุกท่านมีส่วนช่วยสนับสนุนให้การศึกษาครั้งนี้ ประสบความสำเร็จ คุณประโยชน์อันเกิดจากการวิจัยครั้งนี้ขอบแด่บุพการี คณาจารย์ และผู้สนใจ ศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
ชื่อผู้เขียน	นายพิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ ดวงชื่น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อันทวีสิน
ปี พ.ศ.	2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 2) ออกแบบและสร้างรูปแบบ 3) ประเมินรูปแบบ 4) เปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลัง และ 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ประชากร คือ โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 8 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา แห่งละ 4 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ ครูหัวหน้าระดับปฐมวัยและครูหัวหน้าระดับชั้นพื้นฐาน รวมทั้งสิ้น 32 คน และใช้โรงเรียนกงหลี่เจี้ยนหมิน เป็นโรงเรียนปฏิบัติการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แบบประเมินรูปแบบ แผนปฏิบัติการทดลอง แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ และแบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า การตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้การหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน สถิติที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงครามในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม คือ 5Co-PDCAA Model ประกอบด้วย การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ การร่วมกันปฏิบัติตามแผน การร่วมกันตรวจสอบ การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา และการร่วมกันรับผิดชอบ 3) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับ 0.80-1.00 4) ผลการทดลองพบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) ผลการใช้รูปแบบในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์ สถานศึกษาสามารถนำ 5Co-PDCAA Model ไปปรับใช้ตามบริบทของสถานศึกษา

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน, รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน, โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

Christian University of Thailand

Thesis Title: Development of Internal Educational Quality Assurance Management Model of Private Schools in Samut Songkhram Province.

Author: Pichetpong Jitaawat

Degree: Master of Education in Educational Administration

Thesis Advisor: Assistant Professor Dr. Patcharaporn Duangchurn

Co-Advisor: Assistant professor Dr. Apinun Untaweasin

Year: 2025

Abstract

This research has the following specific objectives: 1) to study the issues in internal quality assurance management of private schools in Samut Songkhram Province; 2) to design and develop a management model; 3) to evaluate the proposed model; 4) to compare the experimental results before and after implementation; and 5) to examine the effectiveness, efficiency, and value.

The study population consisted of eight private schools under the Office of the Private Education Commission in Samut Songkhram Province. Four representatives from each school were selected through purposive sampling, including the school director or deputy director, the head of academic administration, the head of the early childhood education level, and the head of the primary education level, totaling 32 participants. The research experiment was conducted at Kong Lee Jian Min School. The data collection instruments included a questionnaire on the current issues in internal quality assurance management, an assessment form for opinions on internal quality assurance management, a model evaluation form, an experimental action plan, pre- and post-experiment evaluation forms, and an assessment form measuring the model's effectiveness, efficiency, and value. The validity of the instruments was assessed using content validity with an Index of Item-Objective Congruence (IOC). The statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation, t-test dependent, and content analysis.

The research findings revealed that the overall problems of internal educational quality assurance management in private schools in Samut Songkhram Province were at a high level. The developed model, named the 5Co- PDCAA Model, consisted of five key elements: Co-Planning, Co-Doing, Co-Checking, Co-Action, and Co-Accountability. The model evaluation

showed an IOC value ranging from 0.80 to 1.00. A comparison of the experimental results showed that the post-experiment scores were significantly higher than the pre-experiment scores at the .01 level statistical significance. 5) The effectiveness and value of the model were rated at the highest level. It is recommended that educational institutions apply the 5Co-PDCAA Model according to their specific context to enhance internal quality assurance practices.

Keywords: Internal Quality Assurance Management Model, Educational Quality Assurance Private Schools in Samut Songkhram Province

Christian University of Thailand

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๘
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๙
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพประกอบ.....	๙
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	11
นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	12
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	15
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิด/หลักการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	17
ทฤษฎีการบริหารจัดการ.....	28
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	37
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	45
การวิจัยและพัฒนา.....	52
ผลการใช้รูปแบบ.....	54
ภูมิหลังหรือบริบทของโรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม.....	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	
การออกแบบการวิจัย.....	68
ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย.....	69
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	69
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	70
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย.....	72
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย.....	73
การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ทางสถิติ.....	76
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	77
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	80
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ	
การศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	83
ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ	
การศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	91
ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา	
ภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	92
ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลัง	
การทดลองการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ	
โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	95
ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า	
การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียน	
เอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	97

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะจากการวิจัย	
สรุปผลการวิจัย.....	104
อภิปรายผลการวิจัย.....	105
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	116
ภาคผนวก	
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	128
ข การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	129
เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัย.....	130
เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	131
หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย.....	132
ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	133
ค 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกัน	
คุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม	134
ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบ	
สอบถามความคิดเห็นสภาพปัญหาบริหารจัดการการประกันคุณภาพ	
การศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม	140
ค 3 รูปแบบการใช้การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	
ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสมุทรสงคราม 5Co-PDCAA Model.....	148
ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของรูปแบบการบริหารจัดการ	
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด	
สมุทรสงคราม.....	151
ค 5 แผนปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกัน	
คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม...	155
ค 6 แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการ	
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด	
สมุทรสงคราม.....	160

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ค 7 แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	163
ง หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย.....	167
จ หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	169
ประวัติผู้วิจัย.....	175

Christian University of Thailand

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 การสังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	75
4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล.....	80
4.2 สถานภาพของกลุ่มทดลอง.....	82
4.3 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม.....	83
4.4 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนา คุณภาพ.....	84
4.5 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันปฏิบัติตามแผน.....	86
4.6 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันตรวจสอบ	87
4.7 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันปรับปรุงพัฒนา.....	89
4.8 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันรับผิดชอบ.....	90
4.9 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.	93
4.10 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบก่อนและหลังการทดลองการบริหาร จัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด สมุทรสงคราม โดย O ₁ คือ ก่อนการทดลองใช้ O ₂ คือ หลังการทดลองใช้ D คือ ความแตกต่าง และ D ² คือ การเพิ่มทวิคูณ.....	95
4.11 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	97
4.13 การประเมินด้านประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	98
4.14 การประเมินด้านประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	100
4.15 การประเมินด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	101

สารบัญภาพประกอบ

แผนภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	11
3.1 แบบแผนการวิจัย.....	69
3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	77
4.1 รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียน เอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	92

Christian University of Thailand

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็วแม้กระทั่งการศึกษาซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถทันการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลกควบคู่กับการธำรงรักษาซึ่งอัตลักษณ์ของประเทศ [(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)] เช่นเดียวกับประเทศไทยที่ได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา ดังปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2560) ที่ระบุให้มีการดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผลหนึ่งในนั้นคือ ด้านการศึกษา ที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 258 (4) ให้มีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติ และระดับพื้นที่ นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ. ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดในมาตรา 6 ที่ว่า “การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากความสำคัญของการศึกษาที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ จึงจำเป็นต้องทำให้การศึกษามีคุณภาพ ซึ่งการศึกษามีคุณภาพนั้นต้องมีการควบคุมคุณภาพ มีกลไกรักษาคุณภาพ และยกระดับมาตรฐานคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะทำให้เกิดความมั่นใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายว่า การจัดการศึกษาของสถานศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานและคงไว้ซึ่งมาตรฐาน (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2561) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ.2545

และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 จึงได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก และในมาตรา 48 ก็ได้กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553)

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่ทุกฝ่ายว่า การจัดการศึกษาทุกระดับมีคุณภาพและจะคงรักษาไว้ซึ่งมาตรฐาน กระทรวงศึกษาธิการจึงให้มีการปฏิรูประบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีนโยบายปรับปรุงมาตรฐานและตัวชี้วัดให้มีจำนวนน้อยลง กระชับและสะท้อนถึงคุณภาพอย่างแท้จริง แต่โดยภาพรวมแล้วคุณภาพการศึกษาของไทยยังไม่เป็นที่พึงพอใจของสังคม ซึ่งมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้การศึกษาไม่ได้มาตรฐาน แต่สาเหตุหนึ่งมาจากการที่ไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องการประเมินและการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษายังมีอีกหลายประการ เช่น การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษายังเน้นการตรวจสอบเอกสารมากกว่าการพัฒนาคุณภาพ การประกันคุณภาพภายในและภายนอกไม่สอดคล้องกัน เป็นต้น [(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)]

โรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรสงครามได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ผลจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ.2559 – 2563) ทำให้ทราบถึงผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่พบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้แก่ การขาดความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานของครู บุคลากรที่เกี่ยวข้อง กระบวนการประกันคุณภาพภายในซึ่งไม่ตรงกับหลักการ แนวทาง เจตนารมณ์ และเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระงาน จึงขาดการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ยังเข้าใจไม่ตรงกัน จากเหตุผลดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้สูงขึ้น โดยการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้เข้มแข็ง โดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในสถานศึกษาต้องมีการทำงานที่เป็นระบบ ผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ดังนั้นจึงเป็น

ภารกิจของสถานศึกษาในการหาแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนในด้านกระบวนการทำงาน และวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้งานประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน การสร้างความเข้าใจ การมีส่วนร่วม และการเห็นคุณค่าของงานประกันคุณภาพในทุกระดับของสถานศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการจัดการข้อมูล การสื่อสาร และการนำผลการประเมินไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อเป็นแนวทางการบริหารการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลนำไปสู่การบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมถึงการได้รับการยอมรับด้านการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

คำถามการวิจัย

Christian University of Thailand

ผู้วิจัยได้กำหนดข้อคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นอย่างไร
2. การออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นอย่างไร
3. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นอย่างไร
4. ผลการเปรียบเทียบการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างก่อนและหลังการทดลองเป็นอย่างไร
5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

2.2 เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

2.3 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

2.4 เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

2.5 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาปัญหา และวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

1. กรอบแนวคิดทฤษฎี

1.1 ทฤษฎีวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ของเดมมิง (Deming Cycle, 1982)

วงจรการควบคุมคุณภาพ (PDCA Cycle) หรือ วงจรเดมมิง (Deming Cycle) คือ แนวคิดการพัฒนาการทำงานเพื่อควบคุมคุณภาพงานให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พัฒนามาจากแนวคิดของ วอลท์เตอร์ ชิวฮาร์ต (Walter Shewhart) นักสถิติในงานอุตสาหกรรม ต่อมาแนวคิดนี้จึงเริ่มเป็นที่รู้จักกันมากขึ้นโดยเมื่อ เอ็ดวาร์ด เดมมิง (W. Edwards Deming) นักจัดการบริหารคุณภาพ ได้นำเสนอและเผยแพร่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการปรับปรุงกระบวนการทำงานของพนักงานภายในโรงงานให้ดีขึ้น ซึ่งจะใช้ในการค้นหาปัญหาอุปสรรคในขั้นตอนการทำงานโดยพนักงาน จนเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า วงจรเดมมิง หรือ วงจร PDCA แนวคิดวงจร PDCA เป็นแนวคิดที่ง่ายไม่ซับซ้อนสามารถนำไปใช้ได้เกือบจะทุกกิจกรรม จึงทำให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากขึ้นทั่วโลก PDCA เป็นอักษรนำของภาษาอังกฤษ 4 คำคือ 1) การวางแผน (Plan) คือ การวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เกิด การทำงานที่ได้ผลงาน การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การพัฒนาสิ่งใหม่ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน มีส่วนที่สำคัญเช่น การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การจัดอันดับความสำคัญของเป้าหมาย กำหนดการดำเนินงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบดำเนินการ และกำหนดงบประมาณที่จะใช้ การวางแผนที่ดีควรต้องเกิดจากการศึกษาที่ดี มีการวางแผนไว้รัดกุมรอบคอบปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของงานและเหตุการณ์ แผนที่ได้ต้องช่วยในการคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นและสามารถช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ การวางแผนควรมีการกำหนด 2) ปฏิบัติตามแผน (Do) คือ การดำเนินการเพื่อให้ได้ตามแผนที่มีการกำหนดไว้ อาจมีการกำหนดโครงสร้างคณะทำงานรองรับการดำเนินการ เช่น คณะกรรมการ ฯลฯ กำหนดวิธีในการดำเนินงาน ขั้นตอน ผู้ดูแลรับผิดชอบ ผู้ตรวจสอบและทำการประเมินผล 3) ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) คือ ขั้นตอน que เริ่มเมื่อมีการดำเนินโครงการตามข้อ 2 ควรจะต้องทำการประเมินผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อาจประเมินในส่วน การประเมินผลงานการดำเนินการ การประเมินผลการดำเนินตามขั้นตอน และการประเมินผลงานตามเป้าหมายของแผนงานที่ได้มีการกำหนดไว้ ในการประเมินนี้เราอาจสามารถทำได้เองโดยใช้คณะกรรมการที่รับผิดชอบในแผนการดำเนินงานภายในเป็นการประเมินตนเอง แต่การใช้คนภายในอาจทำให้ขาดความน่าเชื่อถือหรือประเมินผลได้ไม่เต็มที่ จะดีกว่ามีการตั้งคณะประเมินจากภายนอกมาช่วย เพราะน่าจะได้ผลการประเมินที่ดีกว่าทีมงานภายใน เพราะอาจมีปัญหาวงเวียน ประเมินผลให้ดีขึ้นจริง 4) ปรับปรุงแก้ไขพัฒนาต่อเนื่อง (Act) คือ การนำผลประเมินที่ได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาแผน ในการปรับปรุงต่อไป ในส่วนนี้ควรจะเสนอแนะปัญหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหา หรือการพัฒนาระบบที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีกไม่มีที่สิ้นสุด

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2561) ได้กำหนดให้สถานศึกษาจะต้องพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารและการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงหลักและกระบวนการดังต่อไปนี้ 1) หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามี 3 ประการ คือ 1.1) จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายใน คือ การที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ไม่ใช่การจับผิดหรือ ทำให้บุคลากรเสียหน้า โดยเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 1.2) การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ 1.1 ต้องทำให้การประกัน คุณภาพ การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุก คนในสถานศึกษา ไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของ สถานศึกษาโดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจน ทำตามแผนตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบที่มีความโปร่งใสและมี จิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน 1.3) การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็น ผู้บริหาร ครูอาจารย์และบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษาโดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผลพัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ 2) กระบวนการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของการประกันคุณภาพ มี 3 ขั้นตอน คือ 2.1) การควบคุมคุณภาพ เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาของ สถานศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน 2.2) การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของ สถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด 2.3) การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในระดับเขตพื้นที่การศึกษาฯ และระดับกระทรวง 3) กระบวนการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของหลักการบริหารที่เป็น กระบวนการครบวงจร (PDCA) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 3.1) การร่วมกันวางแผน (Planning) 3.2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Doing) 3.3) การร่วมกันตรวจสอบ (Checking) 3.4) การร่วมกันปรับปรุง (Action)

1.3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) จึงได้จัดทำแนวปฏิบัติการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานบริหาร การศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาส่งเสริม กำกับดูแล และติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาให้เกิด ประสิทธิภาพต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ระดับสถานศึกษา ให้

สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ดังนี้

1.3.1 กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน การศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัยและหรือระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงประกาศใช้และให้ สถานศึกษากำหนดเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานของสถานศึกษาตามบริบท ทั้งนี้สามารถ เพิ่มเติมมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นอกเหนือจากที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ได้โดย ให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการและรับผิดชอบร่วมกัน

1.3.2 จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับ สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยสะท้อนคุณภาพ ความสำเร็จอย่างชัดเจนตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

1.3.3 ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

1.3.4 ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดย กำหนดผู้รับผิดชอบ และวิธีการที่เหมาะสม

1.3.5 ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานของสถานศึกษา และนำผลการติดตามไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนา

1.3.6 จัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นำเสนอรายงานผลการประเมินตนเองต่อคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบ และจัดส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นประจำทุกปี

1.3.7 พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพโดยพิจารณาจากรายงานผลการ ประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) และตามคำแนะนำของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.4 กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา (2561) ได้กำหนดระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ดังนี้ กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา ได้จัดทำ แนวปฏิบัติการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงาน บริหารการศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ใช้เป็นแนว ปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาส่งเสริม กำกับดูแล และติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ให้สถานศึกษาแต่ละ แห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนา และเพื่อ

เป็นกลไกในการควบคุม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคม ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2) จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ดังนี้ 2.1) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัยและหรือระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงประกาศใช้และให้สถานศึกษากำหนดเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานของสถานศึกษาตามบริบท ทั้งนี้สามารถเพิ่มเติมมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นอกเหนือจากที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ได้โดยให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการและรับผิดชอบร่วมกัน 2.2) จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยสะท้อนคุณภาพความสำเร็จอย่างชัดเจนตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2.3) ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 2.4) ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยกำหนดผู้รับผิดชอบ และวิธีการที่เหมาะสม 2.5) ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของสถานศึกษา และนำผลการติดตามไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนา 2.6) จัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นำเสนอรายงานผลการประเมินตนเองต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบ และจัดส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นประจำทุกปี 2.7) พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพโดยพิจารณาจากรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) และตามคำแนะนำของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. กรอบแนวคิดจากงานวิจัย

2.1 จันทร์สุดา บุตรชาติ (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การกำหนดมาตรฐานการศึกษา มี 2 ขั้นตอนย่อย 5 กิจกรรม ขั้นที่ 2 จัดทำแผนและปฏิบัติตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา มี 3 ขั้นตอนย่อย 10 กิจกรรม ขั้นที่ 3 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศและใช้สารสนเทศ มี 1 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 4 การติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน มี 1 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 5 นำผลการประเมินคุณภาพภายใน และภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มี 2 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 6 จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี มี 3 ขั้นตอนย่อย 5 กิจกรรม

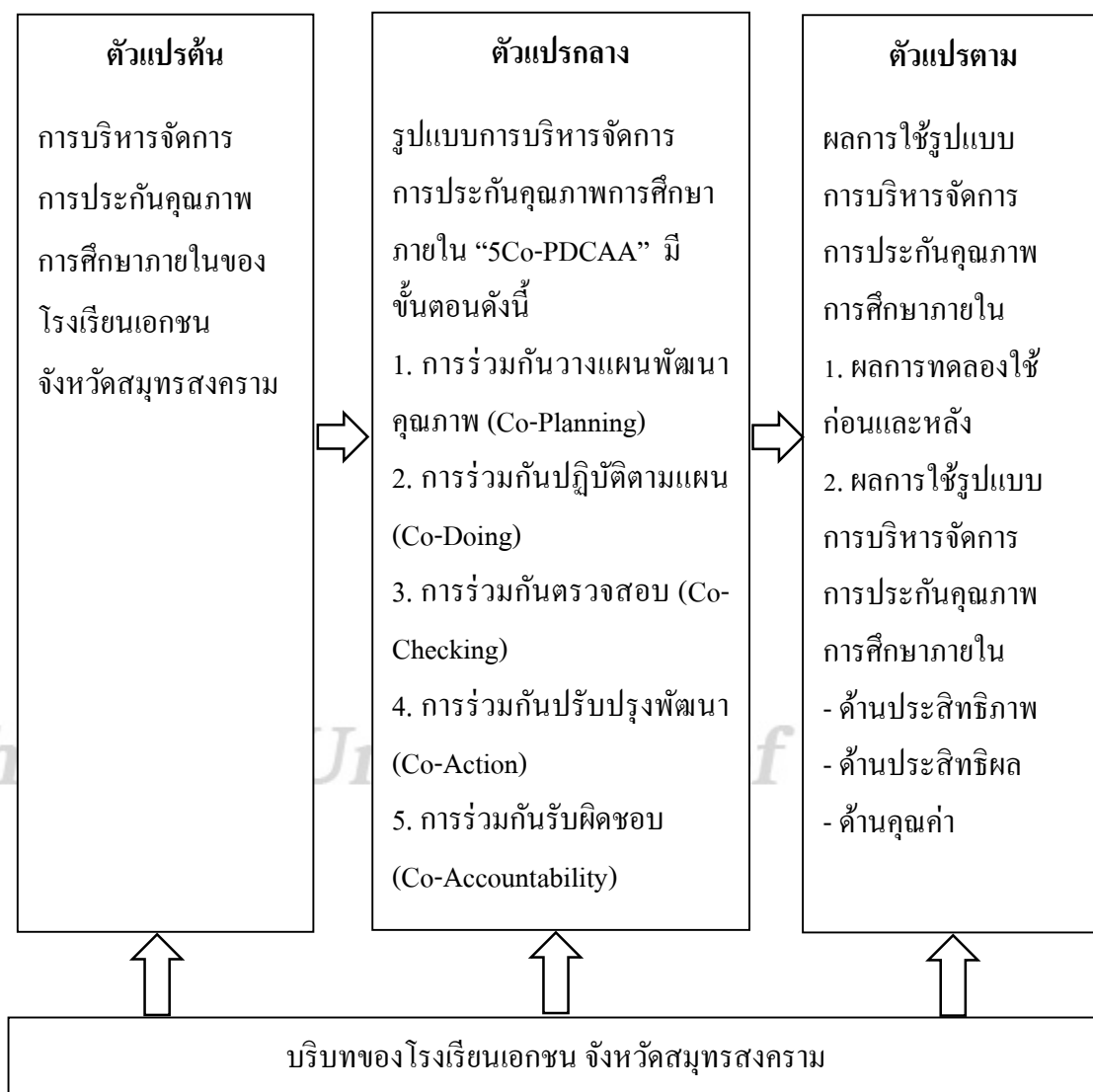
2.2 ญัฐพัชร วังพัฒน์นเดช (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การรวบรวมปัจจัยพื้นฐานและความต้องการ 3) การวางแผนพัฒนา 4) การปฏิบัติตามแผนและปรับปรุง 5) การติดตามและยกระดับองค์ความรู้ 6) การประเมินผลสรุป และผลการทดลองใช้รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่เห็นว่ารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ มีประโยชน์ เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน ช่วยให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้มีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ครบถ้วนอยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ และความคิดเห็นต่อความสำเร็จของ การดำเนินการตามรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

จากการวิเคราะห์กรอบแนวคิดทฤษฎีและกรอบแนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังปรากฏในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 การวิเคราะห์ สักระยะรูปแบบ 5Co-PDCAA

วงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ของเดมมิ่ง (1982)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ (2561)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2561)	กฎกระทรวงการประกันคุณภาพ การศึกษา (2561)	จันทร์สุดา นุตราชาติ (2557)	ณัฐพัชร วงศ์พัฒนาธนเดช (2559)	รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนา 5Co-PDCAA
วางแผน เพื่อให้เกิดการทำงานที่ ได้ผลงาน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การพัฒนาสิ่งใหม่	ร่วมกันพัฒนาปรับปรุง คุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐาน การศึกษา	กำหนดมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษาให้เป็นไปตาม มาตรฐานการศึกษา และจัดทำ แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา ที่สอดคล้องกับ สภาพปัญหา	จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับ สภาพปัญหาและความต้องการ จำเป็นของสถานศึกษา	จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	การวางแผนพัฒนา การมีส่วนร่วมใน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning)
การปฏิบัติ การดำเนินการเพื่อให้ได้ ตามแผนที่มีการกำหนดไว้	ให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร จัดการและการทำงานของบุคลากร ทุกคนในสถานศึกษา	ดำเนินการตามแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษา	ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัด การศึกษาของสถานศึกษา	ปฏิบัติตามแผนพัฒนาการจัด การศึกษา	การปฏิบัติตามแผน	การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing)
การตรวจสอบ ประเมินผลการ ดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนงานที่ กำหนดไว้หรือไม่	การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการ ตรวจสอบ และติดตามผลการ ดำเนินงานของสถานศึกษาให้ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด	ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพ การศึกษากายในสถานศึกษา โดย กำหนดผู้รับผิดชอบ และวิธีการที่ เหมาะสม	ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพ การศึกษากายในสถานศึกษา โดย กำหนดผู้รับผิดชอบ และวิธีการที่ เหมาะสม	การติดตาม ตรวจสอบและประเมิน คุณภาพภายใน	การติดตามและยกระดับองค์ความรู้ ใน ประเด็นด้านการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียน	การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking)
การปรับปรุง การนำผลประเมินที่ ได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อพัฒนา แผน ในการปรับปรุงต่อไป	การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมิน คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาและ หน่วยงานต้น สังกัดในระดับเขตพื้นที่การศึกษาฯ และระดับกระทรวง	ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนา สถานศึกษาให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานของสถานศึกษา และนำ ผลการติดตามไปใช้ประโยชน์ ในการปรับปรุงพัฒนา	ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนา สถานศึกษาให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานของสถานศึกษา	นำผลการประเมินคุณภาพภายใน และภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	การปรับปรุงการดำเนินงานทุกระยะ	การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action)
การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของ บุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู และบุคลากร อื่นๆ	พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพโดย พิจารณาจากรายงานผลการประเมิน ตนเองและตามคำแนะนำของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	จัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง ตามมาตรฐานและ พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตาม คำแนะนำของสำนักงานเขตพื้นที่	จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษา ประจำปี	การประเมินผล สรุป การ ดำเนินงานตามแผนการจัดการ ความรู้	การประเมินผล สรุป การดำเนินงาน ตามแผนการจัดการความรู้	การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability)

ในการวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยดังแผนภาพที่ 1.1

แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and development) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ของเดมมิง (Deming Cycle,

1982) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2561) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา (2561) และงานวิจัยของ จันทรสุดา บุตรชาติ (2557) ญัฐพัชร วงศ์พัฒนาธนเดช (2559) นำมาสังเคราะห์ และพัฒนาเป็นรูปแบบ 5Co-PDCAA Model ประกอบด้วย 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) 3) การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) 5) การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability)

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 8 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 4 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ 2) หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ 3) ครู/หัวหน้าระดับชั้นปฐมวัย 1 คน และ 4) ครู/หัวหน้าระดับชั้นขั้นพื้นฐาน 1 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน และใช้โรงเรียนกงหลี่เจี้ยนหมิน สำหรับปฏิบัติการทดลอง

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567 - มีนาคม พ.ศ. 2568

นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การนิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นิยามตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้องว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด โดยบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ร่วมกันปฏิบัติตามแผน ร่วมกันตรวจสอบ ร่วมกันปรับปรุงพัฒนา และร่วมกันรับผิดชอบต่อ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ติดตามผล การดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และรายงานผลการประเมินตนเอง

การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม โดยผสมผสานแนวคิดใหม่ๆ เข้ากับการบริหารองค์กร เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

ต้องอาศัยการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้นำในการปรับตัวและแก้ไขปัญหา รวมถึงการสร้างนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานให้องค์กรมีความยืดหยุ่นและสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง กระบวนการที่สถานศึกษาดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการวางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบ และปรับปรุงกระบวนการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างหรือวิธีการจัดระเบียบสิ่งต่าง ๆ ที่ช่วยให้เราสามารถเข้าใจและจัดการข้อมูลได้อย่างมีระเบียบ ในบริบทต่าง ๆ รูปแบบอาจหมายถึง การจัดเรียงเอกสาร การจัดรูปแบบข้อมูล การวางองค์ประกอบในศิลปะ การจัดระเบียบเนื้อหาในการเขียน หรือการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย รูปแบบจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กร ตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ และร่วมติดตามประเมินผล โดยมีเป้าหมายเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การมีส่วนร่วมครอบคลุมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เช่น บุคลากร ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรปกครองท้องถิ่น ได้แสดงความคิดเห็น ร่วมรับผิดชอบ และรับผลประโยชน์จากการพัฒนาาร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้าง ความผูกพันและความน่าเชื่อถือขององค์กร ตลอดจนการพัฒนาที่ยั่งยืน

การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ หมายถึง การเตรียมความพร้อมของบุคลากร สร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม โดยผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปีที่มีเป้าหมายชัดเจน การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน การสร้างความตระหนัก ให้ความรู้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน รวมถึงการแต่งตั้งกรรมการที่รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือสนับสนุนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม

การร่วมกันปฏิบัติตามแผน หมายถึง ผู้บริหาร สนับสนุนให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ให้เป็นการดำเนินงานตามปกติของโรงเรียน มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การสนับสนุน

ทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ มีการกำกับ ติดตามการทำงานทั้งระดับบุคลากร ราชกลุ่ม ราชหมวด และให้การนิเทศ

การร่วมกันตรวจสอบ หมายถึง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด รวมทั้งการวางกรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน

การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา หมายถึง ผู้บริหาร ครู ร่วมกันในการนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน รวบรวมผลการดำเนินงานและผลการประเมินมาวิเคราะห์จำแนกตามมาตรฐานการศึกษาและเขียนรายงาน ผู้บริหารและบุคลากรนำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ

การร่วมกันรับผิดชอบ หมายถึง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันรับผิดชอบผลของการปฏิบัติงาน ที่เกิดจากการลงมือทำของตนเอง หรือของผู้อื่น แสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณชน รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหา

ผลการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้จากการนำรูปแบบการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรูปแบบใหม่ หรือรูปแบบที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้ในสถานศึกษาจริง แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์เพื่อดูว่ารูปแบบนั้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ ผลลัพธ์ที่ได้อาจเป็นตัวเลข เช่น คะแนนสอบที่เพิ่มขึ้น ความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่สูงขึ้น หรืออาจเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง ผลลัพธ์โดยรวมที่ได้จากการนำรูปแบบการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในไปใช้ในระยะยาว อาจรวมถึงผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม เช่น การได้รับการรับรองคุณภาพจากภายนอก หรือผลลัพธ์ที่จับต้องไม่ได้ เช่น การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นคุณภาพ

ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าโดยมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ด้วยการสูญเสียน้อยที่สุด การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับความสามารถในการจัดการกระบวนการและวิธีการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะเป็นการใช้เวลา แรงงาน หรือเงินทุนอย่างประหยัด ผู้ที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ โดยใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ การทำงานในลักษณะนี้ไม่เพียงช่วยลดการสูญเสียที่ไม่จำเป็น

ประสิทธิผล หมายถึง การประเมินความสำเร็จของงานมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมและตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นสำคัญ โดยให้ความสำคัญกับการบรรลุวัตถุประสงค์และการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด มากกว่าปริมาณทรัพยากรที่ใช้ไป ผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงจะสามารถสร้างผลงานที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากเสมอไป การทำงานแบบนี้จึงเน้นคุณภาพของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าปริมาณและมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

คุณค่า หมายถึง แนวคิดที่ครอบคลุมทุกแง่มุมของชีวิต มนุษย์เราให้ความสำคัญกับสิ่งต่าง ๆ ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ทั้งความจำเป็น ความพึงพอใจ และคุณค่าทางจริยธรรม การประเมินคุณค่าจึงเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่เราได้รับกับสิ่งที่เราเสียไป ไม่ว่าจะเป็นเวลา ความพยายาม หรือทรัพยากรอื่น ๆ คุณค่าจึงเป็นเสมือนเข็มทิศนำทางในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่สุดคดียกกับความสำเร็จและเป้าหมายของชีวิต ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและสังคม

โรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 8 โรงเรียน ในจังหวัดสมุทรสงครามที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้เกิดประโยชน์ที่จะได้รับ ดังนี้

1. สถานศึกษามีนวัตกรรมในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา จากรูปแบบ 5Co-PDCAA เป็นต้นแบบที่จะส่งเสริมให้มีการดำเนินงานการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหาร ครู และบุคลากร มี 5Co-PDCAA ประกอบด้วย 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) 3) การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) และ 5) การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability) นำมาใช้ในการดำเนินการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิด/หลักการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา
2. แนวคิด/ทฤษฎีการบริหารจัดการ
 - 2.1 ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง
 - 2.2 Communication Theory ของ Shannon & Weaver
 - 2.3 Cognitive Load Theory ของ Sweller
 - 2.4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 - 2.5 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 2.6 กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา
 - 2.7 ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 - 3.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 - 3.2 การบริหารจัดการ
 - 3.3 การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 - 3.4 การมีส่วนร่วม

- 3.5 การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ
- 3.6 การร่วมกันปฏิบัติตามแผน
- 3.7 การร่วมกันตรวจสอบ
- 3.8 การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา
- 3.9 การร่วมกันรับผิดชอบ
- 4. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ
 - 4.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 4.2 ประเภทของรูปแบบ
 - 4.3 คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี
 - 4.4 การพัฒนารูปแบบ
 - 4.5 การตรวจสอบรูปแบบ
- 5. การวิจัยและพัฒนา
 - 5.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนา
 - 5.2 ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา
 - 5.3 กระบวนการของการวิจัยและพัฒนา
- 6. ผลการใช้รูปแบบ
 - 6.1 ประสิทธิภาพ
 - 6.2 ประสิทธิผล
 - 6.3 คุณค่า
- 7. ภูมิหลังหรือบริบทของโรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม
- 8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิด/หลักการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพของผลผลิตกระบวนการจัดการศึกษาก็จะต้องให้มีประสิทธิภาพด้วย ดังนั้นการนำการประกันคุณภาพภายในให้อยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษาเป็นสิ่งซึ่งสถานศึกษา

ต้องถือว่าเป็นงานสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาประเด็นต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนวิจัยต่อไป

1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา มีนักวิชาการ นักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ให้ความหมายการประกันคุณภาพภายในว่า เป็นการประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

วันทนา เนื่อน้อย (2560) ได้สรุปไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การที่สถานศึกษาดำเนินการบริหารจัดการศึกษาที่มีระบบหรือ มีกระบวนการในการติดตามกำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของคุณภาพการศึกษา ตามที่สถานศึกษาหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานจากองค์กรภายนอกกำหนดขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจหรือเป็นหลักประกันให้กับสังคม ชุมชน ผู้ปกครองและสถานประกอบการว่าสามารถให้ผลิตผลทางการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วนตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นหลักประกันได้ว่า ผู้ที่จบการศึกษาจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ชุมศักดิ์ อินทร์รัช (2560) ได้สรุปไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการที่ทำให้มีความมั่นใจว่า ผลผลิตนั้นมีมาตรฐาน เป็นที่พอใจแก่ผู้ให้บริการในระดับสากล ซึ่งมีองค์ประกอบทำให้มีคุณภาพได้แก่ ปัจจัยตัวป้อน กระบวนการและผลผลิต

ประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา (2561) ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2561 ได้ให้ความหมายการประกันคุณภาพการศึกษา หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุมตรวจสอบระบบบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่า สถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัด และให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา

ชวลิต พิศาลชัยกุล (2561) ได้สรุปไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามภารกิจที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้น โดยให้ความร่วมมือกันในทุก ๆ ฝ่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันเพื่อให้มีคุณภาพตามมาตรฐานและ เป้าหมายที่ทางโรงเรียนได้วางเอาไว้ เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและเชื่อมั่นกับ ผู้รับบริการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) ให้ความหมายการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา (Internal quality assurance) หมายถึง เป็นระบบที่สถานศึกษาสร้างความมั่นใจ (Assure) แก่ผู้รับบริการ ทั้งผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ตลอดจนองค์กรหรือสถานประกอบการที่รับ ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อหรือทำงาน ว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถ มีทักษะและมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดและสังคมคาดหวัง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

นิรชา อภิชาติ (2565) ได้สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาตามระบบหรือแผนที่วางไว้โดยมีการติดตาม ตรวจสอบ แก้ไข พัฒนาและประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความมั่นใจกับสังคมได้ว่าผู้เรียนหรือผลผลิตของสถานศึกษามีคุณภาพครบถ้วนตามมาตรฐานของหลักสูตรและตรงตามความมุ่งหวังของสังคมและชุมชน

นุชจนาถ สิงห์ฮอย (2566) ได้สรุปไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่สถานศึกษาดำเนินการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานจากภายในโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ชัดเจนซึ่งจะทำให้สถานศึกษาได้รับความเชื่อมั่นและการยอมรับจากบุคคลทั่วไป

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่มุ่งเน้นให้มั่นใจว่าการศึกษที่ได้รับนั้นมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาประเทศ เป็นการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อติดตาม ตรวจสอบ และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษที่ดีและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน เป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้องว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด

1.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา มีนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้ให้ความหมายของความสำคัญการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

ชวลิต พิศาลชัยกุล (2561) ได้สรุปไว้ว่า หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการออกแบบและการดำเนินการตามความสามารถและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ตามที่มาตรฐานการศึกษาได้กำหนดเอาไว้ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ร่วมกันอย่าง เป็นระบบ เพื่อเป็นการเน้นการสร้าง ความพึงพอใจให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นการบริหารจัดการศึกษาทั้งระบบเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น และได้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับใช้ในการ วางแผน ไม่ใช่การจับผิด โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) มีการประกาศใช้กฎกระทรวงเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบัน ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ต้องการ และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในหมวด 6 “มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา” ที่ให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายใน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยกำหนดไว้ใน มาตรา 47 - 51 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็น องค์การมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผล การจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย และ หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัตินี้ให้มีการ

ประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่ง อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปี นับตั้งแต่ การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้ง ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กล่าวไว้ในหมวด 1 บททั่วไป ดังนี้

ข้อ 3 ระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนา มาตรฐานการศึกษาทุกระดับต้องประกอบด้วย

- 1) การประเมินคุณภาพภายใน
- 2) การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
- 3) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ข้อ 5 ให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ด้วยการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดและการมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อ 6 ให้สถานศึกษาจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและเปิดเผยรายงานนั้นต่อสาธารณชน

ข้อ 7 สถานศึกษาต้องนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพภายในไว้ดังนี้

- 1) เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานสถานศึกษา
- 2) เพื่อนำผลการประกันคุณภาพภายในมาใช้เป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจวางแผนพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา
- 3) เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
- 4) เพื่อนำข้อมูลผลการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาไปจัดทำรายงานประจำปี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 (2563) การประกันคุณภาพการศึกษา มีความสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลคุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่นและสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน 2) ป้องกันการจัดการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและเกิดความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง 3) ทำให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามุ่งบริหารจัดการศึกษาสู่คุณภาพและมาตรฐานอย่างจริงจัง ซึ่งมีผลให้ศึกษามีพลังที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการการศึกษาทั้งยังเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพและสร้างสรรค์การศึกษาให้เป็นกลไกที่มีพลังในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาโดยกำหนดตัวชี้วัดของแผนฯ เพื่อมุ่งหมายให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทและไม่ยุ่งยากหรือเพิ่มภาระให้กับสถานศึกษา รวมถึง 1 ในเป้าหมายในยุทธศาสตร์ที่ 6 ของแผนการศึกษาฯ คือ ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยตัวชี้วัดส่วนใหญ่ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับ การประกันคุณภาพการศึกษา เช่น ร้อยละของสถานศึกษาที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น ร้อยละของสถานศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อระบบการประกันคุณภาพ และระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชนในการให้บริการการศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาที่เข้าสู่ระบบการบริหารจัดการที่สูงขึ้น

นุชจนาถ สิงห์ฮ้อย (2566) ได้สรุปไว้ว่า การประกันคุณภาพเป็นกระบวนการให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานในสถานศึกษา โดยมีการวางแผนเป้าหมายโดยชัดเจน เพื่อส่งเสริมมาตรฐานงานด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนด้านคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับชุมชน โดยที่สถานศึกษาเปิดโอกาสให้กับชุมชนหรือหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานอย่างโปร่งใส

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นกระบวนการบริหารที่สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน เป็นกระบวนการที่สำคัญในการตรวจสอบและรับรองว่าการเรียนการสอนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ช่วยให้การศึกษามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพิ่มความเชื่อมั่นของผู้เรียนและผู้ปกครอง สร้างมาตรฐานและการยอมรับในระดับประเทศและสากล และสนับสนุนการบริหารจัดการและการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้การศึกษามีคุณภาพที่ดีและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน และสถานศึกษาต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

1.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

1.3.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กล่าวถึงระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ใน หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

มาตรา 47 คือ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

มาตรา 48 ให้นำหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

1.3.2 กฎกระทรวงเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยมีใจความสำคัญ ดังนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) “การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และกำหนดในข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้ง จัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และ แนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาแล้วให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก

จากสาระสำคัญในกฎกระทรวงเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 สืบเนื่องมาจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายปฏิรูประบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา ปรับเปลี่ยนระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้มีการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกตามแนวคิดหลักการว่า สถานศึกษาสามารถออกแบบระบบการประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสม เป็นไปได้และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาได้ด้วยตนเอง การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการยืนยันระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ผลที่ได้จากการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกนั้น จะต้องสามารถนำไปใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้ด้วยรายละเอียดการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ประกอบด้วย 6 ภารกิจสำคัญ ได้แก่

- 1) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
- 2) จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
- 3) ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- 4) ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
- 5) ติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
- 6) จัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง

1.3.3 ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แนวปฏิบัติการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 โดยที่มีประกาศใช้กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 ได้กำหนดระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาอันส่งผลให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยงานภายนอกที่สะท้อนสภาพการดำเนินงานที่แท้จริงและเกิดประสิทธิภาพ และกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษาสอดคล้องกับหลักการประกันคุณภาพการศึกษา และมีกลไกปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำแนวปฏิบัติการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการ

เพื่อการพัฒนาส่งเสริม กำกับดูแล และติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับสถานศึกษา ให้สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการดังต่อไปนี้

1) ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนา และเพื่อเป็นกลไกในการควบคุม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคม ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2) จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ดังนี้

2.1) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัยและหรือระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงประกาศใช้และให้สถานศึกษากำหนดเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานของสถานศึกษาตามบริบท ทั้งนี้สามารถเพิ่มเติมมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นอกเหนือจากที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ได้โดยให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการและรับผิดชอบร่วมกัน

2.2) จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยสะท้อนคุณภาพความสำเร็จอย่างชัดเจนตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

2.3) ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2.4) ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยกำหนดผู้รับผิดชอบ และวิธีการที่เหมาะสม

2.5) ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของสถานศึกษา และนำผลการติดตามไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนา

2.6) จัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นำเสนอรายงานผลการประเมินตนเองต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบ และจัดส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นประจำทุกปี

2.7) พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพโดยพิจารณาจากรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) และตามคำแนะนำของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. สถานศึกษาแต่ละแห่งให้ความร่วมมือกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงและพัฒนา

คุณภาพการศึกษาตามข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา

ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล ดำเนินการดังต่อไปนี้

1) ศึกษา วิเคราะห์ รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ตลอดจนให้คำปรึกษา ช่วยเหลือและแนะนำสถานศึกษา เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งอย่างต่อเนื่อง

2) รวบรวม และสังเคราะห์รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment Report : SAR) พร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้น และจัดส่งไปยังสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก

3) ติดตามผลการดำเนินงาน ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

4) ให้ความร่วมมือกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในการประเมินคุณภาพภายนอก

5) อาจมอบหมายบุคคลที่ไม่ได้เป็นผู้ประเมินเข้าร่วมสังเกตการณ์ และให้ข้อมูลเพิ่มเติมในกระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก

ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1) ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

2) ศึกษา วิเคราะห์ สรุปผลรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment Report: SAR) และรวบรวมประเด็นที่ต้องการให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษา ไปยังสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก

3) ติดตามผลการดำเนินงาน ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

4) ประสานความร่วมมือกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษาในการจัดบุคคลร่วมเป็นผู้ประเมินคุณภาพภายนอกกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

5) อาจมอบหมายบุคคลที่ไม่ได้เป็นผู้ประเมินเข้าร่วมสังเกตการณ์ และให้ข้อมูล เพิ่มเติมในกระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561)

สรุปได้ว่า กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ข้อบังคับทาง กฎหมายที่กำหนดมาตรฐานและแนวทางในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษา ในสถาบันการศึกษาทุกระดับ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา รวมถึง การสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน ผู้ปกครอง และสังคม กฎหมายเหล่านี้ครอบคลุมถึงการกำหนด เกณฑ์มาตรฐาน การประเมินภายในและภายนอก และการรับรองคุณภาพสถาบันการศึกษา เพื่อให้ เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนในระบบการศึกษา

Christian University of Thailand

2. ทฤษฎีการบริหารจัดการ

2.1 ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง

วงจรการควบคุมคุณภาพ (PDCA Cycle) หรือ วงจรเดมมิง (Deming Cycle) คือ แนวคิด การพัฒนาการทำงานเพื่อควบคุมคุณภาพงานให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พัฒนามาจากแนวคิดของ วอลท์เตอร์ ชิวฮาร์ต (Walter Shewhart) นักสถิติในงานอุตสาหกรรม ต่อมาแนวคิดนี้เริ่มเป็นที่รู้จัก กันมากขึ้นเมื่อ เอ็ดเวิร์ด เดมมิง (W.Edwards Deming) นักจัดการบริหารคุณภาพ ได้นำเสนอและ เผยแพร่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการปรับปรุงกระบวนการทำงานของพนักงานภายในโรงงานให้ดีขึ้น ซึ่งจะใช้ในการค้นหาปัญหาอุปสรรคในขั้นตอนการทำงานโดยพนักงาน จนเป็นที่รู้จักกันในชื่อ ว่า วงจรเดมมิง หรือ วงจร PDCA แนวคิดวงจร PDCA เป็นแนวคิดที่ง่ายไม่ซับซ้อน สามารถ นำไปใช้ได้เกือบจะทุกกิจกรรม จึงทำให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากขึ้นทั่วโลก PDCA เป็น อักษรนำของภาษาอังกฤษ 4 คำคือ

1) การวางแผน (Plan) คือ การวางแผนการดำเนินงาน เพื่อให้เกิด การทำงานที่ได้ผล งาน การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การพัฒนาสิ่งใหม่ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน มีส่วนที่ สำคัญเช่น การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การจัดอันดับความสำคัญของเป้าหมาย กำหนดการ

ดำเนินงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบดำเนินการ และกำหนดงบประมาณที่จะใช้ การวางแผนที่ดีควรต้องเกิดจากการศึกษาที่ดี มีการวางแผนไว้รัดกุมรอบคอบปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของงานและเหตุการณ์ แผนที่ได้ต้องช่วยในการคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นและสามารถช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ การวางแผนควรมีการกำหนด

2) ปฏิบัติตามแผน (Do) คือ การดำเนินการเพื่อให้ได้ตามแผนที่มีการกำหนดไว้ อาจมีการกำหนดโครงสร้างคณะทำงานรองรับการดำเนินการเช่น คณะกรรมการ ฯลฯ กำหนดวิธีในการดำเนินงาน ขั้นตอน ผู้ดูแลรับผิดชอบ ผู้ตรวจสอบและทำการประเมินผล

3) ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) คือ ขั้นตอนที่เริ่มเมื่อมีการดำเนินโครงการตามข้อ 2 ควรจะต้องทำการประเมินผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อาจประเมินในส่วน การประเมินผลงานการดำเนินการ การประเมินผลการดำเนินตามขั้นตอน และการประเมินผลงานตามเป้าหมายของแผนงานที่ได้มีการกำหนดไว้ ในการประเมินนี้เราอาจสามารถทำได้เองโดยใช้คณะกรรมการที่รับผิดชอบในแผนการดำเนินงานภายในเป็นการประเมินตนเอง แต่การใช้คนภายในอาจทำให้ขาดความน่าเชื่อถือหรือประเมินผลได้ไม่เต็มที่ จะดีหากมีการตั้งคณะประเมินจากภายนอกมาช่วย เพราะน่าจะได้ผลการประเมินที่ดีกว่าทีมงานภายใน เพราะอาจมีปัญหาช่วยกันประเมินผลให้ดีขึ้นจริง

4) ปรับปรุงแก้ไขพัฒนาต่อเนื่อง (Act) คือ การนำผลประเมินที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาแผน ในการปรับปรุงต่อไป ในส่วนนี้ควรจะเสนอแนะปัญหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ปัญหา หรือการพัฒนาระบบที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น ไปอีกไม่มีที่สิ้นสุด

2.2 Communication Theory ของ Shannon & Weaver

แชนนอนและวีเวอร์ (Shannon and Weaver, 1949) เป็นวิศวกรชาวอเมริกันของ บริษัท Bell telephone ที่มีหน้าที่ในการจัดระบบเสียงโทรศัพท์ให้มีความชัดเจน สามารถรับข่าวสารได้ และวีเวอร์ได้นำแนวคิดของแชนนอนมาประยุกต์ใช้กับการสื่อสารของมนุษย์ โดยสร้างแบบจำลองการสื่อสารเพื่ออธิบายกระบวนการของการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ บางคนเรียกว่า แบบจำลองการสื่อสารเชิงทฤษฎีคณิตศาสตร์ ซึ่งได้ตีพิมพ์ในวารสารของบริษัท Bell Telephone Laboratory Journal ในปี ค.ศ. 1949 ได้เสนอกระบวนการสื่อสารที่เป็นเส้นตรง โดยเริ่มจากผู้ส่งซึ่งเป็นแหล่งข้อมูล (source) ทำหน้าที่ส่งเนื้อหาข่าวสาร (message) เพื่อส่งไปยังผู้รับ โดยผ่านทางเครื่องส่งหรือตัวถ่ายทอด (transmitter) ในลักษณะของสัญญาณ (signal) ที่ถูกส่งไปในช่องทาง (channel) ต่าง ๆ กัน แล้วแต่ลักษณะของการส่งสัญญาณแต่ละประเภท เมื่อทางฝ่ายผู้รับได้รับสัญญาณแล้ว สัญญาณที่ได้รับ (received signal) จะถูกปรับให้เหมาะสมกับเครื่องรับหรือการรับเพื่อทำการแปลสัญญาณให้เป็นเนื้อหาข่าวสารนั้นอีกครั้งหนึ่งให้ตรงกับที่ผู้ส่งส่งมา ในขั้นนี้เนื้อหาที่รับจะไปถึงจุดหมาย

ปลายทางคือผู้รับตามที่ต้องการ แต่ในบางครั้งสัญญาณที่ส่งไปอาจถูกรบกวนหรืออาจมีบางสิ่งบางอย่างมาขัดขวางสัญญาณ (noise) นั้น ทำให้สัญญาณที่ส่งไปกับสัญญาณที่ได้รับมีความแตกต่างกัน เป็นเหตุทำให้เนื้อหาข่าวสารที่ส่งจากแหล่งข้อมูลไปยังจุดหมายปลายทางอาจจะผิดกันไป นับเป็นความล้มเหลวของการสื่อสารเนื่องจากข้อมูลที่ส่งไปกับข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงกัน อันจะทำให้เกิดการแปลความหมายผิดหรือความเข้าใจในการสื่อสารกันเกิดความคลาดเคลื่อนได้

2.3 Cognitive Load Theory ของ Sweller

ทฤษฎีภาระทางปัญญา (Cognitive Load Theory: CLT) ซึ่งกำหนดโดย John Sweller อธิบายถึงวิธีการประมวลผลข้อมูลของหน่วยความจำในการทำงานและประกอบด้วยสามประเภท ได้แก่ ภาระทางปัญญภายใน ภาระทางปัญญภายนอก และภาระทางปัญญาที่เกี่ยวข้อง ภาระทางปัญญาแต่ละประเภทยับยั้งบทบาทสำคัญในเทคโนโลยีการศึกษาและการออกแบบการเรียนการสอน และด้วยการลดภาระทางปัญญภายนอกและส่งเสริมภาระทางปัญญาที่เกี่ยวข้อง ผู้สอนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้ CLT ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นกรอบงานที่มีอิทธิพลในการวิจัยทางการศึกษา โดยเป็นแนวทางในการปฏิบัติการเรียนการสอนและส่งเสริมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและน่าสนใจสำหรับนักเรียน แนวคิดเรื่องภาระทางปัญญานำเสนอครั้งแรกโดย Sweller (1988) ในความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของวิธีแก้ปัญหาทั่วไปในการรับความรู้และทักษะเฉพาะด้าน Sweller (1988) ระบุว่า หน่วยความจำในการทำงานมีขีดความสามารถจำกัดและเน้นย้ำถึงความสำคัญของการลดภาระทางปัญญภายนอกให้เหลือน้อยที่สุดเพื่อเพิ่มการเรียนรู้ให้สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Sweller (1988) ระบุว่า "หน่วยความจำระยะสั้นของมนุษย์มีข้อจำกัดอย่างรุนแรง และปัญหาใดๆ ที่จำเป็นต้องจัดเก็บรายการจำนวนมากในหน่วยความจำระยะสั้นอาจส่งผลให้มีภาระทางปัญญามากเกินไป" ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา CLT ได้กลายเป็นรากฐานสำหรับการออกแบบและการนำหลักการออกแบบการเรียนการสอนหลายๆ ประการไปใช้ (Paas, Renkl และ Sweller, 2003) และยังสนับสนุนการอธิบายหลักการเรียนรู้แบบมัลติมีเดียอีกด้วย (Mayer และ Moreno, 2003) นักวิจัยและนักทฤษฎีทางการศึกษาจำนวนมากเชื่อมโยงระหว่าง CLT กับการออกแบบการเรียนการสอน (Van Merriënboer, Kirschner และ Kester, 2003) และวาง CLT ไว้ในบริบทหลักการออกแบบการเรียนการสอน (Chandler และ Sweller, 1991) Sweller และคนอื่นๆ ได้ระบุภาระทางปัญญาไว้ 3 ประเภท ได้แก่ 1) ภาระทางปัญญภายใน ภาระทางปัญญภายนอก หมายถึง ระดับความยากที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์การเรียนรู้แนวคิดทั้งหมดไม่เท่าเทียมกัน และงานที่สูงกว่าในพีระมิดภาพของ Bloom's Taxonomy of Learning จะต้องได้รับการจัดสรรภาระทางปัญญามากขึ้น (เช่น งานการเรียนรู้เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้และการสร้างสรรค์จะรับภาระทางปัญญามากกว่าการจดจำหรือความ

เข้าใจ) ในทำนองเดียวกัน แนวคิดบางอย่างเองก็มีความซับซ้อนในตัวเองมากกว่าและต้องการการทะลุทางปัญญาเพิ่มขึ้นเพื่อให้เข้าใจ Sweller (2010) อธิบายว่านี่คือการจัดสรรหน่วยความจำในการทำงานที่จำเป็นสำหรับการจัดการกับ "ความซับซ้อนในตัวเองของข้อมูล" 2) ภาระทางปัญญาภายนอก คำว่า "สิ่งภายนอก" ไม่เคยระบุอย่างชัดเจนร่วมกับภาระทางปัญญา แต่ถูกอ้างถึงโดยอ้อมว่าเป็น "มาตรการ" ที่ "สันนิษฐานว่าไม่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งโครงสร้าง" เนื่องจากมาตรการเหล่านี้ไม่สำคัญต่อการสร้างโครงสร้างใหม่ พุดอีกอย่างหนึ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นแง่มุมของการได้รับความเข้าใจและท้ายที่สุดคือการสร้างความรู้ที่ไม่จำเป็นสำหรับจุดประสงค์ดังกล่าว ซึ่งสิ่งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งกับงานการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากกลยุทธ์ที่ต้องอาศัย "ภาระทางปัญญาที่หนักหน่วง" จะทำให้มีศักยภาพทางปัญญาเหลือน้อยลงในการจัดการกับภาระภายใน องค์ประกอบของประสบการณ์ทางการศึกษาที่ไม่สนับสนุนงานการเรียนรู้ เช่น การสอนที่จัดระบบไม่ดีหรือมีข้อมูลที่ "ไม่เกี่ยวข้อง" ถือเป็นภาระทางปัญญาภายนอก กล่าวอีกนัยหนึ่ง ภาระทางปัญญาภายนอกจะเบี่ยงเบนความสนใจจากการบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และจึง "เกี่ยวข้องกับวิธีการออกแบบการสอน" รวมถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ความยากของภาษา การใช้สื่อ ตัวอย่าง ภาพ เสียง สิ่งที่รบกวนสมาธิ เป็นต้น และ 3) ภาระทางปัญญาที่เกี่ยวข้อง หมายถึงความพยายามที่จำเป็นในการถ่ายโอนข้อมูลระยะสั้นไปสู่ความรู้และความเข้าใจในระยะยาวผ่านโครงสร้าง Sweller (2010) อธิบายภาระทางปัญญาที่เกี่ยวข้องในบริบทของภาระทางปัญญาประเภทอื่น ๆ ดังต่อไปนี้ ต่างจากภาระทางปัญญาภายในและภายนอก ภาระทางปัญญาที่เกี่ยวข้องไม่ก่อให้เกิดแหล่งภาระทางปัญญาที่เป็นอิสระ แต่หมายความว่าทรัพยากรหน่วยความจำในการทำงานที่พร้อมใช้งานเพื่อจัดการกับปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับภาระทางปัญญาภายในเท่านั้น ดังนั้น ภาระทางปัญญาที่เกี่ยวข้องจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการทางจิตที่พยายามเชื่อมโยงข้อมูลกับโครงสร้างความรู้ระยะยาวในลักษณะเชิงสร้างสรรค์ เช่น การใช้เครื่องมือช่วยจำ การกระตุ้นความรู้เดิม เป็นต้น

สรุปได้ว่า แนวคิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามวงจร PDCA ของเดมมิง มุ่งเน้นการวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อคุณภาพที่ดีขึ้น ขณะที่ทฤษฎีการสื่อสารของแซนอนและวีเวอร์อธิบายกระบวนการส่งสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ โดยมีปัจจัยรบกวนที่อาจทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน ส่วนทฤษฎีภาระทางปัญญาของสเวลเลอร์เน้นการจัดการภาระทางปัญญา 3 ประเภท (ภายใน, ภายนอก, ที่เกี่ยวข้อง) ในการเรียนรู้ เพื่อให้การประมวลผลข้อมูลในหน่วยความจำทำงานมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ได้กำหนดให้สถานศึกษาจะต้องพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารและการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงหลักและกระบวนการดังต่อไปนี้

1) หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามี 3 ประการ คือ 1.1) จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายใน คือ การที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ไม่ใช่การจับผิดหรือ ทำให้บุคลากรเสียหน้า โดยเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 1.2) การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ 1.1) ต้องทำให้การประกัน คุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุก คนในสถานศึกษา ไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของ สถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจน ทำตามแผนตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบที่มีความโปร่งใสและมี จิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน 1.3) การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็น ผู้บริหาร ครูอาจารย์และบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการ กำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผลพัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกัน ผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ เป็นไปตามความ ต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ

2) กระบวนการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของการประกันคุณภาพ มี 3 ขั้นตอน คือ 2.1) การควบคุมคุณภาพ เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน 2.2) การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด 2.3) การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในระดับเขตพื้นที่การศึกษาฯ และระดับกระทรวง 3) กระบวนการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของหลักการบริหารที่เป็นกระบวนการครบวงจร (PDCA) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 3.1) การร่วมกันวางแผน (Planning) 3.2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Doing) 3.3 การร่วมกันตรวจสอบ (Checking) 3.4 การร่วมกันปรับปรุง (Action)

สรุปได้ว่า มีหลักการสำคัญคือ มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ และเป็นหน้าที่ของทุกคน โดยให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม กระบวนการประกันคุณภาพมี 3 ขั้นตอนคือ ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับวงจร PDCA (วางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-ปรับปรุง) เพื่อให้สถานศึกษาพัฒนาตามมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

2.5 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ได้จัดทำแนวปฏิบัติการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและ

มัธยมศึกษา ใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาส่งเสริม กำกับดูแล และติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับสถานศึกษา ให้สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการดังต่อไปนี้

1) ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนา และเพื่อเป็นกลไกในการควบคุม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคม ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2) จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ดังนี้

2.1) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัยและหรือระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงประกาศใช้และให้ สถานศึกษากำหนดเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานของสถานศึกษาตามบริบท ทั้งนี้สามารถ เพิ่มเติมมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นอกเหนือจากที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ได้โดย ให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการและรับผิดชอบร่วมกัน

2.2) จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยสะท้อนคุณภาพความสำเร็จ อย่างชัดเจนตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

2.3) ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2.4) ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยกำหนด ผู้รับผิดชอบ และวิธีการที่เหมาะสม

2.5) ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ของสถานศึกษา และนำผลการติดตามไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนา

2.6) จัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ตาม มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นำเสนอรายงานผลการประเมินตนเองต่อคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบ และจัดส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นประจำทุกปี

2.7) พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพโดยพิจารณาจากรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) และตามคำแนะนำของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า ระบบประกันคุณภาพภายใน โดยกำหนดมาตรฐานและเป้าหมาย จัดทำแผนพัฒนา ดำเนินการตามแผน ประเมินและตรวจสอบ ติดตามผล นำผลไปปรับปรุง และจัดทำรายงาน SAR เสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและสร้างความเชื่อมั่น

2.6 กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา

ได้กำหนดระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ได้จัดทำแนวปฏิบัติการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาส่งเสริม กำกับดูแล และติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนา และเพื่อเป็นกลไกในการควบคุม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคม ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2) จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ดังนี้ 2.1) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัยและหรือระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงประกาศใช้และให้สถานศึกษากำหนดเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานของสถานศึกษาตามบริบท ทั้งนี้สามารถเพิ่มเติมมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นอกเหนือจากที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ได้โดยให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการและรับผิดชอบร่วมกัน 2.2) จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยสะท้อนคุณภาพความสำเร็จอย่างชัดเจนตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2.3) ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 2.4) ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยกำหนดผู้รับผิดชอบ และวิธีการที่เหมาะสม 2.5) ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของสถานศึกษา และนำผลการติดตามไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนา 2.6) จัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นำเสนอรายงานผลการประเมินตนเองต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบ และจัดส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นประจำทุกปี 2.7) พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพโดยพิจารณาจากรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) และตามคำแนะนำของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการบริหารจัดการ คือ แนวคิดและหลักการที่อธิบายวิธีการจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมการวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม ทฤษฎีเหล่านี้นำเสนอวิธีการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม การจูงใจบุคลากร และการตัดสินใจเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร ทฤษฎีการบริหารจัดการมีหลากหลายรูปแบบ เช่น ทฤษฎีการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีระบบ และทฤษฎีสถานการณ์ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นสรุปเป็นความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ได้ว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้องว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด โดยบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ร่วมกันปฏิบัติตามแผนร่วมกันตรวจสอบ ร่วมกันปรับปรุงพัฒนา และร่วมกันรับผิดชอบ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ติดตามผล การดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และรายงานผลการประเมินตนเอง

สรุปได้ว่า ระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อพัฒนา ตรวจสอบ และสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ โดยดำเนินการตามมาตรฐานที่กระทรวงกำหนด จัดทำแผนพัฒนา ปฏิบัติตามแผน ประเมิน ติดตามผล และจัดทำรายงาน SAR เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการดำเนินงานร่วมกันของบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อให้สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

2.7 ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)

Richard Du Four เป็นนักวิชาการศึกษาที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) Richard Du Four ชาวอเมริกันเป็นนักวิจัยด้านการศึกษากพัฒนากลยุทธ์ในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้การสอนร่วมกันในโรงเรียน DuFour เป็นอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนมัธยมสติเวนสันในลินคอล์น เชียร์ รัฐโอกลาโฮมา ตั้งแต่ปี 1983 ถึง 1991 และดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาตั้งแต่ปี 1983 ถึง 1991 ในระหว่างดำรงตำแหน่งโรงเรียนมัธยมสติเวนสันกลายเป็นโรงเรียนมัธยมของรัฐเพียงแห่งเดียวในรัฐโอกลาโฮมาที่ได้รับรางวัล Blue Ribbon Award ของ U.S. Department of Education ถึงสี่ครั้ง นอกจากนี้ Richard Du Four ได้เขียนหนังสืออีกมากมายเกี่ยวกับการศึกษาและหนังสือที่ได้รับความนิยมที่สุด ชื่อ Professional Learning Communities at Work: Best Practices for Enhancing Student Achievement ได้กล่าวถึง การขับเคลื่อนและการเปลี่ยนแปลงในระดับ “ปฏิรูป” การเรียนรู้ เป็นการปฏิรูปที่ “เกิดจากภายใน ผู้นำ

โรงเรียนต้องทำมากกว่าแค่ให้เวลาสำหรับครูในการทำงานร่วมกัน ชุมชนแห่งการเรียนรู้แบบมืออาชีพไม่ได้เป็นเพียงแค่การประชุมเท่านั้น DuFour (2004) กล่าวว่า หลักการสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไว้ดังนี้ 1) การสร้างความมั่นใจว่านักเรียนได้เกิดเรียนรู้ (Ensuring that students learn) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความเชื่อว่า ภารกิจหลักของการจัดการศึกษาในโรงเรียนไม่ใช่เพียงเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้รับการสอนจากครูแต่เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนได้เกิดการเรียนรู้จริง ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงที่เรียบง่ายนี้จะมุ่งเน้นไปที่การสอนเพื่อให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ สำหรับทุกคน ผู้บริหาร ครูและผู้เกี่ยวข้องจะตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นสำคัญ อาทิ ลักษณะและการปฏิบัติของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในการช่วยให้นักเรียนทุกคนบรรลุเป้าหมายในระดับสูง การนำลักษณะและการปฏิบัติเหล่านั้นมาใช้ในโรงเรียน ข้อผูกพันในการสร้างโรงเรียน และการติดตามตัวบ่งชี้เพื่อประเมินความก้าวหน้า อันจะนำไปสู่รากฐานความแข็งแกร่งของโรงเรียนในอนาคต คำถามสำคัญที่ช่วยผลักดันการทำงานในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักการนี้ ได้แก่ 1) เราต้องการให้นักเรียนแต่ละคนเรียนรู้อะไรบ้าง 2) เราจะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนแต่ละคนได้เรียนรู้ 3) เราจะตอบสนองอย่างไร เมื่อนักเรียนบางคนประสบปัญหาในการเรียนรู้และ 4) เมื่อเรารู้ว่านักเรียนได้เรียนรู้แล้ว เราปฏิบัติต่อเขาอย่างไร

2) การมีวัฒนธรรมของการทำงานแบบร่วมมือร่วมพลัง (A culture of collaboration) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องมีโครงสร้างเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานแบบร่วมมือร่วมพลัง ให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้สำหรับทุกคน การทำงานแบบร่วมมือร่วมพลังที่มีประสิทธิภาพเป็นกระบวนการเชิงระบบที่ครูจะต้องทำงานร่วมกัน เพื่อวิเคราะห์และปรับปรุงการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนครูร่วมเรียนรู้และทำงานเป็นทีมเพื่อส่งเสริมและชี้แนะให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณค่าและมีความหมายอันนำไปสู่การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคน 3) การมุ่งเน้นไปสู่ผล (A focus on results) ประสิทธิภาพชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพวัดจากผลที่เกิดขึ้น และตามมาของการทำงานร่วมกันเพื่อปรับปรุงพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อันเป็นงานหลัก และงานประจำของครูและผู้บริหารทุกคนในโรงเรียน ครูทุกคนในทุกทีมต้องร่วมมือร่วมพลังกันเรียนรู้และสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องในทุกขั้นตอนของกระบวนการอัน ได้แก่ การระบุระดับความสำเร็จและความต้องการจำเป็นของนักเรียนในปัจจุบัน การกำหนดเป้าหมายเพื่อปรับปรุงพัฒนาการทำงานร่วมกันให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้และแสดงหลักฐานความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ

สรุปได้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) คือ มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันของครูและผู้บริหารเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีหลักการคือ สร้างความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนเรียนรู้ มีวัฒนธรรมการทำงานร่วมมือ และมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงการสอนและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ใช้ อธิบายแนวคิดต่างๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นระบบที่โรงเรียนต้องสร้างความมั่นใจแก่ผู้รับบริการด้วยการร่วมกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

ณัฐพัชร วงศ์พัฒนาชนเดช (2559) ได้กล่าวไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบเพื่อเป็นหลักประกันต่อผู้ปกครองชุมชนและสังคมว่าการจัดการศึกษาของสถานศึกษาจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามมาตรฐานและคุณลักษณะที่กำหนดไว้อย่างมีคุณภาพ

ชวลิต พิศาลชัยกุล (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และจัดทำในรูปแบบกระบวนการพัฒนา เพื่อให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรและโรงเรียนกำหนด

มาหะมะบาคอรี มาซอ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการบริหารจัดการศึกษาที่มีกระบวนการในการกำกับดูแลติดตามตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของคุณภาพการศึกษาตามที่สถานศึกษาหน่วยงานต้นสังกัดกำหนดเพื่อสร้างความมั่นใจเป็นหลักประกันให้กับผู้ปกครอง ชุมชนว่าสามารถให้ผลิตผลทางการศึกษาที่มีคุณภาพมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วนตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นหลักประกันได้ว่าผู้จบการศึกษาจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ธนพล วงศ์ฉลาด (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาคุณภาพบริหารจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนอย่างมีคุณภาพเป็นระบบได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่องจนสร้างความมั่นใจให้กับสังคมว่าการจัดการศึกษาของโรงเรียนมีคุณภาพผู้จบการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานตามจุดหมายของหลักสูตรและความต้องการของสังคม นอกจากนี้แล้วการประกันคุณภาพการศึกษายังเป็นกระบวนการที่จะยกมาตรฐานของโรงเรียนต่าง ๆ ที่ยังไม่เข้ามาตรฐานให้ได้มาตรฐานโดยมุ่งเน้นการใช้ข้อมูลคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนป้อนกลับมาเพื่อรายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ร่วมกันสนับสนุนและพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐานที่กำหนดไว้ทั้งนี้โดยมีความเชื่อว่าถ้ากระบวนการประกันคุณภาพมีการวางระบบอย่าง

ถูกต้องคุณภาพที่ดีก็จะตามมา (กรมวิชาการ, 2539) การประกันคุณภาพมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้มีคุณลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดรวมทั้งได้รับการพัฒนาตามศักยภาพที่แต่ละคนมีอย่างเต็มที่ตลอดจนการพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐาน

สุดาพร หงส์เวียงจันทร์ (2565) ได้กล่าวไว้ว่า การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง กลไก กระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาร่วมกันวางแผน กำหนดเป้าหมาย วิธีการ แล้วลงมือทำตามแผนในทุกขั้นตอน มีการบันทึก ติดตาม และตรวจสอบ เพื่อให้ได้ทราบสถานการณ์ที่แท้จริงอันจะนำไปสู่แนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้หาจุดปรับปรุง แล้วลงมือปรับปรุง โดยมุ่งหวังเกิดประสิทธิภาพด้านบริหารจัดการสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายว่าผู้เรียนได้มาตรฐานตามได้กำหนดมีคุณภาพทุกด้าน

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้องว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด โดยบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ร่วมกันปฏิบัติตามแผน ร่วมกันตรวจสอบ ร่วมกันปรับปรุงพัฒนา และร่วมกันรับผิดชอบ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ติดตามผล การดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และรายงานผลการประเมินตนเอง

3.2 การบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ เป็นการร่วมกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ที่จะทำงานให้สำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารจัดการ ดังนี้

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2566) ความหมายของการบริหารจัดการ คือ การพัฒนาและปรับปรุง "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม" ซึ่งเน้นการนำแนวคิดใหม่ ๆ มาปรับใช้ในกระบวนการบริหาร โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษา การบริหารจัดการแบบนี้เน้นการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมและการพัฒนาผู้นำที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในองค์กร

นภาพร ศรีสุคันธพฤกษ์ (2566) ให้ความหมายการบริหารจัดการในรูปแบบของการพัฒนาภาวะผู้นำที่เน้นนวัตกรรม โดยการบริหารจัดการต้องมุ่งเน้นไปที่การสร้างความสามารถของผู้นำในการปรับตัวและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ปองสิน วิเศษศิริ (2566) การบริหารจัดการ คือ เน้นการบริหารการเปลี่ยนแปลงผ่านนวัตกรรมในระบบการศึกษาและองค์กร โดยการบริหารที่ดีต้องใช้แนวคิดเชิงนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานและพัฒนาผู้นำในองค์กรเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความท้าทายใหม่ๆ ได้

นิวัฒน์ เจริญศิริ (2566) เน้นว่าการบริหารจัดการคือการสร้างความสามารถในการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ โดยใช้การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลที่เป็นระบบ การบริหารจัดการที่ดีควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์กรให้มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม โดยผสมผสานแนวคิดใหม่ๆ เข้ากับการบริหารองค์กร เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้นำในการปรับตัวและแก้ไขปัญหา รวมถึงการสร้างนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานให้องค์กรมีความยืดหยุ่นและสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นระบบที่โรงเรียนสร้างความเชื่อมั่น แก่ ผู้รับบริการด้วยการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งองค์กรโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมบุคลากรในโรงเรียน ตระหนักถึงเป้าหมายคือผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นอันดับแรก การศึกษาของสถานศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาไว้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การศึกษาและการเตรียมการ
- 2) การวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา
- 3) การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้
- 4) การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา
- 6) การเตรียมรับการประเมินจากภายนอก

ปียานันต์ บุญธิมา (2561) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความสำคัญมากในยุคปัจจุบันเพราะการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาตลอดจนการขยายตัวทางด้านขนาดของ โรงเรียนทำให้นักเรียนและบุคลากรของโรงเรียนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นกว่าแต่

ก่อนมากมาย ดังนั้น การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความสำคัญมากในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและเป็นเรื่องที่มี ความจำเป็นอย่างยิ่งโดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อทำให้เกิดศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับ การพัฒนาอย่างเต็มที่ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิดวิเคราะห์รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์รู้จัก เรียนรู้ด้วยตนเองสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมีจริยธรรมคุณธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

มาหะมะบาคอรี มาซอ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งองค์กรโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในโรงเรียน ครอบคลุมถึงเป้าหมายและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนสำคัญ การประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงหลักการ 3 ประการคือ หลักการกระจายอ านาจหลักการมีส่วนร่วมและ การแสดงการรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้กับผลการดำเนินงานของโรงเรียน

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง กระบวนการที่สถานศึกษาดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้และการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการวางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบ และปรับปรุงกระบวนการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สูงสุด

3.4 การมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม คือหัวใจสำคัญของการทำงานร่วมกัน เพราะเมื่อทุกคนได้มีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ วางแผน และปฏิบัติงาน ส่งเสริมความรับผิดชอบ และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและยั่งยืน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการมีส่วนร่วม ดังนี้

อรุณี ศิริสุขไพบูลย์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วม คือ การร่วมมือการตัดสินใจ การเข้ามามีบทบาทของกลุ่มบุคคลในองค์กรใด ๆ เพื่อให้กิจกรรมขององค์กรบรรลุเป้าหมายของ องค์กร

จำลอง บำรุงศรี (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมจัดการศึกษาด้วย เข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ ช่วยเหลือ สนับสนุน ใน การบริหารงานด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการบริหารงานสำเร็จลุล่วง ไปด้วยดี การที่ประชาชนเข้าไป มีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือ โครงการตั้งแต่ต้น กล่าวคือมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจในเรื่องที่จะพัฒนา พร้อมทั้งเข้าร่วมปฏิบัติในกิจกรรมของ โครงการพัฒนา และมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลรวมทั้งรับผลประโยชน์ที่เกิดจากการ พัฒนานั้น ๆ ด้วย

ปฏิพล จำลอง (2562) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจกรรมขององค์กรที่เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องตามความเหมาะสม ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนการตัดสินใจการดำเนินงาน และการประเมินผล จนเป็นวัฒนธรรมขององค์กร เกิดเป็นความผูกพันสร้างความน่าเชื่อถือขององค์กรให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมั่นใจในการดำเนินการขององค์กร

คณะกรรมการบริหารงานวิจัย (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจการรับผิชอบ การวางแผนการปฏิบัติงานตลอดจนการประเมินผล โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการบริหารงานในองค์กร

นาริยา ศรีพันธุ์ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การดำเนินงานขององค์กรที่เปิดโอกาสให้บุคคลภายในหรือภายนอกองค์กร เข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการ เพื่อให้กลุ่มคนนั้น ๆ มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ขององค์กร ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมสนับสนุน ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผิดชอบผลงานที่ออกมา ซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความตั้งใจ

โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1980) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วมคือการที่สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 ขั้นตอน ซึ่งได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วม ในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานขององค์กร ตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ และร่วมติดตามประเมินผล โดยมีเป้าหมายเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การมีส่วนร่วมครอบคลุมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เช่น บุคลากร ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรปกครองท้องถิ่น ได้แสดงความคิดเห็น ร่วมรับผิชอบ และรับผลประโยชน์จากการพัฒนาาร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้าง ความผูกพันและความน่าเชื่อถือขององค์กร ตลอดจนการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.5 การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ

การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและยั่งยืน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2563) ได้กล่าวถึงการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพต้องอาศัยการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ร่วมกันของทุกฝ่าย

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2564) ได้อธิบายไว้ว่าการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) การใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจ 3) การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและวัดผลได้ 4) การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ (2565) ให้ความหมายว่า การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพคือ กระบวนการที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนมาร่วมกันกำหนดเป้าหมาย วิเคราะห์สถานการณ์ และวางแผนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการสร้างความรู้สึกร่วมกัน

วิจารณ์ พานิช (2566) อธิบายว่า เป็นการระดมความคิดและทรัพยากรจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างแผนพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้หลักการของ Collaborative Planning และ Quality Management System

สรุปได้ว่า การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ หมายถึง การเตรียมความพร้อมของบุคลากร สร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม โดยผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจน การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน การสร้างความตระหนัก ให้ความรู้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน รวมถึงการแต่งตั้งกรรมการที่รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือสนับสนุนให้ ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม

3.6 การร่วมกันปฏิบัติตามแผน

การร่วมกันปฏิบัติตามแผน เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและยั่งยืน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการร่วมกันปฏิบัติตามแผน ดังนี้

วรรณดี สุทธิสินรากร (2563) ได้อธิบายไว้ว่า การร่วมกันปฏิบัติตามแผนเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงาน การจัดสรรทรัพยากร การดำเนินงานตามแผน การติดตามและประเมินผล

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2564) ได้เสนอไว้ว่า การร่วมกันปฏิบัติตามแผนต้องมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้ 1) การสร้างความรู้สึกร่วมกัน 2) การมีระบบสนับสนุนที่เพียงพอ 3) การมีกลไกการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ 4) การมีระบบการให้รางวัลและการยกย่องชมเชย

สุวิมล ว่องวานิช (2565) ได้นิยามไว้ว่า การร่วมกันปฏิบัติตามแผนเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 2) การแบ่งปันทรัพยากร 3) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร 4) การสร้างแรงจูงใจ 5) การติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

รัตนา ดวงแก้ว (2566) ให้ความหมายว่า การร่วมกันปฏิบัติตามแผน คือ กระบวนการที่ทุกภาคส่วนในองค์กรร่วมมือกันดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ โดยมีการแบ่งบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีระบบการสื่อสารและประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

ประเวศ วะสี (2567) อธิบายว่า การร่วมกันปฏิบัติตามแผนเป็นการบูรณาการความร่วมมือของทุกฝ่าย โดยต้องประกอบด้วย การสร้างความเข้าใจร่วมกันในเป้าหมาย การกระจายอำนาจในการตัดสินใจ การสร้างระบบติดตามและรายงานผลที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การร่วมกันปฏิบัติตามแผน หมายถึง ผู้บริหาร สนับสนุนให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้เป็นการดำเนินงานตามปกติของโรงเรียน ผู้บริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ มีการกำกับ ติดตามการทำงานทั้งระดับบุคลากร รายกลุ่ม รายหมวด และให้การนิเทศ

3.7 การร่วมกันตรวจสอบ

การร่วมกันตรวจสอบ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและยั่งยืน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการร่วมกันตรวจสอบ ดังนี้

เกษม วัฒนชัย (2563) นำเสนอว่า การร่วมกันตรวจสอบต้องดำเนินการใน 4 มิติ ดังนี้ 1. การตรวจสอบด้านกระบวนการ 2. การตรวจสอบด้านผลลัพธ์ 3. การตรวจสอบด้านผลกระทบ 4. การตรวจสอบด้านความยั่งยืน

บุญชม ศรีสะอาด (2564) ระบุว่า การร่วมกันตรวจสอบมีลักษณะสำคัญ คือ เป็นกระบวนการที่เป็นระบบและต่อเนื่อง ใช้วิธีการที่หลากหลายในการเก็บข้อมูล มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากหลายแหล่ง และมีการสะท้อนผลการตรวจสอบสู่ผู้เกี่ยวข้อง

นิภา ศรีไพโรจน์ (2565) เสนอว่า การร่วมกันตรวจสอบต้องมียุทธศาสตร์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) การวางแผนการตรวจสอบร่วมกัน 2) การกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบที่ชัดเจน 3) การรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4) การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลร่วมกัน 5) การนำผลการตรวจสอบไปใช้ในการพัฒนา

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2566) ให้ความหมายว่า การร่วมกันตรวจสอบ คือ กระบวนการที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายร่วมกันติดตาม ประเมิน และตรวจสอบการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ

อุทุมพร จามรมาน (2567) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการร่วมกันตรวจสอบว่า ประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบร่วมกัน การพัฒนาเครื่องมือตรวจสอบที่มีคุณภาพ การสร้างกลไกการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจสอบ

สรุปได้ว่า การร่วมกันตรวจสอบ หมายถึง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด รวมทั้งการวางกรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน

3.8 การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา

การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและยั่งยืน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการร่วมกันปรับปรุงพัฒนา ดังนี้

ชนาธิป พรกุล (2563) ได้อธิบายว่า การร่วมกันปรับปรุงพัฒนาประกอบด้วย 4 กระบวนการหลัก ดังนี้ 1) การวินิจฉัยปัญหาและความต้องการ 2) การออกแบบแนวทางการพัฒนา 3) การนำแนวทางสู่การปฏิบัติ 4) การประเมินผลและปรับปรุงต่อเนื่อง

ธีระ รุญเจริญ (2564) ได้เสนอไว้ว่า การร่วมกันปรับปรุงพัฒนาต้องมีลักษณะสำคัญเป็นกระบวนการที่เป็นระบบและต่อเนื่อง อาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เกี่ยวข้อง

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2565) ได้นำเสนอว่า การร่วมกันปรับปรุงพัฒนาต้องดำเนินการตามขั้นตอนสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหา 2) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาาร่วมกัน 3) การวางแผนการปรับปรุงแบบมีส่วนร่วม 4) การดำเนินการปรับปรุงตามแผน 5) การประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนา

พิมพันธ์ เฉชะคุปต์ (2566) ให้ความหมายว่า การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา คือ กระบวนการที่ทุกภาคส่วนร่วมกันวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน กำหนดแนวทางการปรับปรุง และดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลจากการตรวจสอบและประเมินผลเป็นฐานในการพัฒนา

สุมาลี สังข์ศรี (2567) ได้อธิบายว่า การร่วมกันปรับปรุงพัฒนาประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาร่วมกัน การระดมความคิดเพื่อหาแนวทางแก้ไข การจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนา และการติดตามผลการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา หมายถึง ผู้บริหาร ครู ร่วมกันในการนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ สังเคราะห์และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการ

ปฏิบัติงาน รวบรวมผลการดำเนินงานและผลการประเมินมาวิเคราะห์จำแนกตามมาตรฐาน การศึกษาและเขียนรายงาน ผู้บริหารและบุคลากรนำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูล สารสนเทศ

3.9 การร่วมกันรับผิดชอบ

การร่วมกันรับผิดชอบ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี และยั่งยืน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการร่วมกันรับผิดชอบ ดังนี้

ดิเรก วรรณเชียร (2563) ระบุว่า การร่วมกันรับผิดชอบต้องดำเนินการใน 4 มิติ ได้แก่

1) มิติด้านการวางแผน 2) มิติด้านการปฏิบัติ 3) มิติด้านการประเมินผล 4) มิติด้านการปรับปรุง พัฒนา

เลขา ปิยะอัจฉริยะ (2564) ได้นำเสนอลักษณะสำคัญของการร่วมกันรับผิดชอบด้วยการมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน มีการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม มีการพัฒนาระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีการสร้างความไว้วางใจระหว่างกัน

รุ่ง แก้วแดง (2565) ได้อธิบายว่า การร่วมกันรับผิดชอบมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ 2) การยอมรับในความรับผิดชอบ 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 4) การแบ่งปันทรัพยากร 5) การร่วมแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

ธีระพร อูวรรณโณ (2566) ให้ความหมายไว้ว่า การร่วมกันรับผิดชอบ คือกระบวนการ ที่ทุกภาคส่วนในองค์กรมีจิตสำนึกและพันธะสัญญา ร่วมกันในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยแต่ละฝ่ายต้องเข้าใจบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเองอย่างชัดเจน

สมชาย รัตนทองคำ (2567) ได้เสนอว่า การร่วมกันรับผิดชอบประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การมีเป้าหมายร่วมกัน 2) การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน 3) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และ 4) การยอมรับผลที่เกิดขึ้นร่วมกัน

สรุปได้ว่า การร่วมกันรับผิดชอบ หมายถึง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกัน รับผิดชอบผลของการปฏิบัติงาน ที่เกิดจากการลงมือทำของตนเอง หรือของผู้อื่น แสดงความ รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณชน รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบ ต่อปัญหา

4. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบเป็นส่วนสำคัญของการบริหารจัดการและ พัฒนาองค์กร รูปแบบ (pattern) หมายถึงแบบแผนหรือโครงสร้างที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ และมีความ

เกี่ยวข้องกัน และการพัฒนารูปแบบ (pattern development) คือกระบวนการหรือกิจกรรมในการสร้างและปรับปรุงรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของรูปแบบ ประเภทของรูปแบบ คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี การพัฒนารูปแบบ และการประเมินรูปแบบ มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ความหมายของรูปแบบ

รูปแบบเป็นลักษณะเฉพาะ หรือโครงสร้างที่เกิดขึ้นของสิ่งต่าง ๆ แบบซ้ำ ๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบ ดังนี้

พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบว่า แบบจำลองหรือตัวแบบอย่างง่าย ที่ผ่านการศึกษาและพัฒนาขึ้นมา เพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เป็นสิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากหลักปรัชญา ทฤษฎีหลักการ แนวคิดและความเชื่อที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการแสดงโครงสร้างทางความคิดหรือองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญเป็นขั้นเป็นตอนสำหรับถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้สื่อ หรือเครื่องมือเข้าช่วยเพื่อทำให้เกิดความรู้ เข้าใจได้ง่าย และกระชับถูกต้อง สามารถตรวจสอบ และเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจได้

อนงค์นาถ เคนโพธิ์ (2562) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบว่า รูปแบบเป็นโครงสร้างทางความคิด หรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งนั้น ๆ เช่น รูปแบบในการพัฒนาท้องถิ่น รูปแบบการสอนหรือการจัดอบรม

รัตนะ บัวสนธิ์ (2563) ได้ให้ความหมายของรูปแบบว่า เป็นแผนภาพที่แสดงออกถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจเรียกว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎี แนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร หรือรูปแบบการประเมิน เป็นต้น

กู๊ด(Good, 2005) ได้รวบรวมความหมายของรูปแบบไว้ 4 ความหมาย คือ 1) รูปแบบเป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ 2) เป็นตัวอย่างเพื่อเลียนแบบ เช่น ตัวอย่างในการออกเสียงภาษาต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบ 3) เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลักการ หรือแนวคิด 4) เป็นชุดของปัจจัยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งรวมตัวกันเป็นตัวประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม อาจจะเขียนออกมาเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์ หรือบรรยายเป็นภาษาก็ได้

ทิงก์เอ็กซิสท์ (Thinkexist, 2008) ได้ให้ความหมายของคำว่ารูปแบบ (Model) ไว้ว่าเป็นแบบจำลองระบบการปฏิบัติงาน หรือแบบแปลนของการก่อสร้างที่วาดไว้ล่วงหน้า หรือสิ่งของที่เป็นตัวแทน แสดงความของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือสิ่งที่เตรียมเอาไว้ล่วงหน้า

สรุปได้ว่า ความหมายของรูปแบบ คือ โครงสร้างหรือวิธีการจัดระเบียบสิ่งต่าง ๆ ที่ช่วยให้เราสามารถเข้าใจและจัดการข้อมูลได้อย่างมีระเบียบ ในบริบทต่าง ๆ รูปแบบอาจหมายถึงการจัดเรียงเอกสาร การจัดรูปแบบข้อมูล การวางองค์ประกอบในศิลปะ การจัดระเบียบเนื้อหาในการเขียน หรือการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย รูปแบบจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

4.2 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลากหลายประเภทและมีการใช้งานในบริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบ ดังนี้

บุญเชิด ชำนิศาสตร์ (2556) กล่าวถึงประเภทของรูปแบบว่า รูปแบบมีหลายประเภทเป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้น แต่ละสาขาก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น รูปแบบทางการศึกษา และสังคมศาสตร์ได้แบ่งรูปแบบเป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมย เทียบเคียงปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษา แผนภูมิ รูปภาพ เป็นสื่อกลางในการอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษา รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อกลางในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ และรูปแบบที่นำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาแสดงความสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลตามที่ได้เกิดขึ้น เป็นต้น

ประยูรศรี กวานปรัชชา (2559) ได้กล่าวถึงประเภทของรูปแบบว่า รูปแบบประกอบด้วย รูปแบบเชิงกายภาพ ได้แก่ รูปแบบคล้าย และรูปแบบเชิงแนวความคิด ได้แก่ รูปแบบที่อธิบายความหมาย รูปแบบที่มีลักษณะเป็นแผนภูมิ รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ และรูปแบบเชิงเหตุผล หรือรูปแบบเชิงสาเหตุ

นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์ (2559) ได้กล่าวถึงประเภทของรูปแบบว่า รูปแบบสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ รูปแบบเชิงกายภาพ มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายของจริง และรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ มีลักษณะเป็นการอธิบายหรือการพรรณนาลักษณะด้วยสัญลักษณ์ หรือตัวย่อต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจ

สรุปได้ว่า ประเภทของรูปแบบ คือ นั้นมีหลากหลายประเภท ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และบริบทที่นำไปใช้ อาจแบ่งได้เป็นรูปแบบทางกายภาพ เช่น แบบจำลอง เครื่องมือ หรือภาพวาด ซึ่งเป็นการจำลองสิ่งของหรือปรากฏการณ์จริง และรูปแบบเชิงนามธรรม เช่น รูปแบบทางคณิตศาสตร์ รูปแบบทางภาษา หรือรูปแบบทางสังคม ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความคิด ความเชื่อ หรือระบบต่างๆ ของมนุษย์ การแบ่งประเภทของรูปแบบช่วยให้เราเข้าใจและวิเคราะห์สิ่งต่างๆ รอบตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4.3 คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี

รูปแบบที่ดีมักจะมีลักษณะที่สร้างความเป็นเอกลักษณ์และเป็นประโยชน์ต่อการทำงานหรือการดำเนินชีวิตในหลากหลายด้าน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบดังนี้

พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีว่า เป็นรูปแบบที่สร้างและพัฒนาขึ้นแล้วมีการตรวจสอบรูปแบบโดยอาจตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงปริมาณโดยใช้เทคนิคทางสถิติ หรือการตรวจสอบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะโดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ว่ามีคุณภาพที่ดีเหมาะสมในการนำไปใช้ในการดำเนินงานได้จริง ซึ่งการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำแนวทางการสร้างและพัฒนารูปแบบไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความรู้ เจตคติและทักษะในการดูแลตนเองให้เกิดขึ้นกับประชาชนเพื่อการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

สิริพร ดิน้อย (2562, อ้างถึงในอรุณี ตระการไพโรจน์, 2564) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีว่า รูปแบบที่ดีจะต้องได้มาจากการสร้างและพัฒนา ที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดและทฤษฎีแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ เพื่ออธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์ของเรื่องที่ศึกษาได้ครอบคลุมและชัดเจน ซึ่งรูปแบบที่ดีจะต้องผ่านการทดสอบหรือตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริงว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นมาว่ามีความถูกต้องเหมาะสมและควรนำรูปแบบนั้นไปใช้ต่อไปหรือไม่

เสถียร วัชรนิมิต (2562) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีว่า ไม่มีรูปแบบใดที่เป็นคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ต้องการศึกษาว่ามีความเหมาะสมและความสัมพันธ์กัน มากน้อยเพียงใดอย่างไรก็ตามคุณลักษณะรูปแบบที่ดี ต้องมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมารับรอง สามารถคาดการณ์และอธิบายปรากฏการณ์หรือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในเชิงเหตุผลได้ มีการต่อยอดความรู้อันจะเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ มีความชัดเจน ตรวจสอบได้ และมีกระบวนการในการสร้างหรือพัฒนาแบบได้อย่างไม่มีสิ้นสุด

คีฟ (1988) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ควรจะมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ คือ 1. รูปแบบ ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันแบบรวม ๆ (Associative Relationship) 2. รูปแบบ ควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ 3. รูปแบบ ควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้

อภิปรายปรากฏการณ์ได้ด้วย 4. รูปแบบ ควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี คือ ควรมีความชัดเจน ทำให้ข้อมูลเข้าใจง่าย และไม่สับสน มีระเบียบเพื่อการจัดการที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหา และน่าสนใจเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ใช้ รูปแบบที่ดีควรใช้งานง่าย ช่วยให้การเข้าถึงและใช้งานเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว

4.4 การพัฒนารูปแบบ

การพัฒนารูปแบบเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นในการสร้างและปรับปรุงแบบแผนหรือแม่แบบที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของบุคคลหรือองค์กร ซึ่งมีนักวิชาการกล่าวถึงการพัฒนารูปแบบ ดังนี้

ประจวบ หนูเลี้ยง และคณะ (2558) ได้กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบว่า การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง การกระทำ หรือการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดีขึ้น มีคุณภาพมากขึ้นโดยผ่านกระบวนการวิธีการและเทคนิคที่เป็นระบบและต่อเนื่องอันมีผลทำให้การกระทำหรือการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ทำให้ผลหรือผลผลิตมีคุณภาพเป็นที่น่าพึงพอใจมากขึ้น

พัฒนา พรหมณี ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบว่า วิธีการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ มีหลัก 4 ประการ คือ 1) ปรับปรุงการดำเนินงานโดยวิธีการแก้ปัญหาและมีข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ 2) ปรับปรุงการจัดการด้านการสร้างและพัฒนา โดยใช้การตรวจตราควบคุมอย่างเป็นระบบ 3) ปรับปรุงกระบวนการประเมินผล โดยประเมินการออกแบบส่วนประกอบและลำดับขั้นตอนต่าง ๆ รวมทั้งย้อนข้อมูลกลับและทำการปรับปรุงให้เป็นไปตามการออกแบบอย่างเป็นระบบ 4) สร้างหรือทดสอบทฤษฎีที่นำมาใช้ใน รูปแบบ การออกแบบ และพัฒนาระบบการดำเนินงานนั้น

เสถียร วัชรนิมิต (2562) ได้กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานของรูปแบบในหนังสือ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลตามลักษณะหรือปรากฏการณ์เฉพาะ ซึ่งอาจแสดงออกในรูปแบบจำลอง (Model) รูปแบบเชิงระบบ รูปแบบเชิงความคิด เพื่อการถ่ายทอดแนวความคิด หรือจินตภาพ การพัฒนารูปแบบอาจเป็นทั้งการสร้างรูปแบบใหม่ ๆ ของลักษณะของสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ และการเสริมสร้างรูปแบบเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างทันเวลา และใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มสมรรถนะในการพัฒนารูปแบบ ควรมีทฤษฎีรองรับและมีการวิจัยเพื่อทดสอบรูปแบบก่อนที่จะนำรูปแบบไปใช้ตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ

วิลเลอร์ (Willer, 1986) ได้อธิบายว่า การพัฒนารูปแบบโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การสร้าง (Construct) รูปแบบ 2. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ

สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบ คือ กระบวนการในการปรับปรุงหรือสร้างโครงสร้างที่เป็นระเบียบและมีประสิทธิภาพสำหรับการนำเสนอหรือจัดการข้อมูลและเนื้อหา กระบวนการนี้มักเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้ การออกแบบและทดสอบรูปแบบใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจรวมถึงการออกแบบเอกสาร การพัฒนาระบบข้อมูล หรือการสร้างวิธีการนำเสนอเนื้อหา รูปแบบที่พัฒนาขึ้นต้องช่วยให้การสื่อสารและการใช้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ได้ดีขึ้น

4.5 การตรวจสอบรูปแบบ

การตรวจสอบรูปแบบ เป็นกระบวนการที่ใช้เพื่อตรวจสอบว่ารูปแบบที่ได้รับการพัฒนามีคุณสมบัติและประสิทธิภาพตามความต้องการและเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อให้มั่นใจว่ารูปแบบสามารถใช้งานได้และมีความเป็นประโยชน์จริง ๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงการประเมินรูปแบบ ดังนี้

วัชรศักดิ์ สงค์ปาน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนเพื่อบรรลุผลการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ดำเนินการตรวจสอบรูปแบบโดยการประชุมสัมมนา โดยผู้วิจัยจัดประชุมสัมมนา วิพากษ์ ประเมินรูปแบบทั้งในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และให้ข้อเสนอแนะต่อไปเพื่อให้ได้ รูปแบบที่มีความเหมาะสมและควรเผยแพร่ต่อการนำไปใช้จริงในสถานศึกษาต่อไป

พัฒนา พรหมณี ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึง การตรวจสอบรูปแบบว่า การตรวจสอบรูปแบบควรดำเนินการ ดังนี้

1) การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยใช้เทคนิคทางสถิติ ดังนี้

1.1) ตรวจสอบความมากน้อยของความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้อง หรือเหตุผลระหว่างตัวแปร

1.2) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ โดยสามารถประมาณข้ามกาลเวลา กลุ่มตัวอย่าง หรือสถานที่ได้ (Across Time, Samples, Sites)

2) การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (Qualitative) เป็นการตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อน ดังนี้

2.1) ตรวจสอบรูปหรือประเมินโดยไม่เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบเป็นการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal-based model) การตอบสนอง

ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบ การประเมินแบบสนองตอบ (Responsive model) หรือกระบวนการการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป อาจผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามวิจารณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพหรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

2.2) ตรวจสอบรูปหรือประเมินโดยเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) พัฒนาการประเมินมาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art criticism) ที่มีความละเอียดลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต้องอาศัยผู้รู้จริงในองค์ความรู้เฉพาะสาขาอย่างลึกซึ้งในเรื่องนั้น ๆ มาเป็นผู้ประเมินผล

2.3) ตรวจสอบรูปหรือประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรมและมีคุณพินิจที่ดีทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ เกิดจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4) ตรวจสอบรูปหรือประเมินโดยความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอรรถาธิบายและความถนัดของแต่ละคน เช่น การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ ทั้งนี้เกณฑ์การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์และการเป็นที่เชื่อถือ (High credit) ของวิชาชีพเป็นสำคัญ

เสถียร วัชรนิมิต (2562, อ้างถึงในอรุณี ตระการไพโรจน์, 2564) ได้กล่าวถึงการตรวจสอบรูปแบบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบหรือทดสอบรูปแบบ ถึงความเหมาะสมความเป็นไปได้ของรูปแบบในการปฏิบัติจริงหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งมีหลายวิธี ผลของการตรวจสอบรูปแบบจะนำไปสู่การปฏิเสธหรือยอมรับรูปแบบอันจะส่งผลถึงการปรับปรุงสร้างหรือพัฒนารูปแบบใหม่ต่อไป

คีฟ (Keeves, 1997) ได้กล่าวถึงการการตรวจสอบรูปแบบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของรูปแบบในการนำไปปฏิบัติจริง หรือข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งการตรวจสอบสามารถทำได้หลายวิธี เช่น วิธีตรวจสอบเชิงปริมาณ เชิงคุณลักษณะ ผลของการตรวจสอบนำไปสู่การยอมรับหรือการปฏิเสธรูปแบบ อีกทั้งยังนำไปสู่การสร้างรูปแบบใหม่หรือการปรับปรุง หรือการพัฒนาแบบเดิมและสร้างเป็นทฤษฎีต่อไป

สรุปได้ว่า การตรวจสอบรูปแบบ คือ กระบวนการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อให้แน่ใจว่ารูปแบบนั้นสอดคล้องกับข้อมูลจริงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ และแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้

5. การวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนา เป็นกระบวนการที่มุ่งหวังในการสร้างความรู้ใหม่และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงเพื่อสร้างประโยชน์ใหม่ ๆ ตอบสนองความต้องการของสังคม การวิจัยและพัฒนาเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับการก้าวหน้า พัฒนาทางด้านเศรษฐกิจขององค์กรต่าง ๆ

5.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนา เป็นกระบวนการที่มุ่งหวังในการสร้างความรู้ใหม่และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงเพื่อสร้างประโยชน์ใหม่ ๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

กิตติยา วงษ์จันทร์ (2561) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้า คิดค้น อย่างเป็นระบบ นำเชื่อถือ มีเป้าหมายในการพัฒนาผลผลิตเทคโนโลยี สิ่งประดิษฐ์ สื่อ อุปกรณ์ เทคนิควิธีหรือรูปแบบการทำงาน ระบบบริหารจัดการ หรือนวัตกรรม และทดลองใช้จนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แล้วจึงนำไปเผยแพร่เพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รัตนะ บัวสนธ์ (2563) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นการพัฒนานวัตกรรมโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือดำเนินการในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนานวัตกรรม ทั้งนี้มีเป้าหมายสำคัญคือการได้มาซึ่งนวัตกรรมที่เป็นต้นแบบและสามารถนำไปใช้หรือแก้ปัญหาได้จริง

ขันทอง วัฒนะประดิษฐ์ (2565) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์โดยดำเนินการทดสอบในสภาพจริงและทำการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หลาย ๆ รอบจนได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนากลุ่มคน หน่วยงานหรือองค์กรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ความหมายของการวิจัยและพัฒนา คือ กระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ เพื่อค้นหาความรู้ใหม่ ๆ หรือพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยี หรือกระบวนการทำงาน เป้าหมายสูงสุดคือการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา พัฒนาคุณภาพชีวิตและขับเคลื่อนองค์กรหรือประเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

5.2 ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนา มีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของโครงการ และระยะเวลาที่ดำเนินการ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

รัตนะ บัวสนธิ์(2563) ได้กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับ ซึ่งผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในขั้นตอนหนึ่ง ๆ จะได้รับการนำไปใช้สำหรับดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป โดยที่ในแต่ละขั้นตอนไม่ได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด แต่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน

รีเสิร์ทเซอร์ ไทยแลนด์ (Researcher Thailand, 2563) ได้ให้ลักษณะของการวิจัยและพัฒนาว่า ลักษณะของวิจัย R&D 1) เป็นวิจัยเชิงประยุกต์ที่มุ่งนำผลวิจัยไปพัฒนา 2) มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน 3) มีกระบวนการที่ต่อเนื่อง 4) มีแบบแผนการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แต่ส่วนใหญ่เป็นวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง 5) มีการตรวจสอบประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลของสิ่งที่พัฒนาขึ้นมา และมีการเผยแพร่

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 2 จังหวัดพิษณุโลก (2563) ได้ให้ลักษณะของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นงานที่มีความสร้างสรรค์ ทำอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มพูนคลังความรู้ หรือสร้างให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ รวมถึงความรู้ที่เกี่ยวกับมนุษย์ วัฒนธรรมและสังคม และการใช้คลังความรู้เหล่านี้เพื่อสร้างหรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ

สรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา คือ การวิจัยและพัฒนาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตและการพัฒนาขององค์กรและประเทศ โดยมีลักษณะเด่น คือ เน้นการประยุกต์ใช้ มีขั้นตอนที่ชัดเจน ต่อเนื่องและปรับปรุง มุ่งเน้นนวัตกรรม และทำงานร่วมกันหลายฝ่าย

5.3 กระบวนการของการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนา มีกระบวนการที่ประกอบไปด้วยหลายขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีบทบาทหน้าที่สำคัญแตกต่างกันไป ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

ลัดดา เหลืองรัตนมาศ (2559) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาว่า มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาให้ชัดเจน เป็นการสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ รวมถึงการศึกษา ทฤษฎี แนวคิด ที่เกี่ยวกับสิ่งที่ศึกษา และสิ่งที่ต้องการพัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงาน หรือพัฒนางานให้ดีขึ้น (R1: Research ครั้งที่ 1)

2) พัฒนาด้านแบบ ถ้าเป็นการเรียนการสอนก็จะเป็นการพัฒนารูปแบบ กระบวนการ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์ หรือระบบการบริหารจัดการ (D1: Development ครั้งที่ 1)

3) ทดลองใช้ต้นแบบที่พัฒนาขึ้น โดยทดลองในกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้ต้นแบบที่พัฒนาขึ้น มีความสมบูรณ์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ (R2)

4) ปรับปรุงต้นแบบให้เหมาะสม (D2)

5) นำต้นแบบที่สมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น (R3) ซึ่งการพัฒนา ต้นแบบมีการทำอย่างต่อเนื่อง จะพัฒนาและไปทดลองใช้ก็ครั้งขึ้นอยู่กับการวิจัยแต่ละเรื่อง จนกว่า ผู้วิจัยจะมั่นใจได้ว่าสามารถนำต้นแบบที่สมบูรณ์นั้นไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและสามารถแก้ปัญหา ได้อย่างครบถ้วน

6) ประเมินประสิทธิผลของต้นแบบ และเผยแพร่

กิตติยา วงษ์จันทร์ (2561) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาว่า ขั้นตอน การวิจัยแบบ R&D มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการ
- 2) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา
- 3) การออกแบบ/สร้าง/เลือกวิธีการ รูปแบบหรือนวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหา/พัฒนา
- 4) ทดลองใช้และปรับปรุง หรือตรวจสอบ (อาจทดลองมากกว่า 1 ครั้ง)
- 5) ประเมินผลการทดลองใช้ หรือผลการตรวจสอบนวัตกรรม

รัตนะ บัวสนธ์ (2563) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นกระบวนการ ดำเนินงานที่เป็นลำดับขั้นตอนที่สำคัญต่อเนื่องกัน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูล พื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรม ขั้นตอนที่ 3 การนำนวัตกรรม ไปทดลองใช้ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม

สรุปได้ว่า กระบวนการของการวิจัยและพัฒนา คือ เป็นขั้นตอนที่เป็นระบบในการ ค้นคว้าและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยี หรือกระบวนการ โดยมีการ ปรับปรุงและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เป็นที่น่าพอใจและตอบสนองความต้องการ ของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ผลการใช้รูปแบบ

เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบมาปรับใช้ ประกอบด้วย ด้านประสิทธิภาพ ด้าน ประสิทธิภาพ และด้านคุณค่า

6.1 ประสิทธิภาพ

เป็นคำที่ใช้เพื่ออธิบายถึงความสามารถในการทำงานหรือการดำเนินการให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพสูง และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงประสิทธิภาพ ดังนี้

เกียรติพงษ์ อุดมชนะธีระ (2562) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่าเป็นความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการทำงาน ผลสำเร็จที่ได้จะพิจารณาในแง่ของเศรษฐศาสตร์ที่มีตัวบ่งชี้ชัดเจน ได้แก่ ความประหยัดหรือคุ้มค่า (ต้นทุน, ทรัพยากร และเวลา) ระยะเวลาและคุณภาพ (ทั้งกระบวนการ ตั้งแต่ Input Process และ Output) เป็นการผลิตหรือการทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลลัพธ์ออกมามากที่สุด โดยใช้ต้นทุนหรือทรัพยากรน้อยที่สุดมักกล่าวว่า "Do thing right" ทำให้คุ้มค่า คุ้มค่าประหยัดแรงงาน ประหยัดพลังงาน แต่ผลออกมามากกว่าต้นทุน พุดง่าย ๆ คือ “คุ้มค่า” เน้นวิธีการ (Tactics) คุณภาพงาน

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการ หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในขณะดำเนินการก็สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ โดยประสิทธิภาพมุ่งเน้นไปที่กระบวนการ การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด

นิราภัย จันทร์สวัสดิ์ (2562) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นผลสำเร็จที่พิจารณาในแง่ของเศรษฐศาสตร์ ที่มีตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความประหยัด หรือคุ้มค่า (ประหยัดต้นทุน ประหยัดทรัพยากร ประหยัดเวลา) ความทันเวลา และมีคุณภาพ (ทั้งกระบวนการ ได้แก่ Input Process และ Output)

สุชุม รัตนเสรีเกียรติ (2563) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า ประสิทธิภาพเป็นการวัดงานที่ทำได้เทียบกับทรัพยากรที่ใส่เข้าไปหรือป้อนเข้าไป โดยส่วนใหญ่ประสิทธิภาพจะเป็นสิ่งที่องค์กรต้องการ (Organization Need)

ชนินทร์ รัตนเรืองยศ (2564) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นความสามารถในการทำงานให้เกิดผล หรือบรรลุเป้าหมายได้แบบประหยัดต้นทุน เสริมทันเวลา ภายในคุณภาพที่ระบุไว้ ซึ่งมีปัจจัยของประสิทธิภาพอยู่ 3 อย่าง ได้แก่ 1) ค่าใช้จ่าย การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพคือการคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ภายในงบประมาณที่ประเมินไว้ หากเราสามารถประหยัดได้มากกว่าคือทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม 2) เวลา การทำงานให้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ยังงานให้เสร็จเร็วยิ่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น 3) คุณภาพ งานที่ต้องมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ หากทำงานเสร็จค่าใช้จ่ายน้อย แต่ผลงานออกมามีคุณภาพต่ำ ไม่ถือว่าเป็นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ด้วยการสูญเสียน้อยที่สุด การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับความสามารถในการจัดการกระบวนการและวิธีการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะเป็นการใช้เวลา แรงงาน หรือเงินทุนอย่างประหยัด ผู้ที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ โดยใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ การทำงานในลักษณะนี้ไม่เพียงช่วยลดการสูญเสียที่ไม่จำเป็น แต่ยังส่งผลให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

6.2 ประสิทธิภาพ

เป็นคำที่ใช้เพื่ออธิบายถึงผลลัพธ์ที่ได้จากการกระทำหรือการดำเนินงานที่ดี และเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงประสิทธิภาพ ดังนี้

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2562) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า การบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนาหรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ประสิทธิภาพจะพิจารณาจากการนำผลของงานหรือกิจกรรมที่ได้รับ เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น มุ่งที่การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้โดยต้องให้ได้คุณภาพ ได้ตามความพอใจของลูกค้า โดยไม่คอยคำนึงถึงต้นทุนหรือทรัพยากรที่ใช้ในงาน จะเน้นในแง่ของผลลัพธ์ที่ได้มากกว่า มักกล่าวถึง "Do right thing" เน้นกลยุทธ์ (Strategy) ผลผลิต

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ การได้ผลผลิตตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตรงตามจุดมุ่งหมาย และมีความรู้ ความสามารถ ทักษะที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ โดยประสิทธิภาพมักใช้คู่กับคำว่าประสิทธิภาพ

นิราภัย จันทรสวัสดิ์ (2562) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นการบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนาหรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ กล่าวคือ ประสิทธิภาพ พิจารณาจากการนำผลของงาน โครงการ หรือกิจกรรม ที่ได้รับเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย

สุชุม รัตนเสรีเกียรติ (2563) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า ประสิทธิภาพวัดจากผลลัพธ์ที่ได้เทียบกับทรัพยากรที่ใส่เข้าไปหรือป้อนเข้าไป สำหรับประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่ลูกค้าต้องการ (Customer Need)

ธเนศร์ตรี รัตนเรืองยศ (2564) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นผลสำเร็จ หรือการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ในเชิงคุณภาพ ปริมาณ หรือทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเป้าหมายที่ใช้วัดประสิทธิภาพมีอยู่ 2 อย่าง ได้แก่ 1) เป้าหมายเชิงปริมาณ เช่น การทำงานให้ออกมาในจำนวนที่ต้องการ ในส่วนนี้อาจจะคล้ายกับการวัดประสิทธิภาพแต่ประสิทธิภาพจะสนใจแค่เชิงปริมาณ

เพียงพอหรือไม่ 2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ หมายถึง การคุณภาพของผลลัพธ์งาน เช่น ผลงานออกมา น่าพึงพอใจเพียงใด สามารถใช้งานได้ตามต้องการหรือไม่

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การประเมินความสำเร็จของงานมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมและตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นสำคัญ โดยให้ความสำคัญกับการบรรลุวัตถุประสงค์ และการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด มากกว่าปริมาณทรัพยากรที่ใช้ไป ผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงจะสามารถสร้างผลงานที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากเสมอไป การทำงานแบบนี้จึงเน้นคุณภาพของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น มากกว่าปริมาณ และมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3 คุณค่า

เป็นคำที่มีความหลากหลายและมีความหมายมากกว่าหนึ่ง ขึ้นอยู่กับบริบทและการใช้งานแต่ละกรณี ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงคุณค่า ดังนี้

วันชัย ประชาเรืองวิทย์ (2556) ได้กล่าวถึงคุณค่าว่า เป็นสิ่งที่มีคุณค่าถือว่าสำคัญมากต่อจิตใจคุณค่า แบ่งออกเป็นสองชนิดคือ คุณค่าในเชิงวิธีการ และคุณค่าสุดท้ายที่ต้องการไปลงเอย เช่น การมีแฟน นำไปสู่ "การมีความสุข" ฉะนั้น คุณค่าในเชิงวิธีการจึงยังไม่จบในตัวเอง แต่ต้องไปจบที่ "สภาวะจิตชนิดหนึ่งที่ต้องการ" ซึ่งคือคุณค่าสุดท้ายที่ต้องการไปลงเอย ที่แตกต่างกันไป

สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) (สรพ.) (2561) ได้กล่าวถึงคุณค่าว่า คุณค่าเป็นสิ่งที่สะท้อน คุณภาพ ในประเด็นที่มีความสำคัญสูง สามารถสร้างแรงผลักดัน ในการขับเคลื่อนคุณภาพที่คาดหวังและสร้างให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อรรณูยา เชาวลิต และทีมงาน (2563) ได้กล่าวถึงคุณค่าว่า เป็นสิ่งที่มีคุณค่า กลุ่ม สังคม ให้คุณค่า มีความหมาย มีความสำคัญ และการดำเนินชีวิตจะสอดคล้องกับสิ่งที่ให้คุณค่าแต่ต้องมั่นใจว่า สิ่งนั้นคือคุณค่า ไม่ใช่เพียงเจตคติ

สรุปได้ว่า คุณค่า หมายถึง แนวคิดที่ครอบคลุมทุกแง่มุมของชีวิต มนุษย์เราให้ความสำคัญกับสิ่งต่างๆ ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ทั้งความจำเป็น ความพึงพอใจ และคุณค่าทางจริยธรรม การประเมินคุณค่าจึงเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่เราได้รับกับสิ่งที่เราเสียไป ไม่ว่าจะเป็นเวลาความพยายาม หรือทรัพยากรอื่นๆ คุณค่าจึงเป็นเสมือนเข็มทิศนำทางในการตัดสินใจเลือก สิ่งที่สอดคล้องกับความเชื่อและเป้าหมายของชีวิต ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและสังคม

7. ภูมิหลังหรือบริบทของโรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม

โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นโรงเรียนที่เปิดทำการเรียนการสอนในระดับชั้นปฐมวัยถึงขั้นพื้นฐาน มีจำนวนทั้งสิ้น 8 โรงเรียน ประกอบไปด้วย

โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 3 โรงเรียน ขนาดกลางจำนวน 3 โรงเรียน และขนาดใหญ่จำนวน 2 โรงเรียน ทำหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และฉบับปรับปรุง 2560

โรงเรียนกงหลี่เจียนหมิน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งอยู่เลขที่ 1329 ถนนสมุทรสงคราม – ปากท่อ (สายเก่า) ตำบลแม่กลอง อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม เริ่มดำเนินการโดยชาวจีนในละแวกตลาดแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 22 ท่าน โดยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในด้านการศึกษาล่าเรียนหาความรู้ของเยาวชนของชาติในอนาคต ตลอดจนการศึกษาในด้านภาษาจีน ซึ่งเป็นภาษาสากลเหมือนกับภาษาอังกฤษที่นิยมใช้กันทั่วโลก จึงได้ร่วมกันดำเนินการก่อตั้งโรงเรียนประถมศึกษาขึ้นในปี พ.ศ.2471 มีชื่อว่าโรงเรียน ชิกมิ่ง ตั้งอยู่บริเวณโรงเจชะฮุ้นตัวคลองกระแช่ มีนายก๊กซุง แซ่ต้อ เป็นผู้จัดการโรงเรียนคนแรก และนายซึ้งป้อ แซ่ซิม เป็นผู้จัดการคนต่อมา

ต่อมาในปี พ.ศ.2491 ได้มีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้สถานที่คับแคบไม่สามารถรองรับกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นได้ จึงได้ย้ายโรงเรียนมาก่อสร้างในที่ใหม่ริมทางรถไฟ ตลาดแม่กลอง พร้อมทั้งเปลี่ยนชื่อจากเดิม“ชิกมิ่ง” เป็น โรงเรียนกงหลี่เจียนหมิน โดยมีนายกิมฮ้วน แซ่ซิง เป็นประธานกรรมการ มีนายไต่่วทั้ง แซ่เอี้ย เป็นผู้จัดการโรงเรียน จนถึงปี พ.ศ.2499 ได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการขึ้นมาใหม่ได้นายชำนาญ แสงวนิช เป็นประธานกรรมการ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 โรงเรียนต้องย้ายสถานที่อีกครั้งหนึ่ง โดยย้ายมาตั้งอยู่เลขที่ 1329 ถนนสมุทรสงคราม – ปากท่อ (สายเก่า) ตำบลแม่กลอง อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งตั้งอยู่จนถึงปัจจุบันนี้ โดยมีคุณสมชาย แสงวนิช เป็นผู้จัดการโรงเรียน และได้แต่งตั้งนายช่อ ทิมเกิด เป็นครูใหญ่ โดยใช้อักษรย่อของโรงเรียนว่า “ ก.จ.” รับนักเรียนไป – กลับ ทั้งชาย – หญิง

ต่อมาในปี พ.ศ.2528 ได้ดำเนินการโอนโรงเรียนให้แก่มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม โดยมีนายมนตรี เล็กวิจิตรธาดา เป็นผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาต และ ผู้จัดการโรงเรียน

ปัจจุบัน โรงเรียนกงหลี่เจียนหมินได้เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นเตรียมอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 301 คน มีนายมนตรี เล็กวิจิตรธาดา เป็นผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการโรงเรียน นายเดชา บุญชู เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน มีบุคลากรครู 21 คน แบ่งเป็นครูไทย 18 คน ครูไทยสอนภาษาจีน 3 คน นักการภารโรง 1 คน แม่ครัว 1 คน ผู้ช่วยแม่ครัว 1 คน

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

จันทร์สุตา บุตรชาติ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การกำหนดมาตรฐานการศึกษา มี 2 ขั้นตอนย่อย 5 กิจกรรม ขั้นที่ 2 จัดทำแผนและปฏิบัติตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา มี 3 ขั้นตอนย่อย 10 กิจกรรม ขั้นที่ 3 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศและใช้สารสนเทศ มี 1 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 4 การติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน มี 1 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 5 นำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มี 2 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 6 จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี มี 3 ขั้นตอนย่อย 5 กิจกรรม

วาลิช ลิทา (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมและแต่ละรายด้าน สามารถปฏิบัติได้จริงในระดับมาก โดยโรงเรียนขนาดใหญ่ สามารถปฏิบัติได้จริงมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก 2. การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแต่ละด้านมีปัญหาสำคัญดังนี้ปัญหาด้านการวางแผนเตรียมการ ได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจ ผู้ปกครองและชุมชน ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน ปัญหาด้านการดำเนินการปฏิบัติตามแผน ได้แก่ ความไม่ชัดเจนของปฏิทินการปฏิบัติงาน ปัญหาด้านการกำกับตรวจสอบการปฏิบัติการ ได้แก่ ความไม่เป็นระบบและไม่จริงจังในการกำกับตรวจสอบของคณะกรรมการประกันคุณภาพ และปัญหาด้านการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการ ได้แก่ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน รวมทั้งงบประมาณและทรัพยากร 3. แนวทางสำคัญในการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแต่ละด้านเป็นดังนี้ ด้านการวางแผนเตรียมการ ได้แก่ การอบรมและชี้แจงผู้ปกครองให้มีความรู้ความเข้าใจระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการดำเนินการปฏิบัติตามแผน ได้แก่ การจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานและประชุมชี้แจงครูให้เกิดความเข้าใจในการดำเนินการ ด้านการกำกับตรวจสอบการปฏิบัติการ ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพที่มีความรู้ความสามารถในการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ง่ายต่อการดำเนินการและด้านการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการ ได้แก่ เชิญนักวิชาการให้ความรู้และผู้นำชุมชนควรให้การสนับสนุนทรัพยากร

กมลรัตน์ ฐิติวัชรกุลและคณะ (2560) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 โดยภาพรวมมีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านดำเนินการอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน 2) ปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 คือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเรื่องเทคโนโลยี สารสนเทศ อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ล่าสมัย จัดเก็บข้อมูลสารสนเทศต่างๆไม่เป็นระบบไม่ทันสมัยบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบประกันคุณภาพการศึกษาน้อย ดำเนินงานประกันคุณภาพไม่เป็นระบบ งบประมาณไม่เพียงพอขาดการระดมทรัพยากรการประชาสัมพันธ์และความร่วมมือจากชุมชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีน้อย การประเมินและติดตามการทำงานไม่ชัดเจน ผู้บริหารและบุคลากรมีภาระงานอื่นมาก การนำเสนอรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปียังไม่เป็นระบบไม่สัมพันธ์กัน ผลการประเมินนำมาใช้น้อย และ 3) ข้อเสนอแนะในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 คือ ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่างๆขอความร่วมมือในด้านต่างๆจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพให้ชัดเจน ครอบคลุมในทุกขั้นตอน ควรมีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น ควรจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศต่างๆให้เป็นระบบถูกต้อง ครอบคลุม และทันสมัย รวมทั้งนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น

สุกัญ พวงขจร (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยวิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยวิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่เหมาะสมประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวางแผนกลยุทธ์ขององค์การ 2) การกำหนดรายละเอียดของตัวชี้วัดผลดำเนินงาน 3) การจัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4) การจัดการความเสี่ยง 5) การวัดและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ 6) การใช้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ 7) การรักษาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 8) การให้รางวัลตอบแทน ผลการประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยวิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่า โครงสร้างขององค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความชัดเจน ความง่ายต่อการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และผลการประเมินสถานศึกษาตามรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยวิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่า สถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) และกลุ่มสถานศึกษา

ที่มีผลการประเมินภายนอกไม่ผ่านการประเมิน มีคุณภาพในการดำเนินงานตามโครงสร้างรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยวิธีการบริหารแบบมุ่งผลลัพธ์ ผลการประเมินตามผลสะท้อนด้านคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และด้านคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สมพร สังวาระ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า พบว่า มีความตรงและความเหมาะสมมาก โดยประกอบด้วยส่วนประกอบหลัก 6 ส่วน ได้แก่ 1) แนวคิดการพัฒนารูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) บริบทการสร้างเสริมเข้มแข็งในสถานศึกษา 4) กลยุทธ์การบริหารจัดการในสถานศึกษา 5) กระบวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ 6) ผลการดำเนินงานตามรูปแบบ 2. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า พบว่า มีผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านกระบวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยมีผลการประเมินการใช้รูปแบบรายด้าน สรุปได้ดังนี้ 2.1 ผลการประเมินการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ตามกระบวนการดำเนินงานตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ในภาพรวม พบว่า มีผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง รองลงมา ได้แก่ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีผลการดำเนินงานต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีผลการประเมินการใช้รูปแบบแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา พบว่า มีผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายการที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด ได้แก่ มาตรฐานระดับสถานศึกษามีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานและเป็นรูปธรรมรองลงมา ได้แก่ โรงเรียนวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษาและใช้ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา พบว่า มีผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด ได้แก่ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานของสถานศึกษารองลงมา ได้แก่

โรงเรียนวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็น จุดอ่อน จุดแข็งเพื่อการตัดสินใจเลือกประเด็นที่จะดำเนินการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา 3) ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา พบว่า มีผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด ได้แก่ โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมา ได้แก่ โรงเรียนนิเทศติดตามและประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขระหว่างปฏิบัติงาน เพื่อความสอดคล้องกับสถานการณ์และบรรลุผลตามเป้าหมาย 4) ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา พบว่า มีผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด โรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์/เป้าหมายของการประเมิน ดำเนินการตามขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษาโดยใช้กรอบมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา รองลงมา ได้แก่ ครูดำเนินการตามขั้นตอนและกระบวนการประเมินคุณภาพนักเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษากำหนด 5) ด้านการติดตามและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา พบว่า มีผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด ได้แก่ ครูและบุคลากรรวบรวมร่องรอยหลักฐานจากการดำเนินงานที่เป็นปกติและผลการตรวจสอบมาปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติไปสู่เป้าหมาย รองลงมา ได้แก่ ครูและบุคลากรปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี และ 6) ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง พบว่า มีผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด ได้แก่ โรงเรียนสามารถค้นหาจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในการดำเนินงานด้านต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาต่อไป รองลงมา ได้แก่ โรงเรียนรวบรวมสารสนเทศมาวิเคราะห์ แปลผล และนำเสนอรายงานผลการประเมินตนเอง สอดคล้องตามมาตรฐานของสถานศึกษา

2.2 ผลการประเมินการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ด้านคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา พบว่า 1) ผลการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานสถานศึกษามีผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับยอดเยี่ยม และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่ามีผลการประเมินอยู่ในระดับยอดเยี่ยมทุกมาตรฐาน และมีผลการประเมินเป็นไปตามเป้าหมายทุกประเด็นพิจารณา 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยทั้งปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80.17 โดยมีระดับผลการเรียน 4.0 ร้อยละ 56.68 ระดับผลการเรียน 3.5 ร้อยละ 13.23 และระดับผลการเรียน 3.0 ร้อยละ 10.26 3) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน พบว่า ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวม นักเรียนส่วนใหญ่มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในระดับดีเยี่ยม รองลงมามีผลการประเมินอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาจำนวน

นักเรียนที่มีการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 99.81 4) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ทุกวิชา และมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกรุงเทพมหานคร และสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทุกวิชา ส่วนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ในวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษและมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกรุงเทพมหานคร และสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทุกวิชา และ 5) ประสิทธิภาพการพัฒนาสถานศึกษาเชิงประจักษ์ พบว่า ผลที่ปรากฏต่อนักเรียน ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และสถานศึกษาได้รับการยกย่อง/เกียรติบัตร/รับรางวัลจากการประกวด แข่งขันและเข้าร่วมกิจกรรมในทั้งในระดับนานาชาติ ระดับประเทศ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา 2.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า พบว่า ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและนักเรียนมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนให้มีความก้าวหน้า ได้แก่ โรงเรียนมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

กิตติ์ดนัย แจ่มแสงทอง (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แนวทางการบริหารการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย 7 ด้าน ตัวบ่งชี้ย่อย 63 ตัวบ่งชี้ 2) ผลการพัฒนารูปแบบฯ พบว่า มีองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ คือ 1) การประกันคุณภาพภายใน 2) รูปแบบการบริหาร มี 5 ขั้นตอน ใช้ชื่อ “E - PDCA” 3) ผลการวัดความรู้ผู้เข้ารับการอบรมการใช้รูปแบบฯ ก่อนและหลังการอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีการพัฒนาที่สูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก 4) ผลการประเมินรูปแบบฯ พบว่า คุณภาพของรูปแบบด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน

ธนพล วงศ์ฉลาด (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า 1. การดำเนินงานการ

ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ สภาพปัจจุบัน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. แนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 39 แนวทาง ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ พบว่า แนวทางมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ปรียา สงค์ประเสริฐ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ได้แก่ การทำงานร่วมกันของต้นสังกัดและสถานศึกษา โดยมีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ ต่อเนื่อง ตรวจสอบได้ เชื่อถือได้ รูปแบบการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1. ชื่อรูปแบบ 3PPS Model 2. หลักการและเหตุผลเป็นรูปแบบที่เน้นกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีระบบอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนมีการใช้เทคโนโลยีในการทำงาน 3. วัตถุประสงค์ เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในสังกัดให้มีประสิทธิภาพสามารถเชื่อมโยงสู่การประกันคุณภาพภายนอกได้ 4. ตัวชี้วัด 4.1 มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง 4.2 ประสานความร่วมมือของทุกภาคส่วน 4.3 มีระบบสารสนเทศ 4.4 การประสบความสำเร็จในการดำเนินการ 5. กระบวนการพัฒนารูปแบบ มี 3 ขั้นตอน 5.1) ขั้นตอนวิเคราะห์นโยบาย 5.2) ขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ 5.3) ขั้นตอนประสบความสำเร็จ ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

มาหะมะบาอรี มาซอ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. เปรียบเทียบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ตำแหน่ง และขนาดสถานศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นตัวแปรเพศในด้านการประเมินผลตรวจสอบคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และตัวแปร ตำแหน่งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ปัญหาและข้อเสนอแนะของการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า 1) ผู้บริหารไม่สำรวจปัญหาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) ครูและ

บุคลากรทางการศึกษาไม่ ความเข้าใจเรื่องระบบประกันคุณภาพการศึกษา และ 3) การดำเนินกิจกรรมโครงการไม่สอดคล้อง กับแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ส่วนข้อเสนอแนะพบว่า 1) ผู้บริหารควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม ในการกำหนดทิศทางของสถานศึกษา 2) ผู้บริหารควรติดตามตรวจสอบประเมินคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ และ 3) ควรเผยแพร่ผลการประเมินตนเองเพื่อการพัฒนา

ปรัชญา มานะวงศ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนบ้านสามขามิตรภาพที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า 1) มีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเป็นประจำทุกปี แต่ไม่สามารถใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานที่แท้จริง ปัญหาในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ครู บุคลากร ยังไม่เข้าใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพแนวใหม่ มีเจตคติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโดยมองว่าเป็นภาระงานเพิ่มเติมที่นอกเหนือจากงานสอนและขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในอย่างจริงจัง 2) นวัตกรรมและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนบ้านสามขามิตรภาพที่ 3 ประกอบด้วยการทำงานเป็นทีมและการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมและการดำเนินงานโดยใช้โครงการหลัก 2 โครงการและโครงการย่อย 37 โครงการ 163 กิจกรรม 3) ผลจากการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนบ้านสามขามิตรภาพที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ดัชนีชี้วัด และเป้าหมายที่กำหนด 4) ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพภายในของครู บุคลากรและคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสามขามิตรภาพที่ 3 อยู่ในระดับมาก

สง่า จันทวิเศษ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตตรวจราชการที่ 13 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการวางแผน การจัดการนำและการควบคุมองค์การสำหรับการบริหารการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) รูปแบบการบริหารการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตตรวจราชการที่ 13 ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.88) มีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.81) และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.70)

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เซอร์ยาดี้ (Suryadi, 1992; อ้างใน นายสมพร สังวาระ, 2563: 137) ได้ศึกษาเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับประถมศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย โดยวัดคุณภาพของครูใน 4

ปัจจัยหลัก คือ ความสามารถทางวิชาชีพ ความพยายามทางวิชาชีพ เวลาที่ใช้ในกิจกรรม วิชาชีพ และความสัมพันธ์ระหว่างความเชี่ยวชาญและงานที่ได้รับมอบหมาย ผลการวิจัย พบว่า ครู เป็นปัจจัยที่กระตุ้นและใช้ประโยชน์จากปัจจัยอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ครูเป็นปัจจัยเดียว ที่ใช้ตัดสินการประกันคุณภาพการศึกษา และครูที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อคุณภาพทางการศึกษาได้มากที่สุด

ปีเตอร์ (Peter, 1994; อ้างใน นายสมพร สังวาระ, 2563: 134) ได้ศึกษาและเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาในประเทศออสเตรเลีย โดยได้กล่าวถึงความจำเป็นของการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในปัจจุบันและอนาคตว่าคุณภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษา จากนั้นได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการกำหนดเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาการเรียนรู้อย่างชัดเจน ให้ทุกคนมีส่วนร่วมมีการตัดสินใจโดยใช้ฐานข้อมูลที่มีคุณภาพ กำหนดระบบ และวิธีการควบคุมคุณภาพทั้งในส่วนของการบริหาร และผลลัพธ์ และมุ่งมั่นให้สถานศึกษามีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและได้สรุปว่า การประกันคุณภาพการศึกษาไม่สามารถรับประกันคุณภาพของผู้เรียนได้ แต่กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้

เซเล่ (Cele, 2008; อ้างใน ธนพล วงศ์ฉลาด, 2564: 71) ได้ศึกษาการบริหารจัดการการดำเนินงานประกันคุณภาพ : การบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพ โรงเรียนมัธยมศึกษาในกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า คือ เพื่อศึกษาการบริหารงานและประสิทธิภาพของผู้บริหารและนักการศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่กาฬสินธุ์ โดยมุ่งเน้นไปที่การบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพที่มีอยู่ในปัจจุบัน การศึกษาครั้งนี้ได้ออกแบบการสำรวจเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงพรรณนาข้อมูลได้รวบรวมในปี 2007 โดยการเยี่ยมโรงเรียนและการดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารและนักการศึกษาผู้บริหาร โรงเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มกลุ่มที่ 1 มีความเห็นสอดคล้องกับการบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพโรงเรียน ในขณะที่อีกกลุ่มไม่เห็นด้วยอย่างไรก็ตามก็ยังคงมีความแตกต่างกัน ผู้ที่เห็นด้วยกับการบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพโรงเรียนจะเป็นประโยชน์มากหากมีการแนะนำอัตราความก้าวหน้าของนักการศึกษา นักการศึกษาต้องการบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพมากกว่าระบบที่ไม่มี ความชัดเจน พวกเขาจึงเสนอแนะว่าการบูรณาการระบบจัดการคุณภาพโรงเรียนไม่ควรเกี่ยวข้องกับคำตอบแทนของนักการศึกษาซึ่งอาจจะทำลายความน่าเชื่อถือของการบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพการศึกษา

สรุปการทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีวงจรการบริหารงานคุณภาพของ เดมมิง (Deming Cycle, 1982) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2561) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา (2561) และงานวิจัยของ จันทรสุดา บุตรชาติ (2557) ฉัฐพัชร วงศ์พัฒนาธนเดช (2559) สรุปได้ว่า การนำทฤษฎีการบริหารจัดการมาประยุกต์ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบ ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง (PDCA Cycle) เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูง โดยประกอบด้วยขั้นตอน Plan (วางแผน) ที่เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์และกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน Do (ลงมือทำ) ที่เป็นการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ Check (ตรวจสอบ) ที่เป็นการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน และ Act (ปรับปรุง) ที่เป็นการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น นอกจากนี้ Cognitive Load Theory ของ Sweller ยังมีบทบาทสำคัญในการออกแบบกระบวนการประกันคุณภาพให้มีความเรียบง่าย เข้าใจง่าย และไม่สร้างภาระทางปัญญาที่มากเกินไปแก่ผู้ปฏิบัติงาน ทฤษฎีนี้ช่วยให้เข้าใจว่าการสร้างระบบที่ซับซ้อนเกินไปจะทำให้เกิดความล้มเหลวในการปฏิบัติ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้จะช่วยให้การออกแบบกระบวนการประกันคุณภาพมีความเหมาะสมกับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา แนวคิดจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวกับนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพก็มีความสำคัญในการกำหนดทิศทางและกรอบการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ การเข้าใจและประยุกต์ใช้แนวคิดเหล่านี้จะทำให้การบริหารจัดการมีความเชื่อมโยงกับบริบทที่ใหญ่กว่าและสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกได้อย่างกว้างขวาง จากการศึกษาข้อมูลจึงได้สังเคราะห์ออกมาเป็นรูปแบบ 5Co-PDCAA Model ซึ่งประกอบด้วย 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) 3) การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) และ 5) การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงครามในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การออกแบบการวิจัย ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย การหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์ทางสถิติและการแสดงขั้นตอนการวิจัย ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยมี แบบแผนการวิจัย ดังนี้

Gr ₁	O ₁	T	O ₂
-----------------	----------------	---	----------------

แผนภาพที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย

แทนค่า	Gr ₁	หมายถึง กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว
	O ₁	หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง
	T	หมายถึง การใช้วัตกรรมการศึกษา (หรือการให้เงื่อนไขการทดลอง)
	O ₂	หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 8 แห่ง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม และโรงเรียนกงหลี่เจี้ยนหมิน เป็นโรงเรียนใช้ใน ปฏิบัติการทดลอง ตั้งอยู่เลขที่ 1329 ถนนสมุทรสงคราม-ปากท่อ ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัด สมุทรสงคราม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 8 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 ในการตอบแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 4 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ 1 คน หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ 1 คน ครูหัวหน้าระดับชั้น ปฐมวัย 1 คน และครูหัวหน้าระดับชั้นขั้นพื้นฐาน 1 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน

กลุ่มที่ 2 เพื่อปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม คือ โรงเรียนกงหลี่เจี้ยนหมิน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการ

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ ครูประจำชั้นอนุบาล 1-3 จำนวนชั้นละ 1 คน และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวนชั้นละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 11 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
2. ตัวแปรต้น ได้แก่ การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
3. ตัวแปรกลาง ได้แก่ การทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม “5Co-PDCAA Model” ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) 3) การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) 5) การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability)
4. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลของการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยจำแนกผลของการเปรียบเทียบการปฏิบัติการทดลองก่อนและหลังการทดลอง และผลของการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 7 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนตามระดับปัญหา ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ มากที่สุด	มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ มาก	มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง	มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อย	มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด	มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ชุดที่ 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ชุดที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม (5Co-PDCAA Model) ซึ่งอธิบายหลักการ แนวคิด และกระบวนการ

ชุดที่ 4 แบบประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดน้ำหนักของค่าคะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง	มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ชุดที่ 5 แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วยกิจกรรมตามรูปแบบ 5Co-PDCAA Model

ชุดที่ 6 แบบประเมินผลก่อนและหลังการทดลองตามแผนปฏิบัติการ ประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และการนำไปปฏิบัติ โดยประเมิน 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert 's rating scales, 1977) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความรู้ ทักษะ และการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง มีความรู้ ทักษะ และการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีความรู้ ทักษะ และการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีความรู้ ทักษะ และการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีความรู้ ทักษะ และการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ชุดที่ 7 แบบประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's rating scales, 1977) โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนตามระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล มีคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล มีคุณค่า อยู่ในระดับมาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล มีคุณค่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล มีคุณค่า อยู่ในระดับน้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล มีคุณค่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

Christian University of Thailand

การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

2. รวบรวมข้อมูลและสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้อง และความชัดเจน

2.2 ประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item Objective Congruence)

2.3 ออกแบบและสร้างรูปแบบโดยสังเคราะห์การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

2.4 สร้างแบบประเมินรูปแบบเพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ก่อนนำไปใช้ในการปฏิบัติการทดลอง

2.5 กำหนดแผนการปฏิบัติการทดลอง โดยใช้กิจกรรมที่ปฏิบัติจริงในโรงเรียน

2.6 สร้างแบบประเมินก่อนและหลังปฏิบัติการทดลอง และแบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบ โดยผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.7 ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บข้อมูลในสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย ในกรณีที่ข้อคำถามใดมีค่า IOC น้อยกว่า 0.60 จะไม่นำข้อนั้นมาเป็นข้อคำถาม และกรณีที่มีค่า 0.60 - 0.80 จะนำข้อนั้นมาปรับปรุงรายชื่อให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้วสร้างเป็นแบบสอบถามซึ่งมีข้อคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหาในการประเมินแต่ละองค์ประกอบที่ผู้วิจัยกำหนดเป็นรูปแบบ

2. ปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้องและความชัดเจน นำแบบสอบถามมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. นำเครื่องมือแต่ละชุดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item objective congruence) ก่อนนำไปใช้และให้ผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการตามกระบวนการวิจัย โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ผู้ที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวข้องกับทางการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีประสิทธิภาพ

4. นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุงแก้ไขรายข้อมาพัฒนาให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปดำเนินการต่อไป

การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย

ก่อนดำเนินการทดลองและให้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับ คณะสหวิทยาการเพื่อขอเอกสารรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย ในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน เพื่อพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยมีการชี้แจงให้ผู้ตอบ แบบสอบถาม และปฏิบัติการทดลองด้วยความสมัครใจ มิได้มีการบังคับแต่อย่างใด หากผู้ใดไม่ ประสงค์ตอบแบบสอบถามหรือปฏิบัติการทดลองก็สามารถสละสิทธิ์ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ใน การเก็บข้อมูลและทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
2. ผู้วิจัยประสานงานกับสถานศึกษาเก็บข้อมูลและทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
3. ผู้วิจัยจัดตั้งแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ทั้ง 8 แห่ง และ เก็บแบบสอบถามกลับคืน
4. ผู้วิจัยประชุมชี้แจงทำความเข้าใจแก่ผู้บริหารและครูที่เป็นกลุ่มปฏิบัติการทดลองโรงเรียน กงหลี่เจียนหมิน
5. ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบตามแผนปฏิบัติการโดยใช้ระยะเวลา 1 ภาคเรียน โดยให้ มีการประเมินก่อนการใช้รูปแบบและมีการประเมินหลังใช้รูปแบบ
6. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามหลังการทดลองใช้รูปแบบโดยใช้แบบประเมิน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการใช้รูปแบบ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนกงหลี่เจียนหมิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม	1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม	1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม	แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	สังเคราะห์จากแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม	แบบประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา (IOC)	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
4. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง	1. แผนปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบ 5Co-PDCAA Model 2. แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองตามแผนปฏิบัติการ	1. ค่าเฉลี่ย (Mean) 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3. ทดสอบค่าที (t-test dependent)
5. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า	แบบประเมิน ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบ 5Co-PDCAA Model	1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3. เกณฑ์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

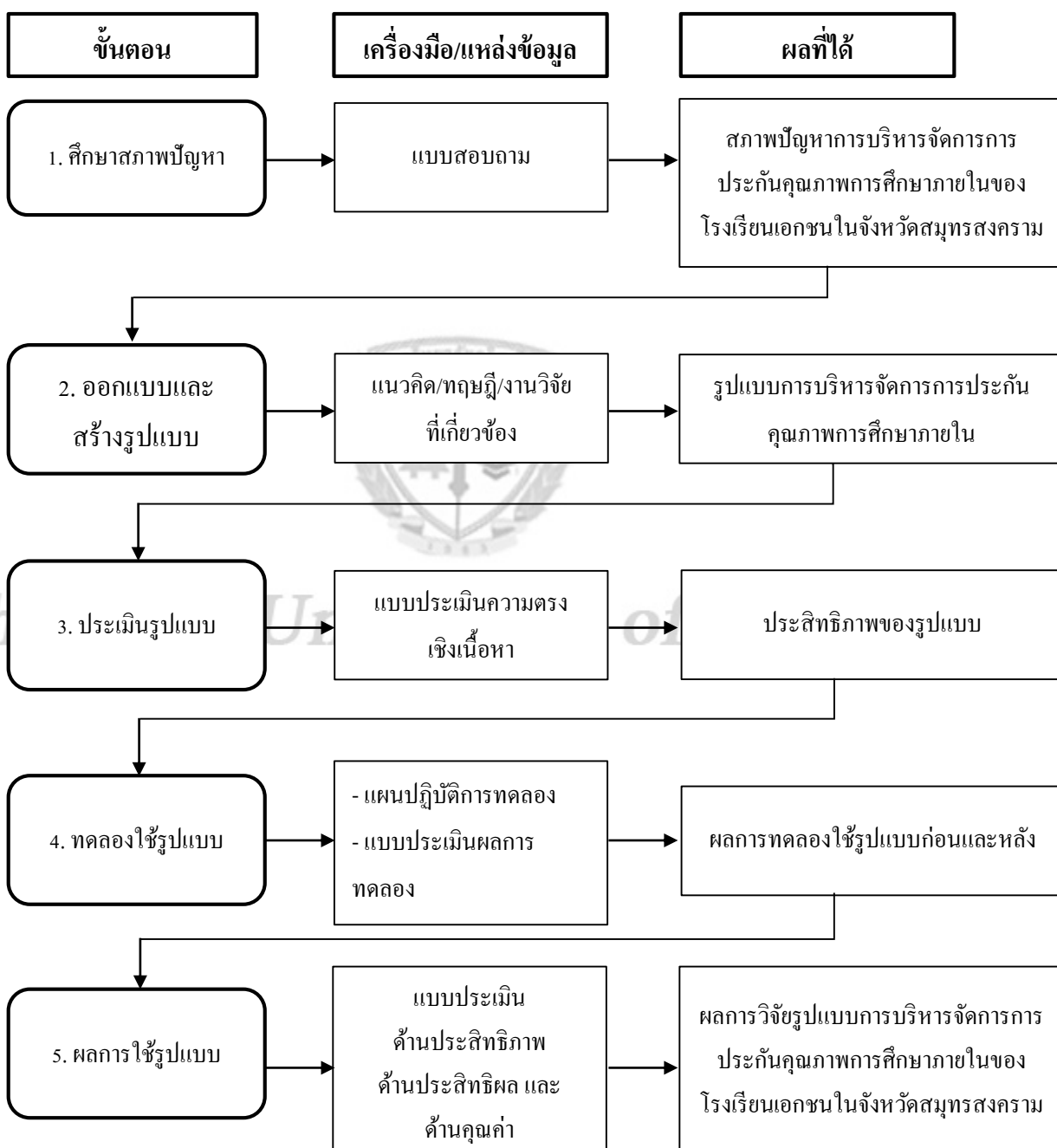
การวิเคราะห์ทางสถิติ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ความถี่ (Frequency) เพื่อแสดงข้อมูลจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้ข้อมูลการทดลอง
2. ร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้ข้อมูลการทดลองครั้งนี้
3. ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อหาระดับปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายความเบี่ยงเบนหรือการกระจายของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม
5. ค่าความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงคกับเนื้อหาข้อ (IOC: Index of item objective congruence) เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ
6. ทดสอบค่าที (t-test dependent) เพื่อทดสอบสมมติฐานและเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงครามระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้ เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย (Mean) เกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม และการพิจารณาด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า โดยใช้ค่าเฉลี่ยมาเทียบเคียงกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1997) ดังนี้
 - ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีสภาพปัญหา ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีสภาพปัญหา ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า อยู่ในระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีสภาพปัญหา ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า อยู่ในระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีสภาพปัญหา ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า อยู่ในระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีสภาพปัญหา ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน แสดงในแผนภาพที่ 3.2

แผนภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

จากแผนภาพที่ 3.2 มีรายละเอียดตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น

2. การออกแบบและสร้างรูปแบบโดยสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

3. ประเมินรูปแบบด้วยการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาความเหมาะสมและความถูกต้อง โดยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหาข้อ (IOC: Index of item objective congruence)

4. นำรูปแบบไปทดลองใช้ตามแผนปฏิบัติการทดลอง โดยให้สอดคล้องกับกิจกรรมและเวลาที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ และมีการประเมินผลก่อนและหลังการทดลอง

5. ศึกษาผลของการใช้รูปแบบ โดยการใช้แบบสอบถามหลังการทดลองเพื่อศึกษาด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

Christian University of Thailand

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 8 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โรงเรียนละ 4 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ ครูหัวหน้าระดับปฐมวัยและครูหัวหน้าระดับชั้นพื้นฐาน รวมทั้งสิ้น 32 คน และปฏิบัติการทดลองในโรงเรียนกงหลี่เจี้ยนหมิน โดยเลือกแบบเจาะจงเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ ครูประจำชั้นอนุบาล 1-3 และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งสิ้น 11 คน โดยนำเสนอข้อมูลผลการวิจัยแบ่งเป็น 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้ให้ข้อมูลแบ่งตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สรุปข้อมูลดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1- 4.2

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล

(n = 32)		
สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	9	28.12
หญิง	23	71.88
รวม	32	100.00
อายุ		
อายุ 20 - 35 ปี	4	12.50
อายุ 36 - 45 ปี	7	21.87
อายุ 46 - 60 ปี	13	40.63
อายุ 60 ปี ขึ้นไป	8	25.00
รวม	32	100.00

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล (ต่อ)

(n = 32)

สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	20	62.50
ปริญญาโท	11	34.38
ปริญญาเอก	1	3.12
รวม	32	100.00
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
1 - 5 ปี	2	6.25
6 - 10 ปี	5	15.63
11 - 15 ปี	2	6.25
16 - 20 ปี	8	25.00
21 - 25 ปี	1	3.12
25 ปีขึ้นไป	14	43.75
รวม	32	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าสถานภาพของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 32 คน เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.88 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 28.12 ช่วงอายุที่มากที่สุด คือ 46 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.63 รองลงมาคือช่วงอายุ 60 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.87 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.50 วุฒิการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 34.38 และ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 3.12 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 25 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือ ประสบการณ์ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 ประสบการณ์ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.63 ประสบการณ์ 1-5 ปี และประสบการณ์ 11-15 ปี มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และประสบการณ์ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 สถานภาพของกลุ่มทดลอง

(n = 11)

สถานภาพของกลุ่มทดลอง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	3	27.27
หญิง	8	72.73
รวม	11	100.00
อายุ		
อายุ 20-35 ปี	3	27.27
อายุ 36-45 ปี	4	36.37
อายุ 46-60 ปี	2	18.18
อายุ 60 ปี ขึ้นไป	2	18.18
รวม	11	100.00
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	8	72.73
ปริญญาโท	3	27.27
รวม	11	100.00
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
6-10 ปี	1	9.10
11 – 15 ปี	5	45.45
16 – 20 ปี	0	0.00
21 – 25 ปี	2	18.18
25 ปี ขึ้นไป	3	27.27
รวม	11	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าสถานภาพของกลุ่มทดลองทั้งหมด 11 คน เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.73 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 27.27 ช่วงอายุที่มากที่สุด คือ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.37 ช่วงอายุ 20 -35 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.27 ช่วงอายุ 46-60 ปีและ 60 ปี ขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.18 วุฒิการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 27.27 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ

72.73 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่วนมากมีประสบการณ์ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.45 ประสบการณ์ 25 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.27 และ ประสบการณ์ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.18 และประสบการณ์ 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: SD) หลังจากนั้นนำค่าเฉลี่ย ไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967) ในภาพรวม เพื่อแปลผลเป็นระดับของ สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมถึงศึกษาทิศทาง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.3 - ตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม

(n = 32)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
1	การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ	3.89	0.77	มาก
2	การร่วมกันปฏิบัติตามแผน	3.88	0.78	มาก
3	การร่วมกันตรวจสอบ	3.86	0.80	มาก
4	การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา	3.84	0.76	มาก
5	การร่วมกันรับผิดชอบ	3.87	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย		3.87	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.3 สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม พบว่า มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.77$) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.78$) การร่วมกันรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.79$)

การร่วมกันตรวจสอบ ($\bar{X}=3.86$, $SD=0.80$) และการร่วมกันปรับปรุงพัฒนา ($\bar{X}=3.84$, $SD=0.76$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ

(n = 32)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ				
1	มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากร และสร้าง ความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม	3.84	0.83	มาก
2	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันศึกษา วิเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่ กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้	3.94	0.75	มาก
3	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันพิจารณา สาระสำคัญที่จะกำหนดในมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ที่ สะท้อนอัตลักษณ์และมาตรการส่งเสริม	3.91	0.76	มาก
4	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด มาตรฐานการศึกษาที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ให้เหมาะสม กับสภาพผู้เรียน ท้องถิ่นและสอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดค่าเป้าหมาย ความสำเร็จของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้	3.91	0.72	มาก
5	มีการประกาศค่าเป้าหมายแต่ละมาตรฐานและตัว บ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษาในกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน	3.84	0.79	มาก

ตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (ต่อ)

(n = 32)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ				
6	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนให้กับบุคคลของสถานศึกษาและผู้เรียนร่วมรับผิดชอบและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.94	0.75	มาก
7	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางการมีส่วนร่วมของบิดา มารดา ผู้ปกครอง องค์กรหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น	3.84	0.75	มาก
รวมเฉลี่ย		3.89	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.4 สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ พบว่า ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันศึกษา วิเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.75$) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนให้กับบุคคลของสถานศึกษาและผู้เรียนร่วมรับผิดชอบและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.75$) มีผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันพิจารณาสาระสำคัญที่จะกำหนดในมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ที่สะท้อน อัตลักษณ์และมาตรฐานการส่งเสริม ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.76$) ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน ท้องถิ่นและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.72$) มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากร และสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.83$) มีการประกาศค่าเป้าหมายแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.79$) และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่

และแนวทางการมีส่วนร่วมของบิดา มารดา ผู้ปกครอง องค์กรหน่วยงานชุมชนและท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.75$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันปฏิบัติตามแผน

(n = 32)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การร่วมกันปฏิบัติตามแผน				
1	มีการจัดโครงสร้างหรือระบบการบริหารของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.88	0.82	มาก
2	การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรมส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการระบบบริหาร และการประกันคุณภาพการศึกษา	3.84	0.79	มาก
3	ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดอย่างเป็นระบบ	3.94	0.75	มาก
4	มีการดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายและเหมาะสม	3.91	0.76	มาก
5	มีการสรุปและจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนและผลสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษา	3.84	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย		3.88	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.5 สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันปฏิบัติตามแผน พบว่า ในภาพรวมมี

สภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.75$) มีมีการดำเนินการประเมินคุณภาพภายใน ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.76$) มีการจัดโครงสร้างหรือระบบการบริหารของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.82$) การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรมส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการระบบบริหาร และการประกันคุณภาพ การศึกษา ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.79$) มี และมีการสรุปและจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนและผลสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษา ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.79$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันตรวจสอบ

(n = 32)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การร่วมกันตรวจสอบ				
1	กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาระดับสถานศึกษา	3.91	0.80	มาก
2	ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีการกำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับบุคลากร ราชกลุ่ม และรายหมวดสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง	3.81	0.81	มาก
3	มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาทั้งระดับบุคคลและระดับสถานศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.84	0.79	มาก

ตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันตรวจสอบ (ต่อ)

(n = 32)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การร่วมกันตรวจสอบ				
4	มีการจัดหาหรือจัดทำเครื่องมือในการประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในร่วมกัน	3.84	0.83	มาก
5	มีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่มีความถูกต้องเป็นระบบทำรายงาน และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ แปลความข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.94	0.75	มาก
6	มีการรายงานและนำผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาไปปรับปรุงคุณภาพการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินไปพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.84	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย		3.86	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.6 สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันตรวจสอบ พบว่า ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ มีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่มีความถูกต้องเป็นระบบทำรายงาน และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ แปลความข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.75$) กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาระดับสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.80$) มีการจัดหาหรือจัดทำเครื่องมือในการประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในร่วมกัน ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.83$) มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาทั้งระดับบุคคลและระดับสถานศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.79$) มีการรายงานและนำผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาไปปรับปรุงคุณภาพการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินไปพัฒนา

คุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.79$) และผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีการกำกับดูแล และติดตามการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับบุคลากร ราชกลุ่ม และรายหมวดสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.81$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันปรับปรุงพัฒนา

(n = 32)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา				
1	มีการนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ แปลผล และปรับปรุงในทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ	3.81	0.77	มาก
2	มีการส่งเสริมแนวคิดเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาที่มุ่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องให้เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จนเป็นวัฒนธรรมในการทำงานปกติของสถานศึกษา	3.88	0.74	มาก
3	มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาจากการประเมินตนเองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเลือกสรรข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	3.88	0.74	มาก
4	มีการเผยแพร่ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนา	3.88	0.78	มาก
5	มีการร่วมกันจัดทำข้อมูลสารสนเทศเป็นหมวดหมู่ตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพมีความถูกต้องครบถ้วน และทันสมัย	3.78	0.78	มาก
รวมเฉลี่ย		3.84	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.7 สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันปรับปรุงพัฒนา พบว่า ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$, $SD=0.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ มีการเผยแพร่ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนา ($\bar{X}=3.88$, $SD=0.78$) มีการส่งเสริมแนวคิดเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาที่มุ่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องให้เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จนเป็นวัฒนธรรมในการทำงานปกติของสถานศึกษา ($\bar{X}=3.88$, $SD=0.74$) มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาจากการประเมินตนเองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเลือกสรรข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.88$, $SD=0.74$) มีการนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ แปรผล และปรับปรุงในทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ($\bar{X}=3.81$, $SD=0.77$) และมีการร่วมกันจัดทำข้อมูลสารสนเทศเป็นหมวดหมู่ตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพมีความถูกต้องครบถ้วน และทันสมัย ($\bar{X}=3.78$, $SD=0.78$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันรับผิดชอบ

(n = 32)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การร่วมกันรับผิดชอบ				
1	มีการร่วมกันรับผิดชอบผลของการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน	3.94	0.79	มาก
2	มีการร่วมกันแสดงความรับผิดชอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งที่	3.91	0.76	มาก
3	มีการร่วมกันปฏิบัติงานมีการสนองต่อความคาดหวังของสาธารณชนอย่างมีประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ	3.78	0.78	มาก

ตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันรับผิดชอบ (ต่อ)

(n = 32)

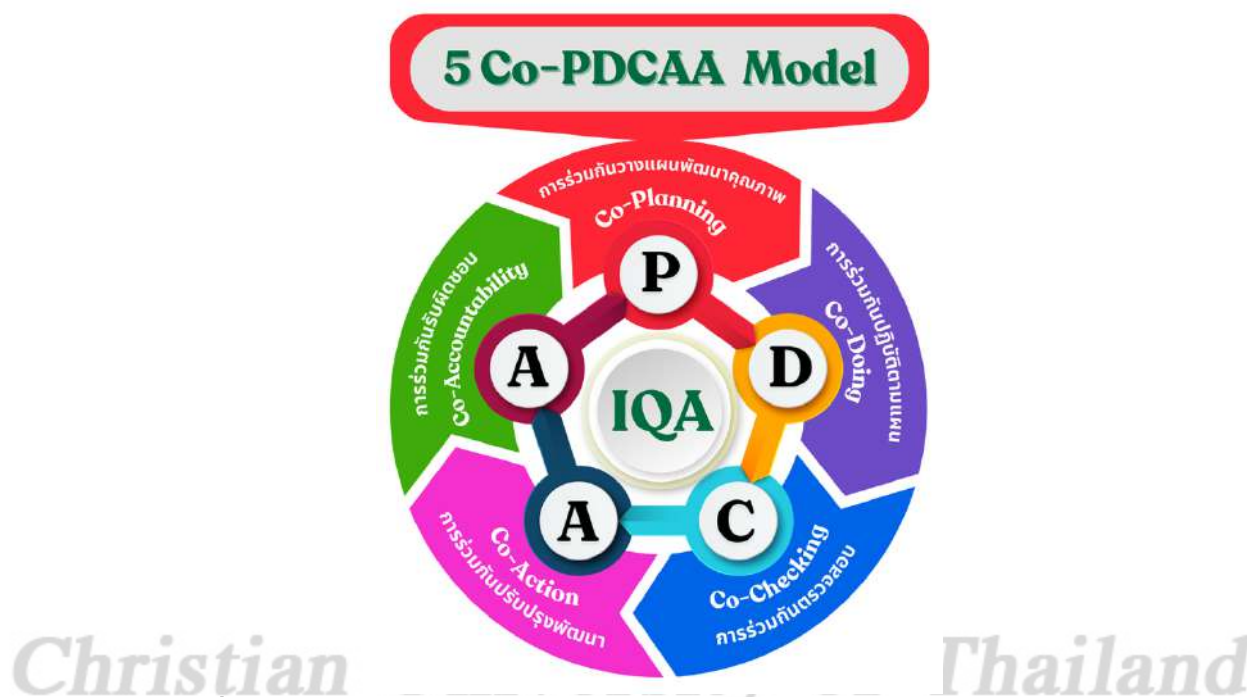
ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การร่วมกันรับผิดชอบ				
4	มีการร่วมกันแสดงความสำคัญในการรับผิดชอบ ต่อหน้าที่และผลงานของตนเองและผู้อื่น	3.81	0.81	มาก
5	มีการร่วมกันรับผิดชอบในการบริหารจัดการการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยได้รับการ สนับสนุนและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย		3.87	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.8 สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการร่วมกันรับผิดชอบ พบว่า ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ มีการร่วมกันรับผิดชอบผลของการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.79$) มีการร่วมกันรับผิดชอบในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยได้รับการสนับสนุนและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.80$) มีการร่วมกันแสดงความรับผิดชอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งที่ ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.76$) มีการร่วมกันแสดงความสำคัญในการรับผิดชอบต่อหน้าที่และผลงานของตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.81$) และมีการร่วมกันปฏิบัติงานมีการสนองต่อความคาดหวังของสาธารณชนอย่างมีประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 0.78$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ของเดมมิง (Deming Cycle, 1982) สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2561) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา (2561) รวมทั้งงานวิจัยของ จันทร์สุดา บุตรชาติ (2557) ณัฐพัชร วงศ์พัฒนารณเดช (2559) สังกะระห์เป็นรูปแบบ 5Co-PDCAA Model ดังแผนภาพที่ 4.1

แผนภาพที่ 4.1 รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียน เอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

การประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยใช้ค่าความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของรูปแบบกับวัตถุประสงค์งานวิจัย เพื่อพิจารณาหาความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องด้วยการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถาม จะให้คะแนนเป็น +1 เมื่อเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น ให้คะแนนเป็น 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น และให้คะแนนเป็น -1 เมื่อเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นด้วย ผลปรากฏดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

(n = 32)

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนและองค์ประกอบที่ครบถ้วนชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบใหม่ที่ทันสมัย และสามารถนำไปใช้ได้สถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการ
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม (ต่อ)

(n = 32)

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
9	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีจุดเน้นที่วิธีการหรือกระบวนการเพื่อผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์และมีคุณค่าในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ต้องใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติที่เหมาะสมและกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
12	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นต้องสร้างความรู้ความเข้าใจ และทักษะ ร่วมกับผู้ปฏิบัติการทดลอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นควรจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
14	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถวัดและประเมินผลได้	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
15	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.9 ผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ และวิธีดำเนินการของรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

โดยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จึงเห็นว่ารูปแบบดังกล่าวสามารถนำไปปฏิบัติการทดลองกับกลุ่มทดลองได้

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และใช้สถิติ t-test ปรากฏผลในภาพรวม ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดย O₁ คือ ก่อนการทดลองใช้ O₂ คือ หลังการทดลองใช้ D คือ ความแตกต่าง และ D² คือ การเพิ่มทวีคูณ

(n = 11)

ลำดับที่	รายการข้อคำถาม	O ₁	O ₂	D	D ²
1	ท่านมีความพร้อมในการให้ความร่วมมือกับการปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบที่นำมาใช้ในครั้งนี้	2.10	4.40	2.30	4.60
2	ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาปฏิบัติการทดลอง	2.20	4.00	1.80	3.60
3	ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่นำมาปฏิบัติการทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและปฏิบัติได้	2.20	4.50	2.30	4.60
4	ท่านเห็นว่าผลจากการปฏิบัติการทดลองมีผลดีต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	2.30	4.40	2.10	4.20
5	ท่านเห็นว่าผลการปฏิบัติการทดลองมีคุณค่าต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	2.10	4.00	1.90	3.80
6	ท่านเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้	2.20	4.20	2.00	4.00

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดย O_1 คือ ก่อน การทดลองใช้ O_2 คือ หลังการทดลองใช้ D คือ ความแตกต่าง และ D^2 คือ การเพิ่มทวีคูณ (ต่อ)

(n = 11)

ลำดับที่	รายการข้อคำถาม	O_1	O_2	D	D^2
7	ท่านเห็นว่รูปแบบที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	2.10	4.00	1.90	3.80
8	ท่านเห็นว่รูปแบบมีความถูกต้องตามหลักในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	2.30	4.20	1.90	3.80
9	ท่านเห็นว่รูปแบบที่ปฏิบัติการทดลองมีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด	2.20	4.10	1.90	3.80
10	ท่านเห็นว่รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง และ โรงเรียน	2.10	4.10	2.00	4.00
รวมเฉลี่ย		2.17	4.21	2.04	4.07

จากตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลองพบว่าค่าความแตกต่างก่อนการทดลองใช้รูปแบบ โดยรวมเท่ากับ 2.17 ค่าความแตกต่างหลังการทดลองใช้รูปแบบ โดยรวมเท่ากับ 4.21 มีค่าความแตกต่างโดยรวมเท่ากับ 2.04 และค่าเพิ่มทวีคูณ โดยรวมเท่ากับ 4.07 เมื่อเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่า t ปรากฏผลการเปรียบเทียบ ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

Paired Samples Statistics

	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig. (2-tailed)
Pair 1 pretest	11	2.17	0.37	36.765	0.00**
Posttest	11	4.21	0.31		

** $p \leq .01$

จากตารางที่ 4.11 พบว่ากลุ่มทดลองเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 11 คน มีค่าเฉลี่ยก่อน การทดลอง เท่ากับ 2.17 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 ผลการเปรียบเทียบการทดลอง ใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า t-test มีค่าเท่ากับ 36.765 ซึ่งมีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า การบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียน เอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean: $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: SD) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967) (Likert's rating scales) ปรากฏผลในภาพรวม ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.12 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบ การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

(n = 11)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการ ประเมิน
1	ด้านประสิทธิภาพ	4.64	0.48	มากที่สุด
2	ด้านประสิทธิผล	4.67	0.43	มากที่สุด
3	ด้านคุณค่า	4.60	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.64	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 ผลการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบ การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลปรากฏโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, SD = 0.46) ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านประสิทธิผล ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.43$) ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.64$, $SD = 0.48$) และด้านคุณค่า ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.48$)

ตารางที่ 4.13 การประเมินด้านประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

(n = 11)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
1	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ	4.73	0.45	มากที่สุด
2	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน	4.64	0.48	มากที่สุด
3	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	4.64	0.48	มากที่สุด
4	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	4.64	0.48	มากที่สุด
5	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.73	0.45	มากที่สุด
6	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.55	0.50	มากที่สุด
7	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.64	0.48	มากที่สุด
8	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสื่อและอุปกรณ์ที่นำมาบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.64	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 4.13 การประเมินด้านประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม (ต่อ)

(n = 11)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
9	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับระยะเวลาในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.55	0.50	มากที่สุด
10	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสถานที่ที่จัดกิจกรรม	4.64	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.64	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 การประเมินด้านประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และรูปแบบที่นำมาทดลองใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ($\bar{X} = 4.73$, $SD = 0.45$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสื่อและอุปกรณ์ที่นำมาบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และรูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสถานที่ที่จัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ($\bar{X} = 4.64$, $SD = 0.48$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และรูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับระยะเวลาในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ($\bar{X} = 4.55$, $SD = 0.50$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.14 การประเมินด้านประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

(n = 11)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
1	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.91	0.29	มากที่สุด
2	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและครู	4.82	0.39	มากที่สุด
3	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง	4.55	0.50	มากที่สุด
4	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียน	4.55	0.50	มากที่สุด
5	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ ทำให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางบวกต่อการปฏิบัติงาน	4.55	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.67	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 การประเมินด้านประสิทธิผล ของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.43$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ($\bar{X} = 4.91$, $SD = 0.29$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและครู ($\bar{X} = 4.82$, $SD = 0.39$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียน และรูปแบบที่นำมาทดลองใช้ ทำให้ครู

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางบวกต่อการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ($\bar{X} = 4.55$, $SD = 0.50$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.15 การประเมินด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

(n = 11)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
1	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.64	0.48	มากที่สุด
2	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้บริหาร และครูในสถานศึกษา	4.55	0.50	มากที่สุด
3	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.55	0.50	มากที่สุด
4	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้มีการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.55	0.50	มากที่สุด
5	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด
รวม		4.60	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 การประเมินด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.73$, $SD = 0.45$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ($\bar{X} = 4.64$, $SD = 0.48$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้บริหาร และครูในสถานศึกษา รูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

และรูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้มีการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ($\bar{X}$ = 4.55, SD = 0.50) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

Christian University of Thailand

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสมุทรสงคราม 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหาร จัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 4) เพื่อ เปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง 5) เพื่อศึกษาผลการใช้ รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด สมุทรสงครามในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ในการวิจัยนี้ประชากรที่ใช้ใน การปฏิบัติการทดลอง ได้แก่ โรงเรียนกษลเจียมนหิน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน โดยมีผู้ให้ข้อมูลที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 7 ชุดคือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหา การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 2) แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 3) รูปแบบ การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 4) แบบประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสมุทรสงคราม 5) แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 6) แบบประเมินผลการทดลองก่อน และหลังตามแผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 7) แบบประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า การหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยใช้การตรวจสอบความ ตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตาม

แนวคิดของโรวินेलลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli & Hambleton, 1977) จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาสรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงครามในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ด้านการร่วมกันปฏิบัติตามแผน ด้านการร่วมกันรับผิดชอบ ด้านการร่วมกันตรวจสอบ และด้านการร่วมกันปรับปรุงพัฒนา โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันศึกษาวิเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ ด้านการร่วมกันปฏิบัติตามแผนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดอย่างเป็นระบบ ด้านการร่วมกันรับผิดชอบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการร่วมกันรับผิดชอบผลของการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ด้านการร่วมกันตรวจสอบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่มีความถูกต้องเป็นระบบทำรายงาน และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ แปลความข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการร่วมกันปรับปรุงพัฒนาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการเผยแพร่ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนา

2. ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยทำการศึกษาสภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎี

ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และได้นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎี ประกอบด้วย ทฤษฎีวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ของเดมมิง (Deming Cycle, 1982) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2561) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา (2561) และงานวิจัยของ จันทรสุตา บุตรชาติ (2557) ณัฐพัชร วงศ์พัฒนาชนเดช (2559) สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) 3) การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) 5) การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability) ผู้วิจัยตั้งชื่อรูปแบบนี้ว่า 5Co-PDCAA Model

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นด้วยกับหลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการ และเป้าหมายของรูปแบบ โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$

4. ผลการเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงครามระหว่างก่อน และหลังการทดลอง มีค่าความแตกต่างที่วิเศษเท่ากับ 4.07 และได้ทำการทดสอบค่า t-test เท่ากับ 36.765 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงครามในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ปรากฏผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามข้อคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา หากขาดความร่วมมือ ก็จะกระทบกับทุกขั้นตอนถัดไป ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินงาน การติดตามผล หรือการประเมินผล ซึ่งปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนที่ขาดการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ เกิดจากหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ ขาดความรู้และความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพครูและบุคลากรในโรงเรียนบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพภายใน ทำให้ไม่สามารถวางแผนและดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน ซึ่งการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษามักเป็นหน้าที่ของผู้บริหารเพียงฝ่ายเดียว โดยขาดการมีส่วนร่วมจากครูและบุคลากรอื่น ๆ ซึ่งส่งผลให้ขาดความรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพ โรงเรียนบางแห่งประสบปัญหาขาดแคลนงบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้ไม่สามารถวางแผนและดำเนินการพัฒนาคุณภาพได้อย่างเต็มที่ รวมถึงการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามีความไม่สม่ำเสมอและไม่เป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาณิช ลิทา (2560) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแต่ละด้าน มีปัญหาสำคัญ คือด้านการวางแผนเตรียมการปัญหาสำคัญได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ด้านการดำเนินการปฏิบัติตามแผนได้แก่ ไม่สามารถดำเนินการได้ตามปฏิทินการปฏิบัติงาน ด้านการกำกับตรวจสอบการปฏิบัติงาน ได้แก่ ขาดระบบและความไม่จริงจังของคณะกรรมการประกันคุณภาพ และด้านการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการ ได้แก่ ขาดงบประมาณและความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน และงานวิจัยของ กมลรัตน์ จิตวิษฐ์วรกุลและคณะ (2560) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 พบว่า ปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา คือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเรื่องเทคโนโลยี สารสนเทศ อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ล้ำสมัย จัดเก็บข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ไม่เป็นระบบ ไม่ทันสมัยบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบประกันคุณภาพการศึกษาน้อย ดำเนินงานประกันคุณภาพไม่เป็นระบบ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการระดมทรัพยากร การประชาสัมพันธ์ และความร่วมมือจากชุมชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีน้อย การประเมินและติดตามการทำงานไม่

ชัดเจน ผู้บริหารและบุคลากรมีภาระงานอื่นมาก การนำเสนอรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปียังไม่เป็นระบบ ไม่สัมพันธ์กัน ผลการประเมินนำมาใช้น้อย

ด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันศึกษา วิเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การที่ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้อง ไม่ร่วมกัน ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ ถือเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ระบบการประกันคุณภาพ ภายใน ขาดความเข้าใจร่วม และไม่สามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หลายคนมองว่า “มาตรฐานและตัวบ่งชี้” เป็นเรื่องเฉพาะของฝ่ายบริหาร หรือผู้ประกันคุณภาพทั้งที่ จริงควรเป็นความรับผิดชอบร่วมของทุกคนในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลพร นาคฉัตรีย์ (2561) ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพในระดับ “ปานกลาง” เท่านั้น และ สอดคล้องกับทฤษฎี Cognitive Load Theory ของ Sweller (1988) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ยาก ซับซ้อน และไม่เชื่อมโยงกับงานประจำจะทำให้คนหลีกเลี่ยงนอกจากนี้โรงเรียนไม่มีการจัดประชุม เวิร์กช็อปอย่างเป็นระบบหรือจัดแบบ “เชิงสั่งการ” มากกว่าการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ แนวคิดเกี่ยวกับ Participatory Learning ของ Freire (1970) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมทำให้เกิดความเข้าใจและความรู้สึกร่วมในเป้าหมาย และข้อมูลจากกระทรวงศึกษาธิการ หรือ สมศ. ถูก ถ่ายทอดแบบทางเดียว (Top-down) โดยไม่มีการตีความร่วมให้เข้าใจง่าย รวมถึงคนในโรงเรียนอาจ มองว่าการประกันคุณภาพเป็นเพียง “ภารกิจเชิงเอกสาร” เพื่อผ่านการประเมินจึงไม่มีแรงจูงใจใน การทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งครูและบุคลากรส่วนใหญ่มักต้องโฟกัสกับงานสอน และกิจกรรมอื่น ทำให้ไม่มีเวลาในการศึกษาเอกสารระบบประกันคุณภาพ สอดคล้องกับทฤษฎี Communication Theory ของ Shannon & Weaver (1949) ที่ว่า ปัญหาในการถอดรหัสสาร ทำให้เกิดการเข้าใจ คลาดเคลื่อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปานระพี มหาสารโร (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วม ของชุมชนในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขนาดเล็ก อยู่ในระดับน้อย

ด้านการร่วมกันปฏิบัติตามแผนในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติ ตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สูงสุดอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นประเด็นที่พบได้บ่อยในการดำเนินงานด้าน การประกัน คุณภาพภายใน โดยเฉพาะในหน่วยงานการศึกษา หรือองค์กรที่ต้องมีระบบประกันคุณภาพอย่าง เป็นระบบและต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ

และผู้เกี่ยวข้อง อาจขาดการอบรมหรือการชี้แจงหน้าที่อย่างชัดเจน รวมถึงบทบาทหน้าที่ไม่ถูกสื่อสารลงไปในทุกระดับ ขาดการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบร่วมกันเห็นว่างานประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของ “ฝ่ายประกันฯ” เท่านั้น หรือไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร การขาดระบบติดตาม ประเมินผล และการสื่อสารที่ดี ไม่มีการติดตามผลหรือประเมินการดำเนินงานเป็นระยะ ระบบเอกสารหรือระบบรายงานซับซ้อน ขั้นตอนมากเกินไป ทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่าเป็น “ภาระ” มากกว่าประโยชน์ รวมทั้งไม่มีการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการที่บรรยากาศองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรไม่เอื้อต่อคุณภาพขาดวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นคุณภาพ (Quality Culture) หรือผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับระบบประกันคุณภาพอย่างแท้จริง Locke, E. A. (1968) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรรณดี สุทธิสาร (2563) ได้อธิบายไว้ว่า การร่วมกันปฏิบัติตามแผนเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงาน การจัดสรรทรัพยากร การดำเนินงานตามแผน การติดตามและประเมินผล และยังสอดคล้องกับแนวคิดของประเวศ วะสี (2567) อธิบายว่า การร่วมกันปฏิบัติตามแผนเป็นการบูรณาการความร่วมมือของทุกฝ่าย โดยต้องประกอบด้วย การสร้างความเข้าใจร่วมกันในเป้าหมาย การกระจายอำนาจในการตัดสินใจ การสร้างระบบติดตามและรายงานผลที่มีประสิทธิภาพ

ด้านการร่วมกันรับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับ การร่วมกันรับผิดชอบผลของการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ซึ่งประเด็นนี้เป็นหัวใจสำคัญของ “ความล้มเหลวในการดำเนินงานด้านคุณภาพ” ในหลายสถานศึกษา เพราะ การไม่ร่วมกันรับผิดชอบผลของการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดหรือที่เรียกว่า lack of ownership มักจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของระบบ และต่อบรรยากาศการทำงานในทีม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการขาดความเข้าใจในเป้าหมายร่วม (Lack of Shared Vision) ซึ่งอาจเป็นผลมาจากเป้าหมายไม่ถูกสื่อสารอย่างชัดเจน เป้าหมายไม่สอดคล้องกับงานประจำที่ทำอยู่ หรือผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นว่าเป็นเป้าหมายนั้นเกี่ยวข้องกับตนเอง อาจเกิดจากไม่มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนว่าใครต้องทำอะไรทำให้เกิดการ ผลักภาระหรือคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ตัวเอง รวมถึงวัฒนธรรมองค์กรไม่สนับสนุนการมีส่วนร่วม ไม่มีการส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในงานที่ทำ (Barke, H., & Prechelt, L. (2019) สอดคล้องกับแนวคิดของรุ่ง แก้วแดง (2565) ได้อธิบายว่า การร่วมกันรับผิดชอบมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ 2) การยอมรับในความรับผิดชอบ 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 4) การแบ่งปันทรัพยากร 5) การร่วมแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของธีระพร อูวรรณ (2566) ได้อธิบายไว้ว่า การร่วมกันรับผิดชอบ คือกระบวนการที่

ทุกภาคส่วนในองค์กรมีจิตสำนึกและพันธะสัญญา ร่วมกันในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยแต่ละฝ่ายต้องเข้าใจบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเองอย่างชัดเจน

ด้านการร่วมกันตรวจสอบ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่มีความถูกต้องเป็นระบบทำรายงาน และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ แปลความข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ประเด็นนี้สำคัญอย่างยิ่งต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่ต้องแม่นยำถือเป็นรากฐานสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีคุณภาพ หากข้อมูลเริ่มต้นไม่ถูกต้อง ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ก็จะคลาดเคลื่อนและนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ ควรเน้นย้ำถึงความสำคัญของกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในทุกขั้นตอนการจัดเก็บ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Steel และ FitzGerald (1999) ที่ระบุว่าความถูกต้องเป็นมิติสำคัญของคุณภาพข้อมูล และหากข้อมูลเริ่มต้นมีความคลาดเคลื่อน จะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของการวิเคราะห์และข้อสรุปที่ได้ การมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นมาตรฐานชัดเจน และง่ายต่อการเข้าถึง จะช่วยให้การจัดการข้อมูลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การค้นหา การเรียกใช้ การบูรณาการข้อมูลทำได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ การนำระบบฐานข้อมูลมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระเบียบ ช่วยให้การเข้าถึงและจัดการข้อมูลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับหลักการที่ระบุไว้ใน DAMA-DMBOK (2017) ที่ให้ความสำคัญกับการมีสถาปัตยกรรมข้อมูลและการจัดการ Metadata ที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบรายงานที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และตรงประเด็น มีความสำคัญต่อการสื่อสารผลการวิเคราะห์ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของกราฟและแผนภูมิที่เข้าใจง่าย ช่วยให้ผู้รับรายงานสามารถเข้าใจข้อมูลเชิงลึกได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ Knaflic (2015) ในหนังสือ *Storytelling with Data* ที่เน้นย้ำถึงพลังของการใช้ภาพในการสื่อสารข้อมูลให้มีประสิทธิภาพและน่าสนใจ ดังนั้นระบบการจัดการข้อมูลที่ดีจะช่วยอำนวยความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือและเทคนิคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเลือกวิธีการวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่มีคุณค่าและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง การเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทำให้สามารถแปลความหมายของข้อมูลได้อย่างแม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่นำเสนอในหนังสือ *Data Analysis and Graphics Using R* โดย Maindonald และ Braun (2010) ที่แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้เครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์และสื่อสารผลลัพธ์

คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) 3) การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) 5) การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability) ผู้วิจัยตั้งชื่อรูปแบบนี้ว่า 5Co-PDCAA Model มีกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตอนที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับองค์ประกอบสำคัญของแนวทางการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งการส่งเสริมและให้ความสำคัญกับองค์ประกอบดังกล่าว เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ จันทรสุตา บุตรชาติ (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศกนคร เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศกนคร เขต 1 มี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การกำหนดมาตรฐานการศึกษา มี 2 ขั้นตอนย่อย 5 กิจกรรม ขั้นที่ 2 จัดทำแผนและปฏิบัติตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา มี 3 ขั้นตอนย่อย 10 กิจกรรม ขั้นที่ 3 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศและใช้สารสนเทศ มี 1 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 4 การติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน มี 1 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 5 นำผลการประเมินคุณภาพภายใน และภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มี 2 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 6 จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี มี 3 ขั้นตอนย่อย 5 กิจกรรม ณัฐพัชร วงศ์พัฒนาชนเดช (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การรวบรวมปัจจัยพื้นฐานและความต้องการ 3) การวางแผนพัฒนา 4) การปฏิบัติตามแผนและปรับปรุง 5) การติดตามและยกระดับองค์ความรู้ 6) การประเมินผลสรุปและผลการทดลองใช้รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่เห็นว่ารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ มีประโยชน์ เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน ช่วยให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้มีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ครบถ้วนอยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ และความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการดำเนินการตาม

รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยใช้ค่าความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของรูปแบบกับวัตถุประสงค์ ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ และเป้าหมายของรูปแบบ โดยข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80 – 1.00 ทั้งนี้ได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่นำมาทดลองใช้ให้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎี มีขั้นตอน องค์ประกอบ และรายละเอียดที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้เหมาะสม เข้าใจง่าย มีขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสามารถนำไปใช้ได้จริง ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และได้้นำเครื่องมือการวิจัยที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มปฏิบัติการทดลอง สอดคล้องกับแนวคิดของบุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2521) ที่กล่าวว่า การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือวัด จะพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม ซึ่งจะครอบคลุมทั้งเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด หากค่า IOC มีค่า .50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามหรือข้อสอบนั้นสามารถใช้วัดได้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของรัตนะ บัวสนธิ์ (2564) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ค่า IOC ซึ่งผลการวิเคราะห์อยู่ในเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$ แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ได้ นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎี มีขั้นตอน องค์ประกอบ และรายละเอียดที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้เหมาะสม เข้าใจง่าย มีขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสามารถนำไปใช้ได้จริง เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา และเกิดการพัฒนาด้านการปฏิบัติงานของครู นำไปสู่การยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาต่อไป

4. ผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปทดลองใช้ มีผลก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

พบว่า ผลหลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม มีค่าที่ (t-test dependent) สูงกว่าผลก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้แสดงว่า สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สามารถนำรูปแบบไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนได้ เนื่องจาก ก่อนนำรูปแบบไปทดลองใช้ ผู้วิจัยได้มีการกำหนดแผนปฏิบัติการทดลองอย่างชัดเจน รูปแบบกิจกรรมที่นำมาปฏิบัติทดลองมีขั้นตอนไม่ซับซ้อน และเป็นกิจกรรมที่มีการดำเนินงานอยู่แล้วอย่างต่อเนื่องในสถานศึกษา ทำให้ครูและบุคลากรผู้เป็นกลุ่มทดลอง มีความรู้ ความเข้าใจ ในวัตถุประสงค์ของการทดลองและขั้นตอนของรูปแบบ ส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นในการให้ความร่วมมือตลอดระยะเวลาการทดลอง เนื่องจากตระหนักได้ว่าผลจากการทดลองมีประโยชน์และเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานของตน อีกทั้งรูปแบบที่สร้างขึ้นยังมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ถูกต้องตามหลักการ มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยรองรับ เป็นกระบวนการสร้างรูปแบบที่ถูกต้อง ผ่านการพัฒนา ปรับปรุง ตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสม จึงทำให้เห็นว่าเป็นรูปแบบที่มีคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีอย่างครบถ้วน มีความน่าเชื่อถือ และเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้จริงในสถานศึกษา จึงส่งผลให้การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหลังการทดลองใช้รูปแบบนั้นสูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนา พรหมณี ศรีสุรางค์ เข็มสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบว่า วิธีการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ มีหลัก 4 ประการ คือ 1) ปรับปรุงการดำเนินงานโดยวิธีการแก้ปัญหาและมีข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ 2) ปรับปรุงการจัดการด้านการสร้างและพัฒนา โดยใช้การตรวจตราควบคุมอย่างเป็นระบบ 3) ปรับปรุงกระบวนการประเมินผล โดยประเมินการออกแบบส่วนประกอบและลำดับขั้นตอนต่าง ๆ รวมทั้งย้อนข้อมูลกลับและทำการปรับปรุงให้เป็นไปตามการออกแบบอย่างเป็นระบบ 4) สร้างหรือทดสอบทฤษฎีที่นำมาใช้ในรูปแบบ การออกแบบ และพัฒนาระบบการดำเนินงานนั้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเสถียร วัชรนิมิต (2562) ได้กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานของรูปแบบในหนังสือ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลตามลักษณะหรือปรากฏการณ์เฉพาะ ซึ่งอาจแสดงออกในรูปแบบจำลอง (Model) รูปแบบเชิงระบบ รูปแบบเชิงความคิด เพื่อการถ่ายทอดแนวความคิด หรือจินตภาพ การพัฒนารูปแบบอาจเป็นทั้งการสร้างรูปแบบใหม่ ๆ ของลักษณะของสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ และการเสริมสร้างรูปแบบเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างทันเวลา และใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มสมรรถนะในการพัฒนารูปแบบ ควรมีทฤษฎีรองรับและมีการวิจัยเพื่อทดสอบรูปแบบก่อนที่จะนำรูปแบบไปใช้ตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ

5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ปรากฏผลดังนี้

5.1 ด้านประสิทธิภาพ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดแสดงให้เห็นว่า รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสื่อและอุปกรณ์ที่นำมาบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสถานที่ที่จัดกิจกรรม รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และรูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับระยะเวลาในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบที่สร้างขึ้นมีการสังเคราะห์แนวคิดจากทฤษฎีซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทำให้รูปแบบมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์จริง มีความคุ้มค่า เป็นประโยชน์ มีวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่ชัดเจน ทำให้สามารถปฏิบัติงานโดยได้รับความสำเร็จทั้งในด้านความรู้สึกละผลตอบแทนที่คุ้มค่า จึงทำให้ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับวชิรวัชร งามละม่อม (2558) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นการประเมินผลต่อระบบงานภายในของหน่วยงาน ว่ามีการปฏิบัติและใช้ทรัพยากรตามแนวทางที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ หรือเร็วกว่าที่กำหนด และใช้ทรัพยากรน้อยกว่าที่กำหนด ถือว่าการปฏิบัติงานในองค์กรนั้นมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการ หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในขณะดำเนินการก็สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ โดยประสิทธิภาพมุ่งเน้นไปที่กระบวนการ การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2562) ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพว่าเป็นความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการปฏิบัติงาน ซึ่งผลสำเร็จที่ได้จะมีตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความประหยัดหรือคุ้มค่า ระยะเวลาและคุณภาพ เป็นการกระทำ

สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลลัพธ์มากที่สุด โดยใช้ต้นทุนน้อยที่สุด กล่าวคือ ทำให้คุ้มค่า คุ้มเวลา ประหยัด แรงงาน ประหยัดพลังงาน แต่ผลออกมาดีกว่าต้นทุน หรือที่เรียกว่าคุ้มทุน

5.2 ด้านประสิทธิผล พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและครู รูปแบบที่นำมาทดลอง ใช้เกิดประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดการมี ส่วนร่วมที่มีคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียน และรูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้ครูเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในทางบวกต่อการปฏิบัติงาน ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในเป็นกระบวนการสำคัญในการส่งเสริมให้ครูเกิดการพัฒนาตนเองในการ ปฏิบัติงาน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งกระบวนการ ของรูปแบบในแต่ละขั้นตอนมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในรายละเอียดของรูปแบบทั้ง 5 ขั้นตอนสอดคล้องและตอบสนองความต้องการ ของครู จึงทำให้ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ การได้ผลผลิตตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตรงตามจุดมุ่งหมาย และมีความรู้ ความสามารถ ทักษะที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ โดยประสิทธิผลมักใช้คู่กับคำว่าประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเกียรติพงษ์ อุดมชนะธีระ (2562) ที่ กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นการบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนา หรือเป็นไปตามที่ คาดหวังไว้ โดยพิจารณาจากการนำผลของงานมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เป็น การมุ่งทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเน้นในแง่ของผลลัพธ์ที่ได้ มากกว่า อีกทั้งสอดคล้องกับธนตรี รัตนเรืองยศ (2564) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นผลสำเร็จ หรือ การทำงานให้บรรลุเป้าหมายในเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่ง เป้าหมายที่ใช้วัดประสิทธิผลมีอยู่ 2 อย่าง ได้แก่ 1) เป้าหมายเชิงปริมาณ เช่น การทำงานให้ออกมา ในจำนวนที่ต้องการ 2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ คือ การดูคุณภาพของผลลัพธ์งาน

5.3 ด้านคุณค่า พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของ

โรงเรียน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้บริหาร และครูในสถานศึกษา รูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และรูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้มีการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาสภาพการปฏิบัติงานจริงของครูในด้านต่าง ๆ ได้อย่างตรงตามความต้องการในสภาพปัจจุบัน อีกทั้งกระบวนการของรูปแบบยังส่งเสริมความสัมพันธ์ในองค์กร ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรในการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลดีต่อคุณภาพการบริหารสถานศึกษาด้านอื่น ๆ ตามมาด้วย ดังนั้นผู้บริหารจึงควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง คำนึงถึงความเหมาะสมของวิธีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกิจกรรมและบริบทของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับวันชัย ประชาเรืองวิทย์ (2556) ที่ได้กล่าวว่า คุณค่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อจิตใจของแต่ละบุคคล คุณค่าสามารถแบ่งออกเป็นสองชนิด คือ คุณค่าในเชิงวิธีการ และคุณค่าสุดท้ายที่ต้องการไปลงเอย เช่น การมีแฟน นำไปสู่ "การมีความสุข" ฉะนั้น คุณค่าในเชิงวิธีการจึงยังไม่สิ้นสุดในตัวเอง แต่ต้องไปจบที่สภาวะจิตที่ต้องการ ซึ่งคือคุณค่าสุดท้ายที่ต้องการไปลงเอยอันจะแตกต่างกันไป และยังสอดคล้องกับสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) (สรพ.) (2561) ที่ได้ให้ความหมายของคุณค่าว่าคุณค่าเป็นสิ่งที่สะท้อนคุณภาพ ในประเด็นที่มีความสำคัญสูง สามารถสร้างแรงผลักดันในการขับเคลื่อนคุณภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอรัญญา เชาวลิต และทีมงาน (2563) ที่กล่าวว่า คุณค่าเป็นสิ่งที่บุคคล กลุ่ม สังคม ให้คุณค่า มีความหมาย มีความสำคัญ และการดำเนินชีวิตนั้นมักจะสอดคล้องกับสิ่งที่ตนเองให้คุณค่า

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนควรนำ 5Co-PDCAA Model ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยพิจารณาถึงการสร้างระบบที่มีความยืดหยุ่น สอดคล้อง

กับบริบทเฉพาะของแต่ละโรงเรียน โดยบูรณาการหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม การกำหนดโครงสร้างที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนงานประกันคุณภาพ พัฒนากลไกการกำกับติดตามที่มีประสิทธิภาพ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเอกชนในพื้นที่เพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี

1.2 โรงเรียนควรสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพภายในให้แก่ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชน โดยเน้นให้เห็นว่าไม่ใช่ภาระงานเพิ่มเติมเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานแบบมีส่วนร่วมตามแนวคิด 5Co ที่ให้ทุกฝ่ายได้ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตรวจสอบ ร่วมปรับปรุง และร่วมรับผิดชอบ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

1.3 ควรพัฒนาระบบที่เน้นการมีส่วนร่วมตามแนวคิด 5Co โดยเฉพาะในขั้นตอนการร่วมตรวจสอบ (Co-Checking) และร่วมปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) ควรกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนสะท้อนคุณภาพที่แท้จริง และลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำเอกสาร โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผล และรายงานผลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

1.4 โรงเรียนควรสร้างกลไกในการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องโดยมีการจัดตั้งคณะทำงานที่มีตัวแทนจากทุกฝ่ายทำหน้าที่ขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการกำหนดระยะเวลาในการทบทวนและปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพที่ชัดเจน พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในจังหวัดเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5 ควรมุ่งเน้นการบูรณาการการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียง การจัดทำแผนบริหารทรัพยากรที่ชัดเจนทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการประกันคุณภาพ ทั้งนี้ ผู้บริหารควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการระดมทรัพยากร และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น

1.6 ควรส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการประกันคุณภาพในโรงเรียนโดย เริ่มจากการสร้างความตระหนัก ให้เห็นความสำคัญกับคุณภาพการศึกษาในทุกระดับของบุคลากรและกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง การสร้างค่านิยมร่วมที่มุ่งเน้นคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญจะช่วยให้การประกันคุณภาพกลายเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำมากกว่าเป็นภาระเพิ่มเติม ทั้งนี้ ควรมีการยกย่องชมเชยและให้รางวัลแก่บุคลากรที่มีผลงานดีเด่น

ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจในการร่วมกันพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากลไกและกระบวนการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของโรงเรียน เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่บูรณาการกลไกการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการประกันคุณภาพ มีการประเมินผลการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในโรงเรียนนาร่อง โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์ด้านคุณภาพการศึกษา ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และความยั่งยืนของระบบ โดยการนำรูปแบบการบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติจริง

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการใช้ ซอฟต์แวร์ (software) หรือ แพลตฟอร์ม (platform) ที่สามารถติดตามประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วนในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และผลกระทบของการมีส่วนร่วมต่อผลลัพธ์การศึกษา

Christian University of Thailand

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน :แนวทางการศึกษาและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ศูนย์กลางคพรว.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. สืบค้น 16 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.moe.go.th/backend/wp-content/uploads/2020/10/5.-พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ-พ.ศ.2542-ฉ.4.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2561). ราชกิจจานุเบกษา พ.ศ.2561. สืบค้น 16 สิงหาคม 2567 จาก <https://qa.siam.edu/wp-content/uploads/2019/11/กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา-2561.pdf>
- _____. (2558). สืบค้นจาก. <https://bovisualize.wordpress.com/2013/01/29ทฤษฎี-กระบวนการบริหาร-posdcorb/>
- กมลรัตน์ ฐิติวัชรวรกุลและคณะ. (2560). การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ ศิลปะ. ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม –สิงหาคม 2560.
- กิตติยา วงษ์จันทร์.(2561). รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) และรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม(PAR).สืบค้นจาก https://www.ubu.ac.th/web/files_up/08f2018072012262188.pdf
- เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ. (2562). ประสิทธิภาพ (Efficient) กับประสิทธิผล (Effective). สืบค้นจาก <https://www.iok2u.com/article/informationtechnology/efficient-effective>
- ขันทอง วัฒนะประดิษฐ์. (2565). การวิจัยและพัฒนา Research & Development (R&D) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม Participatory Action Research (PAR). สืบค้นจาก https://bri.mcu.ac.th/wp-content/uploads/2022/05/การวิจัยและพัฒนา-Research-Development-R_D-และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม-compressed.pdf

คณะกรรมการบริหารงานวิจัย. (2564). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียน
คุณภาพของชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช
เขต 3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3.
นครศรีธรรมราช.

จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2566). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบัน
เทคโนโลยีสยาม

จำลอง บำรุงศรี. (2560). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียน
เทศบาลวัดศรีประชาสรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ (สารนิพนธ์
ปริญญาโทบริหารการศึกษา). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ชวลิต พิศาลชัยกุล. (2561). การบริหารงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษาในเขตอำเภอแม่ฟ้าหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา
เชียงราย เขต 3. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2560). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐพัชร วงศ์พัฒนาชนเดช. (2559). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม.

ทศนา เขมมณี. (2563). การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการวางแผนพัฒนาคุณภาพแบบมีส่วนร่วม
ในสถานศึกษา: การวิจัยแบบผสมผสาน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ชนพล วงศ์ฉลาด. (2564). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ธนตรัตริ รัตนเรืองยศ. (2564). ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ต่างกันอย่างไร – มี KPI อะไรบ้าง.
สืบค้นจาก <https://thaiwinner.com/efficiency-effectiveness/>

นภาพร ศรีสุคันธพฤกษ์. (2566). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษากรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปรัชญา
ดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพมหานคร.

- นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์. (2559). การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- นารีธา ศรีพันธุ์. (2564). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามทัศนะของครูสหวิทยาเขตหล่มสัก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์. (การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- นิรชา อภิชาติ. (2565). การบริหารการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักพุทธธรรม. (หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, วิทยาเขตนครสวรรค์.
- นิรภัย จันทรสวัสดิ์. (2562). ประสิทธิภาพ (Efficiency) VS ประสิทธิภาพ (Effectiveness). สืบค้นจาก <https://th.linkedin.com/pulse/ประสิทธิภาพ-efficiency-vs-ประสิทธิผล-effectiveness-niraphai-jansawat>
- นิวัฒน์ เจริญศิริ. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ. บทความวิจัย คุุณศาสตรสาร. ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน 2566.
- นุชนาถ สิงห์ออย. (2566). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครพนม. (คุุณศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- บุญเชิด ชานิสาสตร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพมหานคร.
- ปฏิพล จำลอง. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประกาศนุกรกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา. (2561). สืบค้น 16 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.onesqa.or.th/upload/download/202110150943124.pdf>
- ประจวบ หนูเลี้ยง และคณะ. (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของจังหวัดพัทลุง. วารสารปริชาตมหาวิทยาลัยทักษิณ, 28(2), 233-237.

- ประยูรศรี กวานปรัชชา. (2559). การเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านกอกวิทยา อําเภอสุมเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์.
วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 3(2), 173-174.
- เปี่ยมนันต์ บุญธิมา. (2561). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโรงเรียนวัดห้วย
ม้าโง้ง ด้วยแนวคิดแบบโคเซ็น. โครงการวิจัยสำนักพัฒนานวัตกรรมจัดการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2562). สืบค้น 20 สิงหาคม 2567 จาก https://fa6.naxapi.com/thalaychupsorn.go.th/dnm_file/project/204820525_center.pdf
- พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์. (2560). แนวคิดการสร้างและพัฒนา
รูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข. *สมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*. 6(2), 134.
- มาหะมะบาคอรี มาซอ. (2564). การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3. (การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา
- รัตนะ บัวสนธิ์. (2563). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนัก
พิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รีเสิร์ทเทอร์ ไทยแลนด์. (Researcher Thailand, 2563). *แนวทางการออกแบบการวิจัยและพัฒนา*.
สืบค้นจาก <https://researcherthailand.co.th/แนวทางการออกแบบการวิจัย/>
- ลัดดา เหลืองรัตนมาศ. (2559). *R&D แนวทางการออกแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and
Development)*. สืบค้นจาก <http://164.115.41.60/knowledge/?p=377>
- วัชรศักดิ์ สงค์ปาน. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนเพื่อบรรลุผลการประกันคุณภาพ
ภายในของโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคใต้ฝั่งอันดามัน. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎี
บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- วันทนา เนื่อน้อย. (2560). การดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1. การค้นคว้าอิสระปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏยะลา.
- วันชัย ประชาเรืองวิทย์. (2556, 21 กรกฎาคม). *คำว่า Value ซึ่งแปลว่า "คุณค่า". [เฟซบุ๊กโพสต์]*.
สืบค้นจาก <https://web.facebook.com/coachwanchai/posts/570773702980427/>

- วาลิช ลิทา. (2559). สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สง่า จันทร์วิเศษ. (2566). การพัฒนารูปแบบการบริหารการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขึ้น
พื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตตรวจราชการที่ 13.
(ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) (สรพ.). (2561). *19th HA National Forum*.
- สุขุม รัตนเสรีเกียรติ. (2563). *ความแตกต่างระหว่าง KPI ประสิทธิภาพ กับประสิทธิผล*. สืบค้นจาก
https://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=4747&read=true&count=true
- สุดาพร หงส์เวียงจันทร์. (2565). *การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสำนักงานเขตตลิ่ง
ชัน สังกัดกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระระดับศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).*
มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- เสถียร วัชรนิมิต. (2562). *รูปแบบการบริหารงานด้านการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต).* มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- สมพร สังวาระ. (2563). *รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน
สถานศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กระทรวงศึกษาธิการ.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และ
วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553*. สืบค้น 16 สิงหาคม 2567, จาก <https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2553/A/023/22.PDF>
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2561). *กฎกระทรวงการประกันคุณภาพ
การศึกษา พ.ศ. 2561*. สืบค้น 16 สิงหาคม 2567, จาก <https://www.onesqa.or.th/upload/download/20211015094>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*, (กรุงเทพฯ:
บริษัท 프리ทวอนกราฟฟิค จำกัด, 2560), 1.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). OKRs กับการประกันคุณภาพการศึกษา รายงานผลการศึกษานโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยใช้แนวคิดระบบการวัดผลแบบ OKRs : Objective and Key Results, (กรุงเทพ: 21เซ็นจูรี จำกัด, 2562), 1-2.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2561). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักทดสอบทางการศึกษา, แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2561), 1.

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 2. (2563). *คู่มือการปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนา*. สืบค้น 20 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.doa.go.th/ac/sukhothai/wp-content/uploads/2020/04/คู่มือการปฏิบัติงาน-วิจัยและพัฒนา-63-1.pdf>

สุชาดา สุขบำรุงศิลป์. (2563). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *e-Journal of Education Studies*, Burapha University, 2(3), 17-33. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/242211>

อรุณี ตระการไพโรจน์. (2564). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ตามแนวมอนเตสซอรีบนพื้นฐานพระคัมภีร์ ของโรงเรียนเซี่ยงคำคริสเตียน*. (สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยคริสเตียน, นครปฐม.

อนงค์นาถ เคนโพธิ์. (2562). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

อรุณี สิริสุขไพบูลย์. (2558). *การศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนประถมศึกษา ตำบลวังหว่า อำเภอกาหลง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2*. (งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.

- อรัญญา เชาวลิตร และทีมงาน. (2563). *ค้นหาคุณค่าของตนเองและคุณค่าของคนอื่น*. สืบค้นจาก http://wachira.ppho.go.th/web_wachira/knowledge_file/20200908101129_16.pdf
- Ayeni Adeolu Joshua. (2014). Principals and Parents Partnership for Sustainable Quality Assurance in Nigerian Secondary School. Nigeria : Adekule Ajasin University.
- Brooks, E. A. (1996). Quality assurance and improvement planning and the education of special education. *Dissertation Abstracts International*, 60(4), 946-A. UMI No. 7182493.
- Best, J.W. (1997). *Research in Education*. 3rd ed. New Jersey : Prentice Hall Inc.
- Cele, V.Z. (2008). The Management of the Implementation of Quality Assurance Policies : The Case of Integrated Quality Management System in Secondary Schools in Kwa Zulu Natal. *Masters Abstracts International*, 47(03), 84-116, June.
- Cognitive Load Theory: Sweller, J. (1988). Cognitive load during problem solving: Effects on learning. *Cognitive science*, 12(2), 257-285.
- Cohen, J. M. & Uphoff, N. T. (1980). *Rural Development Participation: Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation*. New York : Cornell University
- Deming Cycle: Shewhart, W. A. (1939). Statistical method from the viewpoint of quality control. The Graduate School, Department of Agriculture.
- Keeves, J.P. (1997). *Education Research, Methodology and Measurement: An International Handbook*. Oxford: Pergamon.
- Good, C. V. (2005). *Dictionary of Education*. (5th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Lillis, D. (2012). Systematically Evaluation the Effectiveness of Quality Assurance in Leading to Improvements in Institutional Performance. *Quality Higher Education Journal Articles*, 18(1), 59-73.
- Peter, C. (1993). Quality Assurance and Quality Management: Complementary but Different Functions. *Evaluation News and Note*.
- Shannon & Weaver Communication Theory: Shannon, C. E., & Weaver, W. (1949). The mathematical theory of communication. University of Illinois press.
- Think Exist. (2008). *The Leadership Challenge: How to Get Extraordinary Things Done in Organizations*. San Francisco: Jossey Bass.

Christian University of Thailand

Christian University of Thailand

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนาถ บุญมีพิพิธ	อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
2. ดร.ศิริลักษณ์ เพ็ญกาญจน์	ที่ปรึกษาสำนักงานพันธกิจการศึกษา
สภาคริสตจักรในประเทศไทย
3. นายปัญญา บุรณะนันท์ศิริ	ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงคราม
4. นางณัฐธิดา กิจเจริญ	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงคราม
5. นางสาวอารีวรรณ สุขจินดา	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงคราม

Christian University of Thailand

ภาคผนวก ข

การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย

1. เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัย
2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
3. หนังสือเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย

Christian University of Thailand

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัย

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

เอกสารรับรองเลขที่ : น. 38/2567

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ
โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ชื่อผู้วิจัย : นางพิเชษฐพงศ์ จิตวัฒน์

หน่วยงาน : หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ขอรับรองว่า โครงการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

วันที่รับรอง : 27 กุมภาพันธ์ 2568

วันที่หมดอายุ : 26 กุมภาพันธ์ 2570

ลงชื่อ

(ศาสตราจารย์ ดร. เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย)

ประธานกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยคริสเตียน

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชน
ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ด้วยข้าพเจ้า นายพิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ
โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม” โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา
การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ
โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการ
ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนใน
จังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหาร
จัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้าน
ประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า โดยมี ผศ.ดร.พัชรภรณ์ ดวงชื่น เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผศ.ดร.อภิรัตน์ อันทวิสิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งในการ
จัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วงไปได้ จำเป็นต้องได้รับข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบ
การศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเป็นข้อมูลพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ท่านเป็นบุคคลสำคัญยิ่งที่จะทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในการเข้าร่วมการวิจัยและยินยอมให้ข้อมูลความคิดเห็นการเก็บรวบรวมข้อมูล
ในการศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลทั้งหมดจะถูกนำมาแปลผล เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม และใช้
เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น จึงไม่เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิตประจำวันของท่าน
หากภายหลังท่านเปลี่ยนใจท่านมีสิทธิยุติการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลา

ในระหว่างเข้าร่วมการวิจัยหากท่านมีข้อข้องใจประการใดเกี่ยวกับการวิจัยท่านสามารถ
ติดต่อได้ที่เบอร์มือถือ 089-9875245 หรือ e-mail: pj.toun@gmail.com หากท่านได้รับการปฏิบัติไม่
ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมวิจัย ท่านสามารถติดต่อกับประธานคณะกรรมการ
จริยธรรมการวิจัยในคนหรือผู้แทนได้ที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยคริส
เตียน จังหวัดนครปฐม โทร. 034-3885559 ต่อ 1340

นายพิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์

หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย
(Informed Consent Form)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
 สถานที่ปฏิบัติงาน.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ยินดีเข้าร่วมและให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ลงชื่อ.....ผู้เข้าร่วมการวิจัย
 (.....)

Christian University of Thailand

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ค 3 รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 5Co-PDCAA Model

ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ค 5 แผนปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ค 6 แบบประเมินผลก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ค 7 แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ค 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

Christian University of Thailand

แบบสอบถามชุดที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

.....
การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้าขอแสดงความยินยอมในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น โดยได้ลงนามไว้

..... (ลงชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม/ผู้ร่วมปฏิบัติการทดลอง)

...../...../.....

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของผู้ตอบ
แบบสอบถามมากที่สุด

1. เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย
2. อายุ ☐ 20-35 ปี ☐ 36-45 ปี ☐ 46-60 ปี ☐ 60 ปี

ขึ้นไป (อายุเกิน 6 เดือน ให้นับเป็น 1 ปี)

3. วุฒิการศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ☐ 1-5 ปี ☐ 6-10 ปี ☐ 11-15 ปี
- ☐ 16-20 ปี ☐ 21-25 ปี ☐ 25 ปี

ขึ้นไป (ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกิน 6 เดือน ให้นับเป็น 1 ปี)

.....
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาระดับของสภาพปัญหาแต่ละข้อว่าอยู่ในระดับใดและทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหามาก

ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ						
1	มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากร และสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม					
2	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันศึกษา วิเคราะห์หามาตรฐาน และตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้					
3	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันพิจารณาสาระสำคัญที่จะกำหนดในมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนอัตลักษณ์และมาตรการส่งเสริม					
4	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน ท้องถิ่นและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้					
5	มีการประกาศค่าเป้าหมายแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกบริบท					
6	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนให้บุคคลของสถานศึกษา และผู้เรียนร่วมรับผิดชอบและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ					
7	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางการมีส่วนร่วมของบิดามารดา ผู้ปกครอง องค์กรหน่วยงานชุมชนและท้องถิ่น					
การร่วมกันปฏิบัติตามแผน						
8	มีการจัดโครงสร้างหรือระบบการบริหารของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา					

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
9	การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรมส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการระบบบริหาร และการประกันคุณภาพการศึกษา					
10	ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดอย่างเป็นระบบ					
11	มีการดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายและเหมาะสม					
12	มีการสรุปและจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนและผลสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษา					
การร่วมกันตรวจสอบ						
13	กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาระดับสถานศึกษา					
14	ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีการกำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับบุคคลากร ราชกลุ่ม และหมวดสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง					
15	มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาทั้งระดับบุคคลและระดับสถานศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
16	มีการจัดหาหรือจัดทำเครื่องมือในการประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในร่วมกัน					
17	มีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่มีความถูกต้องเป็นระบบทำรายงานและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ แปลความข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
18	มีการรายงานและนำผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาไปปรับปรุงคุณภาพการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินไปพัฒนาคุณภาพการศึกษา					

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา						
19	มีการนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ แผลผล และปรับปรุงในทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ					
20	มีการส่งเสริมแนวคิดเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาที่มุ่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องให้เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จนเป็นวัฒนธรรมในการทำงานปกติของสถานศึกษา					
21	มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาจากการประเมินตนเองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเลือกสรรข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง					
22	มีการเผยแพร่ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนา					
23	มีการร่วมกันจัดทำข้อมูลสารสนเทศเป็นหมวดหมู่ตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพมีความถูกต้อง ครบถ้วน และทันสมัย					
การร่วมกันรับผิดชอบ						
24	มีการร่วมกันรับผิดชอบผลของการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน					
25	มีการร่วมกันแสดงความรับผิดชอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมและทันที่					
26	มีการร่วมกันปฏิบัติงานมีการสนองต่อความคาดหวังของสาธารณชนอย่างมีประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ					
27	มีการร่วมกันแสดงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อหน้าที่และผลงานของตนเองและผู้อื่น					
28	มีการร่วมกันรับผิดชอบในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยได้รับการสนับสนุนและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

...

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง
 พิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์
 ผู้วิจัย

Christian University of Thailand

ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา
บริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง ท่านผู้ทรงคุณวุฒิโปรดพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแต่ละรายข้อ ระดับของสภาพ
ปัญหาแต่ละรายข้อตามวัตถุประสงค์ ว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือไม่ และมีข้อเสนอแนะเพื่อ
การปรับปรุง กรุณาระบุในช่องข้อเสนอแนะ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์
พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ เห็นด้วย (-1)	
การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) หมายถึง การเตรียมความพร้อมของบุคลากร สร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม โดยผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปีที่มีเป้าหมายชัดเจน การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน การสร้างความตระหนัก ให้ความรู้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน รวมถึงการแต่งตั้งกรรมการที่รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือสนับสนุนให้ ทุกฝ่ายทำงานร่วมกัน และเชื่อมโยงเป็นทีม					
1	มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากร และสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม				
2	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันศึกษา วิเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของ				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
	สถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้				
3	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกัน พิจารณาสาระสำคัญที่จะกำหนดใน มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนอัตลักษณ์และ มาตรการส่งเสริม				
4	ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน กำหนดมาตรฐานการศึกษาที่ครอบคลุม สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และ ผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน ท้องถิ่นและสอดคล้องกับมาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดค่าเป้าหมาย ความสำเร็จของแต่ละมาตรฐานและตัว บ่งชี้				
5	มีการประกาศค่าเป้าหมายแต่ละมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ด้วยการประกันคุณภาพ ภายในของสถานศึกษาในกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน				
6	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนให้ บุคคลของสถานศึกษาและผู้เรียนร่วม รับผิดชอบและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ				
7	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และแนว ทางการมีส่วนร่วมของบิดา มารดา ผู้ปกครอง องค์กรหน่วยงานชุมชนและ ท้องถิ่น				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ เห็นด้วย (-1)	
การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) หมายถึง ผู้บริหาร สนับสนุนให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้เป็นการดำเนินงานตามปกติของโรงเรียน มีการจัดตั้งอำนวยการความสะดวก การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ มีการกำกับ ติดตามการทำงานทั้งระดับบุคลากร รายการกลุ่ม รายหมวด และให้การนิเทศ					
8	มีการจัดโครงสร้างหรือระบบการบริหารของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา				
9	การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรมส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการระบบบริหาร และการประกันคุณภาพการศึกษา				
10	ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดอย่างเป็นระบบ				
11	มีการดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายและเหมาะสม				
12	มีการสรุปและจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนและผลสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษา				
การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) หมายถึง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด					

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
รวมทั้งการวางแผนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน					
13	กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาระดับ สถานศึกษา				
14	ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีการ กำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ บุคลากร ราชกลุ่ม และรายหมวด สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด อย่างเป็นระบบต่อเนื่อง				
15	มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับบุคคลและระดับสถานศึกษาอย่าง น้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง				
16	มีการจัดหาหรือจัดทำเครื่องมือในการ ประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการ ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในร่วมกัน				
17	มีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่มีความ ถูกต้องเป็นระบบทำรายงาน และนำไปใช้ ในการวิเคราะห์ แปลความข้อมูลได้อย่างมี ประสิทธิภาพ				
18	มีการรายงานและนำผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาไปปรับปรุง คุณภาพการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และนำผลการ ประเมินไปพัฒนาคุณภาพการศึกษา				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ เห็นด้วย (-1)	
การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) หมายถึง ผู้บริหาร ครู ร่วมกันในการนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ สังเคราะห์และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน รวบรวมผลการดำเนินงานและผลการประเมินมาวิเคราะห์จำแนกตามมาตรฐานการศึกษาและเขียนรายงาน ผู้บริหารและบุคลากรนำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ					
19	มีการนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ แปลผล และปรับปรุงในทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ				
20	มีการส่งเสริมแนวคิดเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาที่มุ่งการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่องให้เกิดขึ้นกับครู และบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จนเป็นวัฒนธรรมในการทำงานปกติของสถานศึกษา				
21	มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาจากการประเมินตนเองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเลือกสรรข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง				
22	มีการเผยแพร่ผลการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนา				
23	มีการร่วมกันจัดทำข้อมูลสารสนเทศเป็นหมวดหมู่ตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อ				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
	สนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพมี ความถูกต้อง ครบถ้วน และทันสมัย				
การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability) หมายถึง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกัน รับผิดชอบต่อผลของการปฏิบัติงาน ที่เกิดจากการลงมือทำของตนเอง หรือของผู้อื่น แสดงความ รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ใน ระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณชน รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อ ปัญหา					
24	มีการร่วมกันรับผิดชอบต่อผลของการ ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่าง ชัดเจน				
25	มีการร่วมกันแสดงความรับผิดชอบต่อ ปัญหาที่เกิดขึ้นและการแก้ไขปัญหาอย่าง เหมาะสมและทันทั่วทั้งที่				
26	มีการร่วมกันปฏิบัติงานมีการสนองต่อ ความคาดหวังของสาธารณชนอย่างมี ประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ				
27	มีการร่วมกันแสดงความสำนึกในการ รับผิดชอบต่อหน้าที่และผลงานของตนเอง และผู้อื่น				
28	มีการร่วมกันรับผิดชอบในการบริหาร จัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน โดยได้รับการสนับสนุนและ ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ขอขอบพระคุณสำหรับการประเมินเป็นอย่างสูง

พิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์

ผู้วิจัย

Christian University of Thailand

ค 3 รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชน
ในจังหวัดสมุทรสงคราม 5Co-PDCAA Model

Christian University of Thailand

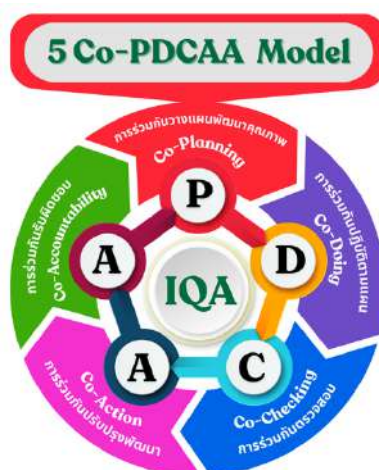
รูปแบบของการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชน
ในจังหวัดสมุทรสงคราม

หลักการ : การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีหลักการ 1)การมีส่วนร่วม 2)การร่วมรับผิดชอบในผลการจัดการศึกษาและสามารถตรวจสอบได้ 3)การประกันคุณภาพโดยกระบวนการ PDCA เพื่อให้ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ : เพื่อวางแผน การดำเนินงาน การติดตามประเมินผล การตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสมุทรสงคราม

รูปแบบ : ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ของเดมมิง (Deming Cycle, 1982) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2561) แนวปฏิบัติการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา (2561) รวมทั้งงานวิจัยของ จันทรสุดา บุตรชาติ (2557) เรื่องการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ณัฐพัชร วงศ์พัฒนารณเดช (2559) เรื่องการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ เป็นกรอบแนวคิดในการออกแบบและสร้างเป็นรูปแบบ 5Co-PDCAA Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) 2. การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) 3. การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) 4. การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) 5. การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability) ดังภาพประกอบต่อไปนี้

1. การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) หมายถึง การเตรียมความพร้อมของบุคลากร สร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม โดยผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปีที่มีเป้าหมายชัดเจน การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน การสร้างความตระหนัก ให้ความรู้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน รวมถึงการแต่งตั้งกรรมการที่รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือสนับสนุนให้ ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม

2. การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) หมายถึง ผู้บริหาร สนับสนุนให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้เป็นการดำเนินงานตามปกติของโรงเรียน มีการจัดตั้งอำนวยการความสะดวก การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ มีการกำกับ ติดตามการทำงานทั้งระดับบุคลากร ายกลุ่ม ายหมวด และให้การนิเทศ

3. การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) หมายถึง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด รวมทั้งการวางกรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน

4. การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) หมายถึง ผู้บริหาร ครู ร่วมกันในการนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ สังเคราะห์และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน รวบรวมผลการดำเนินงานและผลการประเมินมาวิเคราะห์จำแนกตามมาตรฐานการศึกษาและเขียนรายงาน ผู้บริหารและบุคลากรนำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ

5. การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability) หมายถึง ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน ที่เกิดจากการลงมือทำของตนเอง หรือของผู้อื่น แสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณชน รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหา

ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

Christian University of Thailand

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC)
ของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง ท่านผู้ทรงคุณวุฒิโปรดพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแต่ละรายข้อ ระดับของสภาพปัญหาแต่ละรายข้อ ตามวัตถุประสงค์ว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือไม่ และมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง กรุณาระบุในช่องข้อเสนอแนะ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 -1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
		เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
1	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง				
2	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
3	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
4	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
5	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนและองค์ประกอบที่ครบถ้วนชัดเจน				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
6	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีรายละเอียด ของแต่ละองค์ประกอบชัดเจนและเข้าใจ ง่าย				
7	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใช้ภาษาที่ถูกต้องและ เหมาะสม				
8	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบใหม่ ที่ทันสมัย และสามารถนำไปใช้ได้ ในสถานศึกษา				
9	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีจุดเน้นที่วิธีการหรือ กระบวนการเพื่อผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์				
10	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์และ มีคุณค่าในการบริหารจัดการการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน				
11	รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ต้องใช้ระยะเวลาใน การปฏิบัติที่เหมาะสมและกำหนดเป็น แผนปฏิบัติการ				
12	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ร่วมกับผู้ ปฏิบัติการทดลอง				
13	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นควรจัดสรรทรัพยากร และงบประมาณของสถานศึกษาอย่าง เหมาะสม				
14	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถวัดและ ประเมินผลได้				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
15	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับบริบทของ สถานศึกษา				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณสำหรับการประเมินเป็นอย่างสูง

พิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์

ผู้วิจัย

Christian University of Thailand

ค 5 แผนปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

Christian University of Thailand

**แผนปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม**

การจัดทำแผนปฏิบัติการทดลอง ดำเนินการตามรูปแบบของการวิจัย 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ การร่วมกันปฏิบัติตามแผน การร่วมกันตรวจสอบ การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา และการร่วมกันรับผิดชอบ ตามรายละเอียดในตาราง

ผู้เข้าร่วมปฏิบัติการทดลองการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนกงหลิวเจี้ยนหมื่น คือ ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ ครูประจำชั้นอนุบาล 1-3 จำนวนชั้นละ 1 คน และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวนชั้นละ 1 คน จำนวนทั้งสิ้น 11 คน

การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้าขอแสดงความยินยอมในการปฏิบัติการทดลองตามแผน โดยได้ลงนามไว้

..... (ลงชื่อผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ร่วมปฏิบัติการทดลอง)

...../...../.....

Christian University of Thailand

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1	การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning)	เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรในโรงเรียนในการร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	1. จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดเป้าหมายการพัฒนา 2. ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณา ทบทวนแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปีที่จะชัดเจน	พฤศจิกายน 2567	ผู้วิจัยและกลุ่มทดลอง

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
			3. ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันพิจารณา ทบทวนมาตรฐาน คุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนที่ กำหนดเพื่อการ ปรับปรุงให้ เหมาะสม 4. แต่งตั้ง คณะกรรมการ ประสานงาน และ สนับสนุนการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม		
2	การร่วมกันปฏิบัติ ตามแผน (Co-Doing)	เพื่อสนับสนุนให้ การประกัน คุณภาพการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของ การบริหารจัดการ และการทำงาน ประจำของ โรงเรียน	1. จัดหาและจัดสรร ทรัพยากรที่จำเป็น ในการประกัน คุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา 2. ดำเนินงานทั้งใน ระดับบุคลากร กลุ่ม งาน และหมวด วิชาการในการ ร่วมกันปฏิบัติตาม แผนปฏิบัติการที่ สอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษา ที่โรงเรียนกำหนด	พฤศจิกายน 2567 ถึง กุมภาพันธ์ 2568	ผู้บริหาร และผู้วิจัย

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
			3. สนับสนุนให้คำปรึกษา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากร กลุ่มงาน และหมวดวิชาการ		
3	การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking)	เพื่อประเมินผลการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด	1. ร่วมกันกำหนดกรอบและเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน 2. ร่วมกันจัดเตรียมและจัดทำเครื่องมือสำหรับการรวบรวมข้อมูลในการตรวจสอบ 3. ร่วมกันรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และแปลผลเพื่อรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา	พฤศจิกายน 2567 ถึง กุมภาพันธ์ 2568	ผู้วิจัยและกลุ่มทดลอง
4	การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action)	เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานและพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น	1. ร่วมกันวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา 2. ร่วมกันวางแผนการพัฒนาระยะต่อไปโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศในการ	พฤศจิกายน 2567 ถึง กุมภาพันธ์ 2568	ผู้วิจัยและกลุ่มทดลอง

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
			ปรับปรุงคุณภาพ การศึกษาตามเกณฑ์ มาตรฐาน		
5	การร่วมกัน รับผิดชอบ (Co- Accountability)	เพื่อสร้างความ รับผิดชอบต่อ ปฏิบัติงานและ การบรรลุ เป้าหมาย การศึกษา	ร่วมกันแสดงความ รับผิดชอบต่อความ โปร่งใสต่อการ ดำเนินงานและผลที่ เกิดขึ้นให้ สาธารณชนหรือ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ทราบ	มีนาคม 2567	ผู้วิจัยและ กลุ่มทดลอง

Christian University of Thailand

ค 6 แบบประเมินผลก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

Christian University of Thailand

**แบบประเมินผลการทดลองก่อน (Pre-test) และหลัง (Post-test) การทดลองใช้รูปแบบการบริหาร
จัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม**

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาผลของการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองใช้ว่ามีความคิดเห็นต่อข้อ
คำถามแต่ละข้ออยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับที่ท่านมีความเห็น ดังเกณฑ์
ด้านล่างและหากมีข้อเสนอแนะโปรดระบุ

ระดับ 5 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผลการประเมิน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ท่านมีความพร้อมในการให้ความ ร่วมมือกับการปฏิบัติการทดลองใช้ รูปแบบที่นำมาใช้ในครั้งนี้						
2	ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ ของกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมา ปฏิบัติการทดลอง						
3	ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่นำมา ปฏิบัติการทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจน และปฏิบัติได้						
4	ท่านเห็นว่าผลจากการปฏิบัติการ ทดลองมีผลดีต่อการพัฒนารูปแบบ การบริหารจัดการการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน						
5	ท่านเห็นว่าผลการปฏิบัติการทดลองมี คุณค่าต่อการบริหารจัดการการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผลการประเมิน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
6	ท่านเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้						
7	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่ผู้วิจัยนำเสนอ มีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน						
8	ท่านเห็นว่ารูปแบบมีความถูกต้อง ตามหลักในการบริหารจัดการการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
9	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่ปฏิบัติการ ทดลองมีความเหมาะสมกับ ระยะเวลาที่กำหนด						
10	ท่านเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียน						

ข้อเสนอแนะ

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

พิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์

ผู้วิจัย

ค 7 แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ของรูปแบบ
การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

Christian University of Thailand

**แบบประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าต่อรูปแบบการบริหารจัดการ
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
(Efficiency, Effectiveness and Value Evaluation)**

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า ต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองว่าข้อ
คำถามแต่ละข้ออยู่ในระดับใด อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางความ
คิดเห็นตามเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ น้อยที่สุด

และหากมีข้อเสนอแนะปรับปรุงอย่างไร โปรดระบุ

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
ประสิทธิภาพของรูปแบบ							
1	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความ เกี่ยว ข้องกับงานในหน้าที่ที่ต้อง รับผิดชอบ						
2	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการ กำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน						
3	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้						
4	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีขั้นตอนที่ ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้						
5	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เป็น ประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
6	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
7	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
8	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสื่อและอุปกรณ์ที่นำมาบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
9	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับระยะเวลาในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
10	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสถานที่ที่จัดกิจกรรม						
ประสิทธิผลของรูปแบบ							
11	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
12	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและครู						
13	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง						
14	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียน						

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
15	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ ทำให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางบวกต่อการปฏิบัติงาน						
คุณค่าของรูปแบบ							
16	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
17	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้บริหาร และครู ในสถานศึกษา						
18	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
19	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้มีการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
20	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียน						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ผลกระทบโดยตรงทางบวก

.....

2. ผลกระทบโดยตรงทางลบ

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

พิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย

Christian University of Thailand

มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.ศต.28/ 0798 /2568 ร.23

วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

เอกสารที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย จำนวน 5 ฉบับ
2. เอกสารรับรองโครงการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วยนายพิเชษฐพงศ์ จิตรวัฒน์ รหัสนักศึกษา 662021 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชราภรณ์ ดวงขึ้น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวีสิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูลวิจัย เพื่อจะนำไปวิเคราะห์และเรียบเรียงเป็นองค์ความรู้ใหม่ต่อไป ในการนี้หลักสูตรฯ จึงขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยจากผู้บริหารและครูในโรงเรียนของท่าน จำนวน 5 คน ดังรายละเอียดในแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมกับจดหมายฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวีสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายพิเชษฐพงศ์ จิตรวัฒน์

เบอร์โทรศัพท์ 089-987-5245 E-mail: pj.toun@gmail.com

ภาคผนวก จ

หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

Christian University of Thailand

ที่ ม.ศต.28/ 3403 /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายปัญญา บุรณะนันท์ศิริ
ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงคราม

เนื่องด้วยนายพิเชษฐพงศ์ จิตรวัฒน์ รหัสนักศึกษา 662021 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ ดวงชื่น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อินทวิสิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้ นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อินทวิสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายพิเชษฐพงศ์ จิตรวัฒน์

เบอร์โทรศัพท์ 089-987 5245 E-mail: pj.toung@gmail.com

มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 3404 /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนาถ บุญมีพิพิธ
อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

เนื่องด้วยนายพิเชษฐพงศ์ จิตร์วัฒน์ รหัสนักศึกษา 662021 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง "การพัฒนาแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ ดวงจันทร์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ อันพวิสัน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้ นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ อันพวิสัน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายพิเชษฐพงศ์ จิตร์วัฒน์

เบอร์โทรศัพท์ 089-987-5245 E-mail: pj.toun@gmail.com

มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ น.ศค.28/ 3405 /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ศิริลักษณ์ เพ็ญภาณุจน์ ที่ปรึกษาด้านวิชาการสำนักงานพันธกิจการศึกษา
มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่

เนื่องด้วยนายพิเชษฐพงศ์ จิตรวัฒน์ รหัสนักศึกษา 662021 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง "การพัฒนาแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ ดวงชื่น เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวีสิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้ นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวีสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายพิเชษฐพงศ์ จิตรวัฒน์

เบอร์โทรศัพท์ 089-987-5245 E-mail: pj.toun@gmail.com

ที่ ม.คต.28/ 3406 /2567

วันที่ A ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางณัฐริมา กิจเจริญ

ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล จังหวัดสมุทรสงคราม

เนื่องด้วยนายพิเชษฐพงศ์ จิตร์วัฒน์ รหัสนักศึกษา 662021 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสภวิทยากร มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชราภรณ์ ดวงจีน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อัมพวิสิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อัมพวิสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายพิเชษฐพงศ์ จิตร์วัฒน์

เบอร์โทรศัพท์ 089-987-5245 E-mail: pj.toun@gmail.com

มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 3407 /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอริวรรณ สุขจินดา

ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม

เนื่องด้วยนายพิเชษฐพงศ์ จิตรวีวัฒน์ รหัสนักศึกษา 662021 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชราภรณ์ ดวงจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวีสิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวีสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายพิเชษฐพงศ์ จิตรวีวัฒน์

เบอร์โทรศัพท์ 089-987-5215 E-mail: pj.toun@gmail.com

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นายพิเชฐพงศ์ จิตรวัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2523
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (ปณส.) สาขาดุริยางค์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี กรมศิลปากร
พ.ศ.2558	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร(เทคโนโลยีเครือข่ายและการสื่อสาร) มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐม
พ.ศ. 2566	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง
ปัจจุบัน	กำลังศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยคริสเตียน
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2545-2550	ครู โรงเรียนเทศบาล 1 วัดนางวัง(สหราษฎร์อุทิศ) จังหวัด สมุทรสงคราม สังกัดเทศบาลตำบลอัมพวา
พ.ศ. 2551-2552	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดและสารสนเทศ โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา
พ.ศ. 2552-2557	ครู โรงเรียนบ้านเขาถ่าน จังหวัดราชบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1
พ.ศ. 2557-2560	ครู โรงเรียนบ้านหนองบัวหึง จังหวัดราชบุรี สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

- พ.ศ. 2560-2565 ครู/หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวิริยะวิทยามูลนิธิ จังหวัด
สมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชน
- พ.ศ. 2565 – ปัจจุบัน. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนกงหลี่เจียนหมิน จังหวัด
สมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชน

Christian University of Thailand